

Θεοχάρης Ξενικάκης

889

Διευθυντής ΚΡΧ Κλινικής, Νοσηλευτήριο «Creta Interclinic», Ηράκλειο Κρήτης (2008 - σήμερα)



«Πάντα πίστευα πως αυτό που μετράει στη ζωή, δεν είναι η επιθυμία για να νικήσει και να πετύχει κανείς, αφού όλοι έχουν τέτοιες επιθυμίες... Αυτό που πραγματικά έχει σημασία είναι η αποφασιστικότητα να δουλέψει σκληρά για να εκπληρώσει αυτή την επιθυμία της επιτυχίας... Αυτό κι έπραξα στην πορεία μου... Αρχικά, στην πρώτη επιθυμία που μου γεννήθηκε, να γίνω γιατρός –έστω κι αν αμφιταλαντεύτηκα ανάμεσα στην Ιατρική και την Αρχιτεκτονική-, κινήθηκα με πάθος και αποφασιστικότητα... Τελικά εισάχθηκα, μάλιστα πρώτος σε κατάταξη, στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Κρήτης, η οποία ήταν καινούρια και οι Καθηγητές νέοι, γεμάτοι μεράκι να εκπαιδεύσουν σωστά... Αποτέλεσαν όλοι τους πηγή έμπνευσης για τους φοιτητές τους –ειδικότερα για μένα προσωπικά, οι Καθηγητές Χειρουργικής λειτούργησαν καταλυτικά, ωθώντας με να ασχοληθώ με την Χειρουργική...»

«Από το ξεκίνημα της ειδίκευσής μου, στο Νοσοκομείο «Βενιζέλειο» του Ηρακλείου, υπήρξα συνειδητοποιημένος για τη συνέχεια –η επιθυμία μου και ο στόχος μου ήταν η Καρδιοχειρουργική... Με ενθουσίαζε πάντα η καρδιά, ως όργανο, αφού ένας της χτύπος είναι αυτός που μας κρατά στη ζωή... Έτσι λοιπόν, μετά την εκπλήρωση των στρατιωτικών μου υποχρεώσεων, εντάχθηκα ως ειδικευόμενος σε μια από τις σπουδαιότερες για την εποχή, Καρδιοχειρουργικές κλινικές, αυτή του Νοσοκομείου «Γ. Παπανικολάου», υπό την καθοδήγηση του λαμπρού και αείμνηστου Παναγιώτη Σπύρου και του Ιωάννη Φεσσίδη...»

«Όντας απόλυτα αφιερωμένος στο στόχο μου και θέλοντας να διευρύνω τα πεδία της γνώσης και της εμπειρίας, αποφάσισα να φύγω για το Λονδίνο, βρίσκοντας θέση Clinical Fellow στο Νοσοκομείο «Royal Brompton» του Λονδίνου... Ήμουν πεπεισμένος πως για να γίνω καλύτερος και να ωριμάσω χειρουργικά, έπρεπε να δω κάτι διαφορετικό, πέρα των συνάρων, να δοκιμαστώ κι εγώ όπως έκαναν τόσο άλλοι Έλληνες Καρδιοχειρουργοί, που εκείνη την περίοδο επαναπατρίζονταν μετά την ειδίκευσή τους ή την εξειδίκευσή τους σε διάφορα κέντρα του εξωτερικού... Ίσως να παρέμεινα στην Αγγλία, αν δεν λάμβανα την ανακοίνωση της πρόσληψής μου στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ηρακλείου, ως Επιμελητής Β'...»

«Επέλεξα το Ηράκλειο, γιατί γνώριζα καλά την ανάγκη που υπήρχε για ανάπτυξη Καρδιοχειρουργικής δραστηριότητας στο νησί... Είχα πιστέψει ότι θα μπορούσα να βοηθήσω και για το σκοπό αυτό εργαστήκαμε πολύ σκληρά με τον Καθηγητή Ιωάννη Χάσουλα, καταφέροντας να οργανώσουμε και να ξεκινήσουμε την κλινική πολύ σύντομα... Η αποχώρησή του σήμανε και την παύση λειτουργίας της, με κάποια περιοδικά διαστήματα ανάκαμψης λόγω επισκέψεων του Καθηγητή Χρήστου Ρόκκα από το Νοσοκομείο «Αττικών»... Τότε αποφάσισα πως έπρεπε να αποχωρήσω, έστω και προσωρινά, μέχρι να βρεθεί λύση, με αποτέλεσμα να συνεργαστώ με τον Γεώργιο Παλατιανό στο Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.»... Η επιστροφή μου στο Ηράκλειο, σήμανε και την παραίτησή μου, καθώς με μεγάλη απογοήτευση συνειδητοποίησα πως τίποτα δεν θα άλλαζε...»

«Δεν μου αρέσει η λέξη τοπικιστής, αλλά αγαπώ τον τόπο μου και θέλω να προσφέρω σε αυτόν... Η συνεργασία μου με το Νοσηλευτήριο «InterClinic» εξυπηρετεί ακριβώς αυτό το σκοπό... Με την αρωγή του συναδέλφου Εμμανουήλ Μανουσάκη, διενεργούμε χειρουργεία που καλύπτουν όλο το φάσμα της ειδικότητας, ενώ παράλληλα, έχουμε αναπτύξει πρωτόκολλα με το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο του Μαιν της Γερμανίας, με το οποίο υπάρχει ανταλλαγή εμπειρίας και τεχνολογίας... Όσον αφορά στην αναγνώριση, από την πλευρά του κόσμου, είναι τεράστια. Το κράτος δεν αναγνωρίζει το μέγεθος της προσπάθειας. Θα θέλαμε να φτάσουμε τα επίπεδα των γιατρών του εξωτερικού, αλλά... Από την αρχή της καριέρας μου, ήθελα να προσφέρω στον τόπο μου. Γι' αυτό και έμεινα στην Κρήτη, γι' αυτό και προσπαθώ. Σκεπτόμενος έτσι, ξεπερνώ τις αντιδότητες. «Δεν υπάρχει κάτι που να είναι 'κατεστημένο'. Πάντα υπάρχει κάτι που μπορείς να κάνεις για να βελτιώσεις τα πράγματα.»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Ηράκλειο, Κρήτη, 14 Νοεμβρίου 1968
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ηράκλειο, 1987 - 1993
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Βενιζέλειο», Ηράκλειο, 1993 - 1996
- Στρατιωτική θητεία, 1997 - 1999
- Ειδίκευση στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική, Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου», 1999 - 2004
- Μετεκπαίδευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Royal Brompton», 2004 - 2005
- Επιμελητής Β', Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ηρακλείου, 2005 - 2008
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», 2008
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «InterClinic», Ηράκλειο, 2008 - σήμερα

Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο «Αττικών»



Το Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο «Αττικών»

Το μεγαλύτερο παράδοξο στην ιστορία της Ελληνικής Ιατρικής, εν γένει, αποτελεί αδιαμφισβήτητα το γεγονός ότι μέχρι και την είσοδο της νέας χιλιετίας, η πρωτεύουσα της χώρας δεν διέθετε αυτόνομο Πανεπιστημιακό νοσηλευτικό ίδρυμα, το οποίο να λειτουργεί στους κόλπους της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου «Καποδιστριακό» Αθηνών. Ως γνωστόν, οι Πανεπιστημιακές κλινικές και τα εργαστήρια είχαν αναπτυχθεί στην πορεία των χρόνων σε διάφορα νοσοκομεία του λεκανοπεδίου της Αττικής, η πλειοψηφία των οποίων λειτουργούσε ως χώρους που υπερέβαιναν κυριακώς και γενοδοχειακά υποδομή, ενώ λόγω έλλειψης ουσιαστικού σχεδιασμού, η πρόβλεψη σε αυτά ήταν άλλωςτε χρονοβόρα ή καθιστούσε τη μετακίνηση σε άλλο ίδρυμα δύσκολη λόγω απόστασης. Επιπροσθέτως, η διασπορά αυτή ήταν τραχιέειδη όσον αφορά στη διδασκαλία των φοιτητών, καθ' όσον η εκπαίδευση δεν λάμβανε χώρα σε ένα περιβάλλον ενός αμιγούς Πανεπιστημιακού νοσοκομείου, με όποιες συνέπειες.

Φυσικά, η αναγκαιότητα ίδρυσης Πανεπιστημιακού νοσοκομείου στην Αθήνα είχε αναγνωριστεί κι επισημανθεί επανειλημμένως από πλήθος Πανεπιστημιακών Καθηγητών της Ιατρικής Σχολής, οι οποίοι και κατέβαλαν επίμονες προσπάθειες, χωρίς ωστόσο το επιθυμητό αποτέλεσμα. Επί σειρά ετών, πύγγο αίτημα σύστασης της Πανεπιστημιακής κοινότητας ήταν η απόκτηση ενός Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου, ικανού να ανταποκριθεί στις σύγχρονες εκπαιδευτικές και ερευνητικές απαιτήσεις, παρέχοντας ταυτόχρονα υψηλό επίπεδο υπηρεσιών υγείας.

Οι χρόνιες αυτές προσπάθειες ευδοκίμησαν εν τέλει την 9η Αυγούστου 2000, όταν με σχετικό Προεδρικό Διάταγμα υπογράφηκε και ανακοινώθηκε η ίδρυση Περιφερειακού Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Δυτικής Αττικής, στην περιοχή του Δήμου Χαϊδαρίου. Για το σκοπό αυτό χρησιμοποιήθηκε οικόπεδο έκτασης 105.647 τ.μ., το οποίο ανήκε στο Στρατόπεδο Χαϊδαρίου και παραχωρήθηκε το 1990 από τον τότε Υπουργό Εθνικής Άμυνας Ιωάννη Βαρθιλωίτη, το έργο εντάχθηκε στο Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης, ενώ η μελέτη κατασκευής, προμήθειας και εγκατάστασεων ιατρικού και γενοδοχειακού εξοπλισμού ανατέθηκε στη κατασκευαστική εταιρία νοσηλευτικών μονάδων του Δημοσίου. Με αρχικό προϋπολογισμό που άγγιζε τα 24 δις δραχμές και χρονοδιάγραμμα παράδοσης τα τσεσσεράμι χρόνια, η θεμελιώση του πραγματοποιήθηκε σε πανηγυρικό κλίμα από τους τότε Υπουργούς Υγείας Δημήτριο Κρεμαστινό και Παιδείας Γεώργιο Παπανδρέου. Την ίδια χρονιά, εγκρίθηκαν πρόσθετα κονδύλια από το Γ΄ Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης, με αποτέλεσμα το προβλεπόμενο κόστος κατασκευής να ανέλθει στα 28,5 δις δραχμές, ενώ ταυτόχρονα παραχωρήθηκε από την Κτηματική Εταιρεία Δημοσίου προς την Ιατρική Σχολή Αθηνών έκταση 12.672 τ.μ., για την ανέγερση πρόσθετου κτιρίου.

Εν συνεχεία, αποφασίστηκαν οι συνθήκες μεταγκατάστασης και εγκατάστασης των Πανεπιστημιακών κλινικών και Εργαστηρίων, όπερ και εγένετο, σε πρώτη φάση, το πρώτο εξάμηνο του 2002, όταν και παραδόθηκε το ένα πέμπτο των υποδομών του νοσοκομείου. Σε αυτό το αρχικό στάδιο, η λειτουργία του νοσοκομείου βασίστηκε ουσιαστικά σε αποσπασμένο προσωπικό από άλλα νοσοκομεία. Στις αρχές του επόμενου έτους, ολοκληρώθηκε η κατασκευή του συνόλου των κτιριακών εγκαταστάσεων, ενώ κατόπιν τροποποιήσεων και πλήθους υπουργικών αποφάσεων, το ίδρυμα μετονομάστηκε σε Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο «Αττικών», μετά από παραίτηση και απόφαση του τότε Υπουργού Υγείας Καθηγητή Κωνσταντίνου Στεφανίδη, σύμφωνα με το ΦΕΚ της 18ης Απριλίου 2003. Ακολούθως, με απόφαση της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Αθηνών και των Γενικών Συνελεύσεων της Ιατρικής Σχολής, η σταδιακή ένταξη στο δυναμικό του νοσοκομείου των πρώτων Πανεπιστημιακών Κλινικών και Εργαστηρίων, καθώς και η ανάληψη υπηρεσιών Πανεπιστημιακών Πατρών και μελών Δ.Ε.Π. ήταν Σεπτέμβριος του 2003, όταν το Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο «Αττικών» εγκαινιάζε επίσημα την έναρξη λειτουργίας του, ωστόσο η σταδιακή ανάπτυξη του ολοκληρώθηκε το 2006, με την επίκεση των ήδη εν λειτουργία τμημάτων, αλλά και την προσθήκη νέων Πανεπιστημιακών κλινικών, όπως της Καρδιοχειρουργικής.



Ο Χρ. Ρόκκας (δεξιά) στο 2ο Συνέδριο της ΕΑΒ στη Μύκονο το 2005.



Καθηγητής Κων. Αναγνωστόπουλος, Ιδρυτής της ΚΡΧ Κλινικής του Πανεπιστημίου Αθηνών



Η είσοδος του «Αττικού» Νοσοκομείου στο Χαϊδάρη Αττικής

Καθηγητής Κων. Αναγνωστόπουλος
 Ιδρυτής ΚΡΧ Κλινικής
 και Διευθυντής την περίοδο 2005 - 2007



Αναπληρωτής Καθηγητής
Χρήστος Ρόκκας
 Διευθυντής ΚΡΧ Κλινικής
 την περίοδο 2007 - σήμερα



Εν έτει 2014, στο νοσοκομείο έχουν εγκατασταθεί και αναπτυχθεί πλήρως 18 Πανεπιστημιακές Κλινικές, 30 Ειδικές Νοσηλευτικές Μονάδες, που καλύπτουν συνολικά δυναμικότητα 645 κλινών, δηλαδή το 88% περίπου του συνολικού αριθμού κλινών που βάσει του οργανισμού λειτουργείας του ανέρχονται στις 735 κλίνες, καθώς και 83 κεντρικά εργαστήρια, ερευνητικά εργαστήρια Πανεπιστημιακών κλινικών και ένα πλήρες ανεπτυγμένο Εργαστήριο Απεικονιστικού Τομέα. Αξίζει να σημειωθεί ότι, το εν λόγω ίδρυμα, πέραν του ότι αναβάθμισε κοινωνικά και πολιτισμικά την ευρύτερη περιοχή του Δήμου Χαϊδαρίου, προσέφερε επίσης πολύτιμες υπηρεσίες κατά τη διάρκεια της διενέργειας των Ολυμπιακών Αγώνων, το 2004.

Η οργάνωση της Πανεπιστημιακής Καρδιο-Θωρακοχειρουργικής Κλινικής του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου «Αττικόν» ανατέθηκε στον Καθηγητή Κωνσταντίνο Αναγνωστόπουλο, ο οποίος ανέλαβε την Καρδιοχειρουργική έδρα της Ιατρικής Σχολής Αθηνών, τον Ιούλιο του 2003, μετά την συνταξιοδότηση του Καθηγητή Παναγιώτη Ασπμακάπουλου. Το καλοκαίρι του 2004, πραγματοποιήθηκε η εκλογή των άλλων τεσσάρων μελών ΔΕΠ, δηλαδή του Επίκουρου Καθηγητή Χρήστου Ρόκκα και των Λέκτορων Θεμιστοκλή Χαμογεωργάκη, Δημήτρίου Αγγουρά και Φώτιου Μπτρόπουλου. Με την αδιαμφισβήτητη αρωγή και υποστήριξη, κατά την αρχική αυτή περίοδο οργάνωσης, εκ μέρους των Πρόεδρων της Ιατρικής Σχολής Καθηγητών Χρήστου Κίττα και Γεωργίου Κρεστά, καθώς και την συνεισφορά της Αναπληρωτριάς Καθηγήτριας Αναισθησιολογίας Γεωργίας Κωστοπανηγιώτου, τέθηκαν οι βάσεις για τη δημιουργία Καρδιοχειρουργικής Μονάδας 83 κλινών, αλλά και των λοιπών απαραίτητων υποδομών. Παράλληλα, έγιναν οι απαραίτητες ενέργειες για την απόσπαση ειδικευμένων Καρδιο-Θωρακοχειρουργών από άλλα προγράμματα, με αποτέλεσμα στο δυναμικό της κλινικής να ενταχθούν οι Ιωάννης Τούμπουλης, Εμμανουήλ Γεωργαντάκης και Δημήτριος Μάλλιος, συνεπικουρούμενοι από τους ειδικευμένους της Γενικής Χειρουργικής Δημητρίου Κωστοπανηγιώτου και Αικατερίνης Μαστοράκη.



Χρήστος Κίττας,
 Πρόεδρος



Ο Θέμης Χαμογεωργάκης, δεξιά, που βρίσκεται με εκπαιδευτική άδεια από το 2010 στις Η.Π.Α., με τους Α. Κουρτέση και Μ. Αργυρίου

Μετά από προεργασίες και προετοιμασίες ενός έτους, στις 15 Ιουνίου του 2006, η τότε ηγεσία του Υπουργείου Υγείας, αποτελούμενη από τον Υπουργό Δημήτριο Αβραμόπουλο και τον Αναπληρωτή Υπουργό Αθανάσιο Πανίδου, παρίσταντο στην διενέργεια της πρώτης Καρδιοχειρουργικής επέμβασης, που πραγματοποιήθηκε από τον Καθηγητή Κ. Αναγνωστόπουλο και την ομάδα του. Έκτοτε και ως το τέλος του 2007 –έτος που συνδέεται με την συνταξιοδότηση του τελευταίου-, διενεργήθηκαν 95 σύμπλοκες επεμβάσεις «ανοικτής» καρδιάς, 45 εκ των οποίων επεμβάσεις αορτής ή/και επανεπεμβάσεις με εξαιρετική επιτυχία. Συγκρίτως, έλαβαν χώρα περισσότερες από 120 Θωρακοχειρουργικές επεμβάσεις με ανάλογη έκβαση. Ταυτόχρονα, από το 2003 έως το 2007, πλούσιο ήταν το Ακαδημαϊκό και ερευνητικό έργο της κλινικής, το οποίο περιελάμβανε διαλέξεις και ανακοινώσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό, καθώς και μια σειρά δημοσιευμένων πρωτατύπων εργασιών.

Διάδοχος του Καθηγητή Κ. Αναγνωστόπουλου υπήρξε ο Χρήστος Ρόκκας, ο οποίος έως το 2007, είχε εξελχθεί σε Αναπληρωτή Καθηγητή Καρδιοχειρουργικής. Μεταβολές επισυνέβησαν και στη γενικότερη σύσταση της Πανεπιστημιακής Καρδιοχειρουργικής Κλινικής, μετά την αποχώρηση του Φ. Μπτρόπουλου για την ανάληψη θέσης στο Νοσηλευτήριο «Ωνάσιο Κ.Κ.», την αποχώρηση του Θ. Χαμογεωργάκη με εκπαιδευτική άδεια για τις ΗΠΑ –η οποία διαρκεί έως τις μέρες μας-, αλλά και την ένταξη Ι. Τούμπουλη ως Λέκτορα, του Β. Λόζου ως Επιμελητή Α' του Ε.Σ.Υ., του Β. Κόλλια ως Επιμελητή Β' του Ε.Σ.Υ. και των Ηλία Σανταϊνίδη και Εμμανουήλ Γεωργαντάκη ως Επίκουρων Επιμελητών.



Θέμης
Χαμογεωργάκης



Ο Χρ. Ρόκκας, ομιλητής στο 1ο Συνέδριο της ΕΑΒ το 2004

Άρθρα Ανασκοπήσεως

Πρόσφατες Εξελίξεις στην Αντιμετώπιση των Παθήσεων της Θωρακικής Αορτής

ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΡΟΚΚΑΣ¹, ΧΡΗΣΤΟΦΟΡΟΣ Δ. ΟΥΛΜΠΙΟΣ²

¹Καρδιοχειρουργικό Τμήμα, Ευρωκλινική³ και Καρδιολογικό Τμήμα, Γένεο Νοσοκομείο⁴

Άρθρο ανασκόπησης του Διευθυντή της Κλινικής Χρ. Ρόκκα για τη χειρουργική της αορτής, αντικείμενο στο οποίο ο ίδιος και οι συνεργάτες του επέδειξαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον

Επίκουρος Καθηγητής
Δημήτριος Αγγουράς



Η τελευταία επιαστή, υπό την καθοδήγηση του Καθηγητή Χ. Ρόκκα, υπήρξε για την Πανεπιστημιακή Καρδιο-Θωρακοχειρουργική Κλινική του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου «Αττικών» ιδιαίτερα εποικοδομητική, καθώς τα στελέχη της ανέπτυξαν ευρεία Καρδιοχειρουργική δραστηριότητα, σε τομείς όπως η στεφανιαία παράκαμψη, η στεφανιαία παράκαμψη χωρίς τη χρήση εξωσωματικής κυκλοφορίας, η χειρουργική των βαλβίδων, η χειρουργική διάθραξης της μπροστινής, η χειρουργική της κοιλιακής μορμαρυγής, διενεργώντας παράλληλα Θωρακοχειρουργικές επεμβάσεις. Παρήχθη και παράγεται ένα πρωτοποριακό έργο με την εμφύτευση διαδερμικών αορτικών βαλβίδων δια της μπροστινής αορτής και της κορυφής της αριστερής κοιλίας -transfemoral / transapical catheter-based aortic valve replacement-, την χειρουργική της αορτής, υπερπαραβασομένης χειρουργικής του αορτικού τόξου και των θωρακοκοιλιακών ανευρυσμάτων, καθώς και στην χειρουργική της καρδιακής ανεπάρκειας με τεχνικές όπως η επανασταμόρφωση της αριστερής κοιλίας και η εμφύτευση αασκευών μηχανικής υποστήριξης.

Το επιστημονικό προσωπικό της Καρδιο-Θωρακοχειρουργικής Κλινικής του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου «Αττικών», απαρτίζεται σήμερα από τα εξής μέλη:
Καθηγητή Χρήστο Ρόκκα Διευθυντή,
Επίκουρο Καθηγητή Δημήτριο Αγγουρά,
Επίκουρο Καθηγητή Θεμιστοκλή Χαμογεωργάκη,
Επίκουρο Καθηγητή Ιωάννη Τσιμπούλη,
Επιμελητή Α' Βασίλειο Λόζο,
Επιμελητή Β' Βασίλειο Κόλλια,
Επικουρικούς Επιμελητές Ηλία Σανταϊνίδη και Εμμανουήλ Γεωργιαννάκη.



Δ. Αγγουράς και Ιω. Τσιμπούλης σε στιγμιότυπο από συνέδριο στα Ιωάννινα το 2011



Στιγμιότυπα από επιστημονικό ταξίδι ελληνικής αποστολής στο Ιράν το 2011 με τα στελέχη της ΚΡΧ κλινικής του «Αττικού» να έχουν ενεργή συμμετοχή



Χρήστος Ρόκκας

- Αναπληρωτής Καθηγητής Καρδιοχειρουργικής Πανεπιστημίου Αθηνών
- Διευθυντής Καρδιοχειρουργικής Κλινικής Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «Αττικών»

Πολλά από τα θεμελιώδη χαρακτηριστικά του κόσμου μας, όπως οι σχετικιστικές δυνάμεις της βαρύτητας, ο ηλεκτρομαγνητισμός και οι δυνάμεις που υπάρχουν μέσα στους ατομικούς πυρήνες όσο και στις μάζες των πολυπληθών διαφορετικών σωματιδίων της ύλης, είναι τόσο τέλεια συντονισμένα από κάποιον άρατο «κοσμικό σχεδιαστή», που έστω κι ένα από αυτά αν άλλαζε, η ύπαρξη ζωής στο σύμπαν θα γίνονταν αδύνατη...

Στο προσωπικό «σύμπαν» του Χρήστου Ρόκκα, η ζωή του βασίστηκε σε δυο «κοσμικές σταθερές». Η πρώτη αφορά την συγγενεία του με τον Καρδιοχειρουργό Μιχάλη Μπονώρη. Η δεύτερη βρίσκεται σε θεμελιώδη συνάρτηση με την πρώτη και αφορά στην συνάντησή του με τον Καρδιοχειρουργό Christian Barnard, ο οποίος πραγματοποίησε, ως γνωστόν, για πρώτη φορά παγκοσμίως επιτυχή μεταμόσχευση καρδιάς. Οι δυο αυτές σταθερές είναι τόσο τέλεια συντονισμένες μεταξύ τους, που έστω και μια από αυτές αν άλλαζε, η ζωή του Χρ. Ρόκκα αδιαμφισβήτητα δεν θα ήταν η ίδια... «Με τον κ. Μπονώρη είμαστε στενοί συγγενείς, με καταγωγή από την Πελοπόννησο. Όταν ήμουν 10 χρονών, το 1970, ο Christian Barnard είχε έρθει στο χωριό μας για να βαφτίσει το παιδί του κ. Μπονώρη. Όταν έμαθα ποιος είναι αυτός ο άνθρωπος, τη σχέση που είχε με τον ξάδερφό μου, καθώς και την πορεία του Μιχάλη στη Νότια Αφρική, την ίδια στιγμή αποφάσισα πως θα γίνω Καρδιοχειρουργός. Τίποτα άλλο...».



2001 - 2013

894 Έβδομη Περίοδος, της «απογείωσης» 2001 - 2013

ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ



Το 1978, όταν ο Χρ. Ρόκκας καλείται να δώσει εξετάσεις για το Πανεπιστήμιο, επιλέγει μια και μόνη σχολή. Την Ιατρική. Την ίδια χρονιά, είναι πρωτοετής στην Ιατρική Σχολή Αθηνών. Έξι χρόνια αργότερα, το 1984, ξεκινά στην Αμερική την ειδικεισή του στην Γενική Χειρουργική. «Όταν ήμουν ακόμη φοιτητής, κατά τη διάρκεια του τελευταίου έτους, είχα επισκεφτεί την Αμερική σε ένα πρόγραμμα ανταλλαγής φοιτητών. Βλέποντας το επίπεδο της εκπαίδευσης εκεί, αποφάσισα, ότι μόλις πάρω πτυχίο από την Ελλάδα, θα γυρίσω για να εκπαιδευτώ στην Καρδιοχειρουργική. Έτσι κι έγινε. Έκανα ενάμιση χρόνο ειδικότητα Γενικής Ιατρικής και κατόπιν ξεκίνησα Γενική Χειρουργική στο «Illinois Medical Center» του Chicago, συνέχισα στο Νοσοκομείο του «Washington University Medical School», στο St Luis, δίπλα στο «μεγαθήριο» της Χειρουργικής, Dr Sam Wells...».



Ακολουθώντας τους θεμελιώδεις «κανόνες» του Αμερικανικού συστήματος, το 1990 ο Χρ. Ρόκκας διακόπτει την ειδικεισή του και εντάσσεται σε τριετές ερευνητικό πρόγραμμα του Πανεπιστημίου στο πεδίο της Καρδιοχειρουργικής, με ειδικότερο θέμα την χειρουργική αντιμετώπιση της κοιλιακής μαρμαρυγής. «Ήμουν στο πειραματικό εργαστήριο όπου ο James Cox σκέφτηκε και εξέλιξε την «Maze operation». Επίσης, συμμετείχα στο ερευνητικό πρόγραμμα του κ. Ν. Κουτσούκου, αναφορικά με την ισχαιμία του νωτιαίου μυελού. Είμαι περήφανος που συνεργάστηκα μαζί του. Είναι ένας μοναδικός επιστήμονας που με ενέπνευσε. Μέντοράς μου, ο κ. Κουτσούκος...».

Τα δυο τελευταία χρόνια ειδικεισης στη Γενική Χειρουργική βρίσκουν τον Χρ. Ρόκκα ως Chief Resident στην αντίστοιχη κλινική του «Upstate University Hospital» της Νέας Υόρκης. Το 1995, ο «συντονισμός» των «σταθερών» της ζωής του τον οδηγεί στο Milwaukee, στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του «Medical College of Wisconsin», δίπλα στον Dr P. Hollinger. «Εργαστήρια, κλινικές, έρευνα, σπουδαίοι δάσκαλοι με γέμισαν εμπειρίες και γνώσεις. Είμαι περήφανος για τα χρόνια της Αμερικής...».



Το 1999, ο «κοσμικός σχεδιαστής» συνηγόρησε ώστε όλα τα απαραίτητα «αποδομητικά» να ευνοούν την επιστροφή του Χρ. Ρόκκα στην Ελλάδα. «Για μένα οι σπουδές στο εξωτερικό ήταν ένας στόχος, ένα κομμάτι του πάζλ. Ήξερα από την αρχή πως μόλις αυτό ολοκληρωθεί, θα επέστρεφα στην πατρίδα...». Η επιστροφή σημαίνει και την απαρχή της συνεργασίας με το Ιδιωτικό Θεραπευτήριο «Ευρωκλινική». «Ξεκίνησα μόνος. Εγώ, δίπλα στον εαυτό μου. Χωρίς ομάδες και συνεργάτες. Μόνο με τη βοήθεια του κ. Β. Λόζου, ο οποίος ήταν δίπλα μου με όποιο ίδρυμα και αν συνεργάστηκα. Έφυγα από εκεί το 2002, καθώς αποδέχτηκα την πρόκληση να οργανώσω ένα νέο Καρδιοχειρουργικό Τμήμα από το μηδέν...».

Η πρόκληση στέφεται με επιτυχία. Στα τέλη του 2002, το Ιδιωτικό Νοσοκομείο «Κεντρική Κλινική Αθηνών» εγκαινιάζει την Καρδιοχειρουργική Κλινική του, υπό την Διεύθυνση του Χρ. Ρόκκα. Μέχρι την στιγμή που ο «συντονισμός» του σύμπαντος φέρνει μια νέα πρόκληση στη ζωή του... «Δυο χρόνια αργότερα, το 2004, ξεκινά η «περιπέτεια» της ακαδημαϊκής μου καριέρας. Ήταν η προτροπή του Καθηγητή κ. Κ. Αναγνωστόπουλου που με οδήγησε στο να καταθέσω υποψηφιότητα για την ανάληψη της θέσης του Επίκουρου Καθηγητή, μετά την αποχώρησή του. Για ένα χρόνο, μέχρι και το 2005, όταν και ορκίστηκα συνεργαζόμενο με το Νοσοκομείο «ΙΑΣΩ GENERAL»...».

Με την αποχώρηση του Κ. Αναγνωστόπουλου, το 2007, ο Χρ. Ρόκκας αναλαμβάνει και την Διεύθυνση της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου «Αττικόν». «Θυμάμαι, όταν ξεκίνησα, πόσο δύσκολα ήταν τα πράγματα. Τώρα, είμαστε φυσικά σε πολύ καλύτερο στάδιο, δεδομένου βέβαια ότι πρόκειται για ένα νοσοκομείο που ανήκει στο δημόσιο σύστημα Υγείας και υπόκειται στους «κανόνες». Το θετικό είναι, πέραν των θεμάτων προβληματικής οργάνωσης ή διοίκησης που διαχεράνουν το έργο της κλινικής, ότι οι άνθρωποι που την πλαισιώνουν είναι καλοί Χειρουργοί, άριστα εκπαιδευμένοι και με όραμα να αλλάξουν τα πράγματα. Μιλώ για τους κ.κ. Β. Λόζο, Δ. Αγγουρά, Γ. Χαμογιωργάκη, Β. Κόλλια και Δ. Τούμπουλη».

Ένας εκ των σπουδαιότερων μελετητών των νόμων του σύμπαντος, ο Albert Einstein, είχε πει, αναφερόμενος, στον τέλει συντονισμό των κοσμικών σταθερών: «Ο Θεός δεν παίζει ζάρια. Τα πάντα συνδέονται με σχέση αιτίου και αιτιατού». Το αίτιο και το αιτιατό, στην περίπτωση του Χρ. Ρόκκα, ταυτίζονται απόλυτα. Με απόλυτα διασφαλισμένη την «βούληση» του Δημιουργού. «Έχω ευχαριστηθεί απόλυτα τη διαδρομή μου έως εδώ. Είναι αυτό που θέλησα, αυτό που λαχάρησα και οι συνθήκες της ζωής μου με εννόησαν, ώστε να το πραγματοποιήσω. Με την ίδια λαχάρα και ελπίδα, περιμένω και την εξέλιξη της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Και διατηρώ την πίστη, ότι οι συνθήκες του «σύμπαντος» θα ευνοήσουν, ώστε να δω και αυτό το όραμά μου να υλοποιείται».



Με τη σύζυγό του σε στιγμιότυπο του 2005

Δημήτριος Αγγουράς

895

Επίκουρος Καθηγητής Καρδιοχειρουργικής Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο «Αττικόν»



«Η πρώτη μου επαφή με την Ιατρική και το κόπο άσκησης της, κάθε άλλο παρά θετική ήταν για μένα –μάλλον αποτρεπτική, θα έλεγα... Είχα επισκεφτεί με την μητέρα μου, όσο ήμουν ακόμη στο Δημοτικό, μια συγγενή σε ένα δημόσιο νοσοκομείο, και οι τραγικές συνθήκες που συνάντησα εκεί, με έκαναν να δηλώσω, θυμάμαι, σε εκείνη –εγώ, δεν πρόκειται ποτέ να γίνω γιατρός... Τα χρόνια που ακολούθησαν, φοίτησα στη «Βαρβάκειο» Πρότυπο Σχολή στη Νεάπολη αρχικά και στο Νέο Ψυχικό μετέπειτα... Αν και αυτό σήμαινε μια τεράστια ταλαιπωρία για μένα, αφού έπρεπε να αλλάζω τουλάχιστον δυο λεωφορεία, τελικά αποδείχθηκε πως άξιζε τον κόπο... Αυτό το σχολείο μου έμαθε, καταρχήν σωστά Ελληνικά, αλλά και τι θα πει σκληρή δουλειά, τι θα πει να αμείβεσαι για τη σκληρή δουλειά που κάνεις... Μου έμαθε τον τρόπο να δουλεύω μεθοδικά και αποτελεσματικά... Οι βάσεις που πήρα με συντροφεύουν μέχρι και σήμερα...»

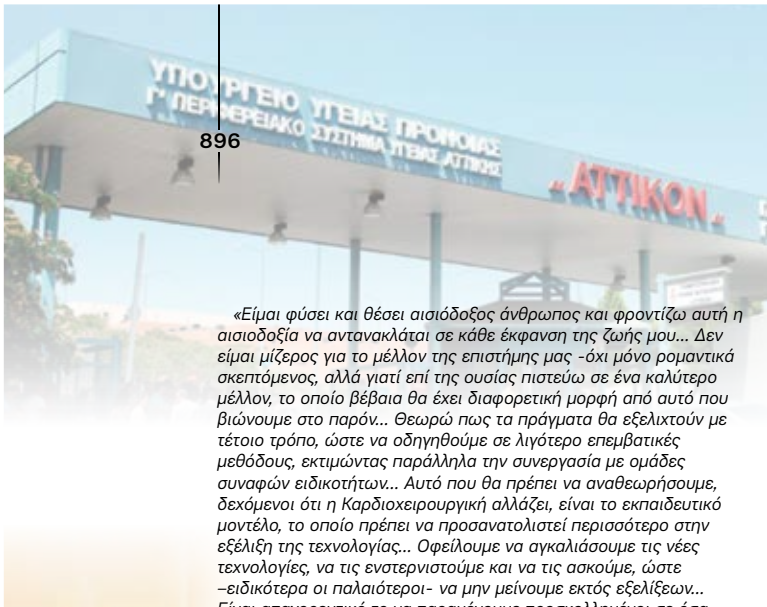
«Μετά από αυτή την πρώτη τραυματική εμπειρία, ουσιαστικά ερεθίσματα επί της Ιατρικής, έλαβα στο σχολείο... Είχαμε, μάλιστα, επισκεφτεί έναν παλιό απόφοιτο της Σχολής μας, νυν Καθηγητή Γενετικής, ο οποίος μας μίλησε για τις προόδους της Ιατρικής, της Βιολογίας και της Γενετικής εν γένει... Από τότε, άρχισα να επικεντρώνομαι σε αυτό τον τομέα -να διαβάζω παραπάνω από αυτό που προσέβλεπε η ύλη και πραγματικά μαγεύτηκα από τη Βιολογία και την πολυπλοκότητα του φαινομένου της ζωής...»

«Δεν άργησα να συνειδητοποιήσω, όντας πρακτικός άνθρωπος, πως ήθελα να συνδυάσω αυτή την πολυπλοκότητα με κάτι πιο ουσιαστικό, κάτι που θα είχε άμεσα αποτελέσματα και, γιατί όχι, να ενέχει την έννοια της προσφοράς προς το συνάνθρωπο... Έτσι, λοιπόν, το 1984, εισήχθη στην Ιατρική Σχολή της Αθήνας... Ολοκλήρωσα τις σπουδές μου με Άριστα, λαμβάνοντας κάθε χρόνο την ετήσια υποτροφία του Ιδρύματος Ελληνικών Υποτροφιών... Όσο ήμουν φοιτητής, είχα εξαρχής προσανατολιστεί σε κάποια χειρουργική ειδικότητα, έχοντας πλήρη επίγνωση της πρακτικότητας του χαρακτήρα μου και της επιθυμίας μου για απτά και άμεσα αποτελέσματα... Ομολογώ ότι αρχικά βρέθηκα σε δίλημμα, ανάμεσα στην Καρδιοχειρουργική και τη Νευροχειρουργική... Καταστάλαξα στην πρώτη, γοητευμένος από την καρδιά ως όργανο και τους φυσικούς νόμους που διέπουν τη λειτουργία της -είναι τέτοιο το μεγαλείο της απλότητάς της, που σε κάνει να υποκλίνεσαι με θαυμασμό... Ξεκίνησα, έτσι, την ειδίκευσή μου στη Γενική Χειρουργική, στη Β' Προπαιδευτική Κλινική του Πανεπιστημίου Αθηνών, στο Νοσοκομείο «Λαϊκό», υπό τη Διεύθυνση του Καθηγητή Γρηγόριου Σκαλκέα... Καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της τριετίας, πλην ενός εξαμήνου, που πέρασα στη Μονάδα Νεφροπαθών, συνεργαζόμενος με τον Καθηγητή Θεοδόσιο Δόσιο, στη Θωρακοχειρουργική Κλινική, επωφελούμενος της ευκαιρίας να αποκτήσω εμπειρίες... Το έκανα με μεγάλη ευχαρίστηση και ενθουσιασμό...»

«Έχοντας ήδη μια ικανού βαθμού έκθεση σε Θωρακοχειρουργικές επεμβάσεις, ελάσσονες, μεσαίου βαθμού, αλλά και μείζονες, βρέθηκα στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», για το κύριο μέρος της ειδίκευσής μου... Συνεργάστηκα, σε πρώτο στάδιο, με το Νικόλαο Έξαρχο, στη Θωρακοχειρουργική Κλινική και κατόπιν με τον Χρήστο Λόλα, στην αντίστοιχη Καρδιοχειρουργική... Ενώσω ήμουν ακόμη δευτεροετής ειδικευόμενος, είχα ενεργοποιηθεί για να φύγω στο εξωτερικό, για ειδίκευση ή μετεκπαίδευση... Πέρασα συνεντεύξεις και τελικά έγινα δεκτός ως Clinical Fellow στο Πανεπιστήμιο «Ohio Estate University», όπου παρέμεινα για μια διατία... Εκεί, μετεκπαίδευστηκα στην ελάχιστη επεμβατική, ρομποτική και Καρδιοχειρουργική ενήλικων γενικότερα... Η οργάνωση της Πανεπιστημιακής Καρδιο-Θωρακοχειρουργικής Κλινικής του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου «Αττικόν», το 2004, από τον Καθηγητή Κωνσταντίνο Αναγνωστάπουλο, αποτέλεσε για μένα το εναρκτηρίο λάκτισμα μιας Ακαδημαϊκής καριέρας, την οποία πάντα επιθυμούσα υποσυνείδητα...»

Στιγμιότυπο του 2010





«Είμαι φύσει και θέσει αισιόδοξος άνθρωπος και φροντίζω αυτή η αισιόδοξία να αντανακλάται σε κάθε έκφανση της ζωής μου... Δεν είμαι μίζερος για το μέλλον της επιστήμης μας -όχι μόνο ρομαντικά σκεπτόμενος, αλλά γιατί επί της ουσίας πιστεύω σε ένα καλύτερο μέλλον, το οποίο βέβαια θα έχει διαφορετική μορφή από αυτό που βιώνουμε στο παρόν... Θεωρώ πως τα πράγματα θα εξελιχθούν με τέτοιο τρόπο, ώστε να οδηγηθούμε σε λιγότερο επεμβατικές μεθόδους, εκτιμώντας παράλληλα την συνεργασία με ομάδες συναφών ειδικοτήτων... Αυτό που θα πρέπει να αναθεωρήσουμε, δεχόμενοι ότι η Καρδιοχειρουργική αλλάζει, είναι το εκπαιδευτικό μοντέλο, το οποίο πρέπει να προσανατολιστεί περισσότερο στην εξέλιξη της τεχνολογίας... Οφείλουμε να αγκαλιάσουμε τις νέες τεχνολογίες, να τις ενστερνιστούμε και να τις ασκούμε, ώστε -ειδικότερα οι παλαιότεροι- να μην μείνουμε εκτός εξελίξεων... Είναι απαγορευτικό το να παραμένουμε προσκολλημένοι σε όσα διδάχθήκαμε, στην κλασική Καρδιοχειρουργική... Η αλλαγή δεν είναι πάντα κακό πράγμα... Μας πηγαίνει μπροστά, μας κάνει καλύτερους...»

«Παρά το γεγονός ότι, οι δυσκολίες της δουλειάς μας είναι πολλές και γνωστές, καθώς βιώνονται από όλους τους εμπλεκόμενους με το χώρο μας χωρίς εξαιρέσεις, δεν αναθεώρησα ούτε λεπτό την απόφασή μου να γίνω γιατρός και δη Καρδιοχειρουργός... Και αυτό γιατί επρόκειτο για μια επιλογή βασισμένη σε καθαρές προθέσεις και αγάπη –αγάπησα και αγαπώ την Καρδιοχειρουργική... Τα κίνητρό μου δεν σχετίζονταν με οικονομική ή κοινωνική καταξίωση... Έγινα Καρδιοχειρουργός, γιατί αποφάσισα να αφιερώσω τη ζωή μου στην επιστήμη... Και αυτό κάνω...»



Βιογραφικό Δ. Αγγουρά

- Τόπος γέννησης, Αθήνα, Αύγουστος 1966
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, 1984 - 1990
- Στρατιωτική θητεία, 1991 - 1992
- Υπηρεσία Υπαίθρου, 1992 - 1993
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Λαϊκό», Αθήνα, 1993 - 1996
- Ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», Αθήνα, 1996 - 1998
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», Αθήνα, 1998 - 2000
- Μετεκπαίδευση στην Καρδιοχειρουργική, Πανεπιστήμιο «Ohio Estate University», ΗΠΑ, 2000 - 2002
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσοκομεία «Ερρίκος Ντυνάν» και «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», Αθήνα, 2002 - 2004
- Λέκτορας με εξέλιξη σε Επίκουρο Καθηγητή Καρδιοχειρουργικής, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «Αττικών», Αθήνα, 2004 - σήμερα

Ιωάννης Τούμπουλης



«Ένας Αμερικανός φιλόσοφος έλεγε πως κάθε επιστήμη αρχίζει σαν φιλοσοφία και τελειώνει σαν τέχνη... Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο άρχισε και για μένα η Ιατρική... Αν και στο οικογενειακό περιβάλλον δεν υπήρξε πρότυπο για να με επηρεάσει προς αυτή την κατεύθυνση, ένιωθα από τα σχολικά μου ακόμη χρόνια, μια έλξη για την επιστήμη αυτή, που έχει τη δυνατότητα να επηρεάζει την αρχή και το τέλος της ανθρώπινης ύπαρξης... Αναλογιζόμενος, παράλληλα, τα πολλά εμπέδους πεδία και ενδιαφέροντα που προσφέρει, όχι μόνο κλινικά αλλά και στο ερευνητικό μέρος, αποφάσισα να προχωρήσω... Εισάχθηκα στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων το 1993, με υποτροφία από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών...»

«Ήμουν πεμπτοετής φοιτητής, όταν γνώρισα τον Καθηγητή Κωνσταντίνο Αναγνωστόπουλο, στον οποίο και οφείλω τα μέγιστα όσον αφορά στην εξέλιξη της σταδιοδρομίας μου... Καταρχήν, εξαιτίας του ενεπλάκηνα με την Καρδιοχειρουργική... Δευτερευόντως, δίπλα του απέκτησα πολύ νωρίς μεγάλη εμπειρία, καθώς υπήρξα βασικός του βοηθός στα χρόνια που βρισκόταν στα Ιωάννινα, γιατί ενόσω έκανα την ειδίκευσή μου στη Γενική Χειρουργική στο Νοσοκομείο «Γ. Χατζηκώστα», αφιέρωνα όλο τον ελεύθερο χρόνο μου σε εκείνον και στα Καρδιοχειρουργικά περιστατικά... Τέλος, με την αρωγή του, έφυγα για την Αμερική, όπου για ένα χρόνο ειδικεύθηκα στην Καρδιοχειρουργική στο Νοσοκομείο «St. Luke's - Roosevelt» του Πανεπιστημίου «Columbia» της Νέας Υόρκης... Με την επιστροφή μου, ολοκλήρωσα την ειδίκευσή μου αρχικά στη Θωρακοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «Ευαγγελισμός», υπό τον Ίωνα Μπελένη και κατόπιν στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «Αττικών», υπό τον Καθηγητή Κ. Αναγνωστόπουλο...»

Επίκουρος Καθηγητής Καρδιοχειρουργικής, Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο «Αττικών»

«Λίγο πριν τη λήψη τίτλου ειδικείας, έκανα αίτηση για μια υποτροφία που δίνει η American Society of Thoracic Surgeons, η οποία βέβαια είναι ιδιαίτερος τιμητική για εκείνον που θα τη λάβει - ήμουν εγώ ο τυχερός και βρέθηκα στη Βοστώνη, στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «Harvard Beth Israel Deaconess Medical Center»... Εκεί, είχα την ευκαιρία να ασχοληθώ ερευνητικά με τα ανευρύσματα, όπου για πρώτη φορά ανακαλύψαμε τη σύνδεσή τους με ένα μηχανισμό αλλαγής κολλαγόνου... Η μελέτη αυτή, μάλιστα, συνεχίζεται μέχρι σήμερα και θεωρείται εξόχως πρωτοποριακή... Με το τέλος της υποτροφίας, προκηρύχθηκε μια θέση Λέκτορα Καρδιοχειρουργικής για το Νοσοκομείο «Αττικών», οπότε και εκδηλώσα ενδιαφέρον... Αρχικά προσελήφθη ως Επίκουρος Καρδιοχειρουργός, αργότερα έγινε Λέκτορας, κι έκτοτε παραμένω στο εν λόγω ίδρυμα, υπό τη Διεύθυνση του Καθηγητή Χρήστου Ρόκκα, ως Επίκουρος Καθηγητής από το 2013...»

«Έχοντας αποκτήσει μια αξιόλογη εμπειρία από κέντρα του εξωτερικού –αφού και στα χρόνια που ακολούθησα, φρόντιζα να αξιοποιώ εκπαιδευτικά πρωτόκολλα-, πιστεύω ακράδαντα πως ως Έλληνας, δεν στερούμε καθόλου σε επίπεδο γνώσεων ή εξοπλισμού... Και μηχανήματα καλά έχουμε και γνώση αρκετή να ασκούμε σπουδαία Καρδιοχειρουργική... Ο μοναδικός σκόπελος που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε και να ξεπεράσουμε είναι η έλλειψη οργάνωσης –όσον αφορά στα δημόσια ιδρύματα τουλάχιστον-, καθώς δεν υπάρχει συντονισμός... Ταυτόχρονα, η πολιτεία είναι τροχοπέδη, αντί να συμβαίνει το αντίθετο –δεν μπορεί η Πανεπιστημιακή Καρδιοχειρουργική Κλινική της πρωτεύουσας να μην έχει πρόσβαση στα χειρουργεία παρά δυο φορές εβδομαδιαίως, λόγω έλλειψης προσωπικού... Είναι απαράδεκτο αυτό και μας αδρανοποιεί ως Χειρουργούς... Η Καρδιοχειρουργική είναι μια τέχνη και οι λειτουργοί της πρέπει να αντιμετωπίζονται με σεβασμό...»

«Το δικό μου όραμα, ως νεώτερος, έχει διπλή κατεύθυνση: κλινική και ερευνητική... Δεν θα μπορούσε άλλωστε να είναι αλλιώς, από την στιγμή που διδάχθηκα από τον Κ. Αναγνωστόπουλο... Το δίπλο αυτό με ώθησε να επιζητήσω μια Ακαδημαϊκή καριέρα, με την πεποίθηση πως η Καρδιοχειρουργική αποτελεί ένα σχετικά παρθένο έδαφος, σε σχέση με τις άλλες ειδικότητες, διότι είναι άκρως απαιτητική σε κλινικό επίπεδο, μη αφήνοντας περιθώρια για έρευνα... Είμαι αισιόδοξος –και την ίδια αισιοδοξία συμμερίζονται και οι συνάδελφοι στην κλινική- ότι πολύ σύντομα, θα έχουμε τη δυνατότητα να ισορροπήσουμε, ώστε να μπορέσουμε να αποδώσουμε και στους δυο πόλους, στο επίπεδο των δυνατοτήτων μας, που είναι υψηλό... Άλλωστε, οι προδιαγραφές υπάρχουν και μπορούν να λειτουργήσουν υπέρ μας...»

«Είμαι εδώ για να προσφέρω στους συνανθρώπους μου –γνωστούς και άγνωστους-...»

«Δεν ήταν λίγες οι φορές που το δίλημμα Ελλάδα ή εξωτερικό, με απασχόλησε... Ειδικά τη δεύτερη φορά που βρέθηκα στην Αμερική και έγινα αποδέκτης μιας σοβαρότατης επαγγελματικής πρότασης, αγωνίστηκα πολύ για να πάρω την απόφαση να επιστρέψω στην πατρίδα μου... Ωστόσο, σήμερα, δεν μετανιώνω διάλου γι' αυτή... Η Ελλάδα είναι μόνο μια και σαν αυτή δεν υπάρχει στον κόσμο... Εξάλλου, η Καρδιοχειρουργική απαιτεί θυσίες, για τις οποίες ήμουν προετοιμασμένος, αλλά θεωρώ πως καλύτερα βιώνεις τις δυσκολίες με ανθρώπους που σε κατανοούν, παρά με εκείνους άλλης κουλτούρας... Η οικογένειά μου, και ειδικότερα η σύζυγός μου, βρίσκονται πάντα δίπλα μου και στηρίζουν τις προσπάθειές μου... Το ίδιο και οι φίλοι μου, ο χρόνος που περνά με τους οποίους, είναι πάντα ανεκτίμητος και με γεμίζει θάρρος και ενέργεια να συνεχίσω... Είμαι εδώ για να προσφέρω στους συνανθρώπους μου –γνωστούς και άγνωστους-, για να λάβω την ικανοποίηση ότι κάνω το καλύτερο δυνατό για την προαγωγή της Ελληνικής Καρδιοχειρουργικής ανά τον κόσμο, για να βάλω ένα λίθο στο μέλλον της επιστήμης, την οποία υπηρετώ με πάθος...»



Κωνσταντινούπολη 2014. Το ζεύγος Τούμπολη, με τον Ηλία Κουσερίνη και το ζεύγος Κωτσόλα

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Δύμη, Αχαΐα, 7 Σεπτεμβρίου 1975
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, 1993 - 1999
- Υπηρεσία Υπαιθρου και Στρατιωτική Θητεία, Νοσοκομείο «Γ. Χατζηκώστα», Ιωάννινα
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Γ. Χατζηκώστα», Ιωάννινα, 2003 - 2003
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «St. Luke's - Roosevelt», Νέα Υόρκη, ΗΠΑ, 2003 - 2004
- Ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», Αθήνα, 2004 - 2005
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Αττικών», Αθήνα, 2005 - 2006
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Harvard Beth Israel Deaconess Medical Center», Βοστώνη, ΗΠΑ, 2006 - 2007
- Επίκουρος Καρδιοχειρουργός, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «Αττικών», Αθήνα, 2009 - 2011
- Λέκτορας Καρδιοχειρουργικής, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «Αττικών», Αθήνα, 2011 - 2013
- Επίκουρος Καθηγητής Καρδιοχειρουργικής, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «Αττικών», Αθήνα, 2013 - σήμερα

Βασίλειος Λόζος

Επιμελητής Α' ΕΣΥ, Καρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσοκομείο «Αττικόν»



«Κυριολεκτικά και μεταφορικά, η Ιατρική μπήκε στη ζωή μου σαν μικρόβιο... Όσο ήμουν παιδί, ταλαιπωρούμουν συνεχώς από αμυγδαλίτιδες, με αποτέλεσμα να βρίσκομαι σε διαρκή επαφή με τους γιατρούς και τα νοσηλευτικά ιδρύματα... Έβλεπα τι μου έκαναν, την ανακούφιση που μου παρείχαν από τον πόνο και την ταλαιπωρία που βίωνα, και δεν άργησα να πάρω την απόφαση ότι θα γινόμουν γιατρός... Φρόντισα έτσι να προετοιμαστώ κατάλληλα για τις εξετάσεις και το 1983, εισήχθη στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, με καλή σειρά μάλιστα...»

«Υπήρξα βοηθός στο Ανατομείο της σχολής, από το πρώτο κιόλας έτος... Εκεί, ανάμεσα σε πτώματα και ανθρώπινα όργανα που μύριζαν φορμόλη, αποφάσισα πως θα γινόμουν Χειρουργός –μάλιστα Νευροχειρουργός ή Καρδιοχειρουργός... Τελικά, επέλεξα το δεύτερο, με τη λογική ότι η Καρδιοχειρουργική είναι μια δυναμική ειδικότητα, που αλλάζει τα δεδομένα της καρδιάς –και κατά συνέπεια της ζωής του ασθενούς– από λεπτό σε λεπτό... Ειδικεύτηκα στη Γενική Χειρουργική στο Νοσοκομείο Καβάλας, κατόπιν βρέθηκα στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «ΑΧΕΠΑ» της Θεσσαλονίκης και στο Νοσηλεύτριο «Ωνάσιο Κ.Κ.», υπό τη Διεύθυνση του Καθηγητή Κωνσταντίνου Αναγνωστόπουλου και του Γεώργιου Παλατιανού, ολοκληρώνοντας την ειδίκευσή μου στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», υπό τον Χρήστο Λόλα...»

«Νιώθω τιμή που είχα την ευκαιρία να μαθητεύσω και αργότερα να συνεργαστώ με σπουδαίες προσωπικότητες της Ελληνικής Καρδιοχειρουργικής... Η συνεργασία μου με τον Γεώργιο Τόλη, στο Νοσηλεύτριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», αλλά και αργότερα με τους Μιχάλη Μπονώρη και Χρήστο Ρόκκα στο Νοσηλεύτριο «Ευρωκλινική» και με τον Δημήτριο Νίκα για ένα σύντομο διάστημα, με γέμισαν προσλαμβάνουσες και ωριμότητα, ώστε να καταφέρω, το 2004, να αυτονομηθώ ως Χειρουργός, δημιουργώντας δική μου ομάδα στο Νοσηλεύτριο «ΙΑΩ General»... Πέντε χρόνια μετά, ανέλαβα θέση Επιμελητή Α' στο Νοσοκομείο «Αττικόν», την οποία και διατηρώ μέχρι σήμερα...»

«Εργαζόμουν πάντα εντατικά και δεν είχα την ευκαιρία να μετεκπαιδευτώ στο εξωτερικό, όπως θα ήθελα... Γι' αυτό και φρόντισα –το ίδιο κάνω ακόμη–, να ταξιδεύω συχνά, παρακολουθώντας συνέδρια και εκπαιδευτικά προγράμματα, μικρής διάρκειας... Σήμερα, μετά από τόσα χρόνια ως ενεργός Καρδιοχειρουργός, θεωρώ τη μετεκπαίδευση εκτός συνόρων απαραίτητη... Αν υπάρχει μια νέα τεχνική ή μια εξειδικευμένη προσέγγιση που γίνεται σε κάποιο κέντρο, οφείλεις να τη γνωρίζεις, ακόμη κι αν δεν βρει πεδίο εφαρμογής στην καθημερινή πρακτική άσκηση... Η εκπαίδευση σου δίνει οριζόντα, σε προετοιμάζει ασυνείδητα να αντιμετωπίσεις δύσκολες και άγνωστες καταστάσεις, σε κάνει αδιαμφισβήτητα πιο σίγουρο και ολοκληρωμένο Χειρουργό...»

«Είμαι φύσει και θέσει αισιόδοξος... Η γενιά μου είχε την τύχη να βιώσει την αποθώωση της Καρδιοχειρουργικής εν γένει και της Ελληνικής Καρδιοχειρουργικής συγκεκριμένα... Όπως έχει αποδειχθεί, το μέλλον της ειδικότητας αναμένεται να είναι διαφορετικό από αυτό που εμείς γνωρίσαμε, απαιτώντας ομαδικότητα και συλλογική δουλειά από συναδέλφους διαφορετικών ειδικοτήσεων –και όχι απλή χειρουργική προσέγγιση, όπως ξέραμε μέχρι σήμερα... Προσωπικά, θεωρώ πως πρόκειται για μια θετική εξέλιξη... Φυσικά, ο χρόνος είναι εκείνος που θα δείξει και θα κρίνει το αποτέλεσμα... Σε αυτό το μέλλον πάντως, απαιρέτω τα παιδιά μου να εμπλακούν... Η Καρδιοχειρουργική είναι επίπονη και θα ήθελα να προστατευθούν από αυτό τον «πόνο» που προκαλεί...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Τρίκαλα, Θεσσαλία, 1965
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Αριστοτέλειο» Θεσσαλονίκης, 1983 – 1989
- Στρατιωτική Θητεία, 1989 - 1991
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Γ.Ν. Καβάλας, 1991 - 1992
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «ΑΧΕΠΑ» (1992 – 1995) και Νοσηλεύτριο «Ωνάσιο Κ.Κ.» και «Ευαγγελισμός», 1995 - 1997
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλεύτριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», (1997 - 1999) και Νοσ.«Ευρωκλινική», 1999 - 2004
- Επιμελητής Α' ΕΣΥ, Νοσοκομείο «Αττικόν», Αθήνα, 2004 - σήμερα

Βασίλειος Κόλλιας

899

Επιμελητής Β' ΕΣΥ, Καρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσοκομείο «Αττικόν»



«Θα έλεγα πως τα πρώτα χρόνια της ζωής μου, έως και την ενηλικίωσή μου, στιγματίστηκαν από μετακινήσεις ή μεταβολές που ενώ δεν εξαρτιόνταν από εμένα, καθόρισαν την μετέπειτα πορεία μου... Αρχικά, η μετακόμιση της οικογένειας από την Κοζάνη στην Αθήνα, ενώ ήμουν έξι χρονών, δεν ήταν εύκολη... Αργότερα, ως μαθητής της Γ' Λυκείου κι ενώ είχα προετοιμαστεί και εκφράσει ενδιαφέρον να εισαχθώ στη Σχολή Προγραμματιστών Πάτρας, τελευταία στιγμή, επέλεξα την Ιατρική... Φυσικά, για την απόφασή μου αυτή επηρεάστηκα και παροτρύνθηκα από συγγενείς, οι οποίοι βρίσκονταν στον Ιατρικό χώρο... Αυτή θα πρέπει να ήταν και η τελευταία φορά στη ζωή μου που έκανα μια ανάλογη κίνηση, μια ανάλογη μεταστροφή...»

«Ήδη από το τέταρτο έτος ως φοιτητής, επέδειξα ενδιαφέρον για τη Χειρουργική και τις συναφείς ειδικότητες... Με ικανοποίησε η αμεσότητα της ίασης, το γεγονός πως ο γιατρός είχε τη δυνατότητα να παρέμβει ουσιαστικά και να λύσει το πρόβλημα του ασθενούς... Κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής μου θητείας, μάλιστα, βρέθηκα αποσπασμένος στο Νοσοκομείο «ΝΙΜΤΣ», στην Καρδιοχειρουργική Κλινική, υπό τη Διεύθυνση του Γεώργιου Σανούδου... Η εμπλοκή μου με τα χειρουργεία καρδιάς, έφεραν και την απόφασή για ειδικότητα στην Καρδιοχειρουργική, την οποία και πραγματοποιήσα στο ίδιο ίδρυμα...»

«Εργάστηκα στο Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», αμέσως μετά τη λήψη τίτλου ειδικότητας για μια τριετία, και κατόπιν συνεργάστηκα με το Νοσηλευτήριο «ΙΑΣΩ General», ως βοηθός του Στέργιου Θεοδωρόπουλου και του Sir Magdi Yacoub, για επτά χρόνια περίπου... Εκεί, ένωσα έτοιμος πια Καρδιοχειρουργός, μέστωσα και κατόπιν αυτονομήθηκα, δημιουργώντας δική μου ομάδα, με την αρωγή του συναδέλφου Ηλία Λαχανά... Λίγα χρόνια αργότερα, προέκυψε και η ανάληψη της θέσης Επιμελητή Β', στο Νοσοκομείο «Αττικόν», την οποία και διατηρώ έως και σήμερα...»

«Στη δουλειά μας υπάρχουν χιλιάδες ευχές και μια κατάρρα - δυστυχώς, μια αποτυχία, μπορεί να εκμηδενίσει εκατό επιτυχίες... Ακόμη και τώρα, χρόνια μετά, σκέφτομαι τον πρώτο άρρωστο που έχασα... Με κατατρέπει το τι δεν έκανα σωστά, τι θα μπορούσα να είχα κάνει καλύτερα, πως θα προσέγγιζα το πρόβλημα αν αντιμετώπιζα τον ίδιο ασθενή σήμερα... Μπορεί ο κόσμος να νομίζει πως ο γιατρός ξεχνά, συνηθίζει... Αυτό είναι μεγάλη αναλήθεια... Δεν ξεχνάμε ποτέ, δεν συγκωρούμε τα λάθη ποτέ... Δεν συγκωρούμε τον εαυτό μας ποτέ...»

«Παρά το γεγονός ότι θεωρώ τα όσα συμβαίνουν στην Ελληνική Καρδιοχειρουργική τραγικά και απογοητευτικά, παροτρύνω τα παιδιά μου να εμπλακούν με την ειδικότητα -αν φυσικά, το θελήσουν κι εκείνα... Θα ένιωθα περήφανος σαν πατέρας, θα έβλεπα τη συνέχειά μου στο χώρο... Αυτό, βέβαια, που δεν διαπραγματεύομαι είναι η εκπαίδευσή τους στο εξωτερικό... Αν έχω μετανιώσει για κάτι, είναι ότι δεν πήγα να σπουδάσω και να ειδικευτώ στο εξωτερικό... Θεωρώ ότι η εκπαίδευση στην Ελλάδα είναι πια δραματικά χαμηλή, τόσο σε επίπεδο προπτυχιακό όσο και ειδικότητας... Υπάρχει μια παρακμή... Δεν στερούμαστε επιστήμονες -στερούμαστε υποδομών και φυσικά οργάνωσης... Το πώς σε αυτή την χώρα, το εκπληκτικό αντικείμενο που ονομάζεται Καρδιοχειρουργική ασκείται στην πράξη, με εξαιρετικά αποτελέσματα μάλιστα, είναι άξιο απορίας... Είναι ένα θαύμα...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Κοζάνη, 7 Απριλίου 1966
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, 1984 - 1990
- Στρατιωτική θητεία, Νοσοκομείο «ΝΙΜΤΣ», Αθήνα, 1990 - 1992
- Υπηρεσία Υπαίθρου, 1993 - 1994
- Ειδικευση στη Γενική Χειρουργική και Καρδιοχειρουργική, Νοσ. «ΝΙΜΤΣ», 1994 - 1998
- Ειδικευση στη Γενική Χειρουργική, Γ.Κ.Ν. Αθηνών, 1998 - 2000
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσ. «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», 2000 - 2003
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσ. «ΙΑΣΩ General», 2003 - 2004
- Επιμελητής Β' ΕΣΥ, Νοσοκομείο «Αττικόν», Αθήνα, 2004 - σήμερα

Περιφερειακό Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Ηρακλείου (ΠΕ.ΠΑ.Γ.Ν.Η.)



◀ Το «ΠΕ.ΠΑ.Γ.Ν.Η.»

Η δημιουργία του Εθνικού Συστήματος Υγείας, το 1985, όπως εκφράστηκε βασίζομενη στο όραμα του Γ. Γεννηματά, είχε ως κύριο σκοπό της την ανάπτυξη αξιόπιστων και σύγχρονων μονάδων υγείας στην περιφέρεια, την «αποικέντρωση», δηλαδή, των παρεχόμενων από το κράτος υπηρεσιών υγείας. Στα πλαίσια αυτά, ο Νόμος 1397/83 προέβλεπε την ανέγερση και λειτουργία του Περιφερειακού Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Ηρακλείου, η οποία επικυρώθηκε με το Νόμο 1398/7-10-83, περί σύμβασης κατασκευής του. Η έκταση που καταλαμβάνει το οικόπεδο του «ΠΕ.ΠΑ.Γ.Ν.Η.» αγγίζει τα περίπου 84.000 τ.μ. περίπου, εκ των οποίων, 65.475 τ.μ. παραχωρήθηκαν από το Πανεπιστήμιο Κρήτης και τα υπόλοιπα χρησιμοποιήθηκαν κατόπιν απαλλοτρίωσης, η οποία υλοποιήθηκε από το Υπουργείο Υγείας. Οι κτιριακές εγκαταστάσεις του νοσοκομείου καταλαμβάνουν 60.837 τ.μ., ενώ η δυναμικότητα του, κατά τη μελέτη κατασκευής, έφτανε τις 672 κλίνες. Το Περιφερειακό Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Ηρακλείου εγκαινιάσε την έναρξη λειτουργίας του στις 21 Μαΐου 1989, με μια εντυπωσιακή τελετή στην οποία παραβρέθηκε και ο τότε Πρωθυπουργός Ανδρέας Παπανδρέου. Βέβαια, η λειτουργία των Εξωτερικών Ιατρείων είχε προηγηθεί, ενώ σταδιακά, από τις 14 Ιουνίου του ίδιου έτους τέθηκαν στη διάθεση των ασθενών τα Εργαστηριακά Τμήματα και από τις 21 Οκτωβρίου, τα Νοσηλευτικά Τμήματα, διαθέτοντας αρχικά 60 κλίνες. Έκτοτε, το «ΠΕ.ΠΑ.Γ.Ν.Η.» έχει αναδειχθεί ως σημαντικότατο μονάδα υγείας της Κρήτης, παρέχοντας υπηρεσίες δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας φροντίδας υγείας, σε ένα ευρύ φάσμα κλινικών ειδικοτήτων, διαγνωστικών και εργαστηριακών εξετάσεων.

Η Καρδιοχειρουργική Κλινική του Περιφερειακού Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Ηρακλείου ιδρύθηκε από την Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Κρήτης το 1999, στα πλαίσια επέκτασης των δραστηριοτήτων του ιδρύματος. Την όδρα του Αναπληρωτή Καθηγητή Καρδιοχειρουργικής κατέλαβε, κατόπιν εκλογής, ο Ιωάννης Χάσουλας. Ο ίδιος ανέλαβε καθήκοντα Διευθυντού της κλινικής από το 2003, όταν και εγκατέλειψε την Θεσσαλονίκη και τη «Γενική Κλινική» και εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Κρήτη. Όμως, λόγω ελλείψεων και άλλων θεμάτων που ανέκυψαν, οι πρώτες Καρδιοχειρουργικές επεμβάσεις διενεργήθηκαν δύο χρόνια αργότερα, το 2005, όταν μάλιστα και απαιτήθηκε η συμπληρωματική προς την υπάρχουσα υποδομή, χρήση και προσωπικό εξοπλισμού που παρέχει ο ίδιος ο Ι. Χάσουλας για τον σκοπό αυτό. Η αδυναμία επίλυσης των υφιστάμενων προβλημάτων – που μάλιστα έμοιαζαν να διοικούνται, παρά να οδηγούνται προς επίλυση –, αλλά και του γεγονότος ότι, η κλινική είχε σταδιακά τη μέγιστη αιθουσα χειρουργείου και αυτή εβδομαδιαία, περίοοσε την Καρδιοχειρουργική δραστηριότητα στην αντιμετώπιση περί των 100 περιστατικών σε μια διετία. Συνεργάτες του Καθηγητή Ι. Χάσουλα ήταν τρεις Επιμελητές Β', ο Θεοδόρης Ξενικάκης, η Κυριακή Χιονίδου και ο Γιάννης Καϊμασίδης και Τεχνικοί εξωσωματικής κυκλοφορίας οι Κυριάκος Θεοδοσιάδης και Θεόδωρος Μόσχοβος. Ο Ι. Χάσουλας, πέραν του διδακτικού του έργου και της διενέργειας επεμβάσεων, πραγματοποιήσε στο διάστημα αυτό και ένα πρωτοποριακό ερευνητικό έργο σχετικά με την αθηρογένεση, τα αποτελέσματα του οποίου δημοσιεύθηκαν στο «European Journal of Cardiac Surgery», ενώ σε συνεργασία με το Ι.Τ.Ε. Κρήτης πειραματίστηκε και στη δημιουργία μοντέλου ολικής εμφυτεύσιμης καρδιάς.

Το πέρας της αναφερόμενης διετίας όπου υπήρξε ανάπτυξη Καρδιοχειρουργικής δραστηριότητας, συνδέεται με μια καθ' όλα αρνητική εξέλιξη, καθώς η λειτουργία της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής αναστάλη, λόγω των ανυπερβλήτων –όπως αποδείχθηκε– προβλημάτων που την ταλάνιζαν. Από τη μεριά του, ο Καθηγητής Ι. Χάσουλας συνέταξε το Ακαδημαϊκό και ερευνητικό του έργο, ενώ ταυτόχρονα απασχολούνταν στο ιδιωτικό Νοσηλευτήριο «Creta Interclinica». Λίγο αργότερα, με σχετική απόφαση του Υπουργείου Υγείας, επικυρώθηκε η συνέχιση της λειτουργίας της κλινικής με την μετατόπιση του Αναπληρωτή Καθηγητή Καρδιοχειρουργικής του Πανεπιστημίου Αθηνών, Χρήστου Ρόκκα, ο οποίος επισκέπταντο το «ΠΕ.ΠΑ.Γ.Ν.Η.», στα πλαίσια συνεργασίας των δύο Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων, μια φορά την εβδομάδα. Κατά τη διάρκεια των επισκέψεων αυτών πραγματοποιήθηκαν περί τις 20 Καρδιοχειρουργικές επεμβάσεις, με στοιχειώδη βέβαια υποδομή. Ο Χ. Ρόκκας, ο οποίος αφιέρωσε χρόνο εκπαιδευόντας προσωπικό που θα μπορούσε να παραστεί στα χειρουργεία, αλλά και θα στελέωνε μόνιμα την κλινική, αποχώρησε, καταλογίζοντας με επιστολή του στο διαδίκτυο ευθύνες για τη μη συνέχιση της συνεργασίας στην αντίδραση τοπικών παραγόντων. Από το 2008, με την αποχώρηση και του Θ. Ξενικάκη, μέχρι και σήμερα, τέλος του 2012, η Καρδιοχειρουργική Κλινική του «ΠΕ.ΠΑ.Γ.Ν.Η.» παραμένει ανεργή, καθώς ο διορισμός του Επίκουρου Καθηγητή Γεώργιου Λαζόπουλου, συνεργάτη του Μ. Κανταρτζή στο Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», από το 2009. Εν κατακλείδι και σε αντίθεση με το αρχικό όραμα της δημιουργίας του Ε.Σ.Υ., οι ανάγκες αντιμετώπισης 700-1.000 περιστατικών καρδιάς επισίως στην Κρήτη παραμένουν, παρά τις άριστες προδιαγραφές, ανικανοποίητες.

▶ **Αναπλ. Καθηγητής**
Ιωάννης Χάσουλας
Ιδρυτής της Κλινικής
και Διευθυντής
των περιόδο 2003 - 2007



▶ **Ο Χρήστος Ρόκκας,**
κάλυψε με περιοδικές
επισκέψεις, κάθε Πέμπτη,
τις ανάγκες της κλινικής
για το έτος 2008
πραγματοποιώντας περί τις 20
επεμβάσεις συνολικά



▶ **Επίκουρος Καθηγητής**
Γεώργιος Λαζόπουλος
Εκλεγείς το 2012



Γεώργιος Λαζόπουλος

- Επίκουρος Καθηγητής Πανεπιστημίου Κρήτης
- Διευθυντής ΚΡΧ Κλινικής «ΠΕ.ΠΑ.Γ.Ν.Η.»

«Από τα παιδικά μου χρόνια, οι γονείς μου ήθελαν το καλύτερο για μένα... Από μικρό παιδί ακόμη, με ωθούσαν στην Ιατρική, ενώ οι ίδιοι ήταν αγωνιστές της ζωής... Στήριξαν τις σπουδές μου στο εξωτερικό με θυσίες...»

«Μετά την αποφοίτησή μου από τη Γερμανική Σχολή Αθηνών, μπήκα μόνος μου σε ένα αεροπλάνο και έφυγα για σπουδές στη Γερμανία... Δεν γνώριζα κανέναν, δεν είχα κάποιον να με περιμένει... Κατάφερα όχι απλά να επιβιώσω, αλλά να κάνω φίλους και να έχω μια επιτυχημένη πορεία ως φοιτητής...»

«Θυμάμαι τα χρόνια της Νυρεμβέργης με νοσταλγία... Ήταν μια σπουδαία φοιτητούπολη, με πολύ καλή και εύκολη ζωή... Αν και το διάβασμα απαιτούσε επιμέλεια και χρόνο, περάσαμε όμορφα ως φοιτητές...»

«Η Χειρουργική μου ταίριαζε... Μου πρόσφερε «δράση»... Έκανα το μεγαλύτερο κομμάτι ειδίκευσης στη Γενική Χειρουργική στη Γερμανία... Ήθελα, όμως, να γυρίσω πίσω... Στους δικούς μου, στους φίλους μου, στην κοπέλα μου τότε –νυν σύζυγό μου...»

Κείμενο: Νάνου Χρησιδίη



◀ Ο Γ. Λαζόπουλος με τον Ι. Παναγιωτόπουλο



«Αναπολάω συχνά τα χρόνια που πέρασα δίπλα στον Θωρακοχειρουργό Μάκη Δουζίνη, στο Ναυτικό Νοσοκομείο, όπου έκανα ειδικότητα, παράλληλα με την στρατιωτική μου θητεία... Ήταν ενδιαφέρον άνθρωπος, κάναμε καλή παρέα... Με αντιμετώπιζε ως συνεργάτη και μάλιστα, οι δυο μας, πραγματοποιούσαμε πολλές επεμβάσεις...»

«Όμορφες αναμνήσεις έχω και από τα χρόνια στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», όπου βρέθηκα δίπλα στον Χρήστο Λόλα... Σπουδαίος άνθρωπος, λειτούργησε ως έμπνευση για μένα και στήριξε τις προσπάθειές μου... Με βοήθησε μάλιστα να εξασφαλίσω Fellowship στο Portland, στην Αμερική...»

«Κατάφερα να σταθώ επάξια σε όποιες συνθήκες και αν βρέθηκα... Είτε στη Γερμανία, είτε στις θέσεις που υπηρέτησα ως Καρδιοχειρουργός –και ως ειδικευόμενος- στην Ελλάδα και στην Αμερική...»

«Μετανιώνω πολλές φορές για την απόφασή μου να μην μείνω στην Αμερική... Ακόμη αναρωτιέμαι πως θα ήταν η ζωή μου αν έμεινα στο Portland... Είχα δεχθεί πρόταση να παραμείνω μετά το τέλος του Fellowship, αλλά επέλεξα να γυρίσω για οικογενειακούς λόγους... Δυστυχώς, η Καρδιοχειρουργική –και γενικότερα η Ιατρική- στην Ελλάδα έχει μπλέξει με τα γρανάζια της παρασιτικονομίας... Εμείς, οι νεότεροι, παραλάβαμε αυτή την κατάσταση από τους παλαιότερους... Φοβάμαι πως η ίδια κατάσταση θα βρει και τα παιδιά μας...»

«Στην πορεία των χρόνων, έμαθα να προσέχω τις επαγγελματικές μου σχέσεις... Οι φιλικές σχέσεις στο χώρο μας δεν ενδείκνυνται... Κάποια στιγμή, θα έρθεις σε ρήξη... Ο ανταγωνισμός είναι μεγάλος...»

«Οι αποτυχίες είναι διδακτικές... Κάθε αποτυχία προετοιμάζει το έδαφος για την επόμενη επιτυχία... Όταν γίνει λάθος, αυτό μετατρέπεται σε εμπειρία χαραγμένη στο μυαλό...»

Βιογραφικό

- Ιατρική Σχολή Νυρεμβέργη, Γερμανία, 1985-1991
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Νυρεμβέργης, Γερμανία, 1991-1996
- Στρατιωτική θητεία και ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Γενικό Ναυτικό Νοσοκομείο Αθηνών, 1996-1998
- Ειδίκευση στην Θωρακοχειρουργική, Νοσ. «Σωτηρία», 1998-1999
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσ. «Ευαγγελισμός», 2000-2001
- Fellowship στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο του Portland, U.S.A., 2002-2003
- Συνεργασία με το Νοσ. «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», 2003- σήμερα
- Επίκουρος Καθηγητής Καρδιοχειρουργικής, Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου Κρήτης, 2012 - σήμερα

Γιώργος Καϊμασίδης

Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός,
«ΠΕ.ΠΑ.Γ.Ν.Η.»

«Η συνάντησή μου με την Καρδιοχειρουργική ήταν, με μια μεταφορική και περιπαικτική έννοια, εξ' αχαισιέας –η αδερφή μου έγινε σύζυγος του Καρδιοχειρουργού Αλοτζεζιλτ Άμπαγιομί... Γνωρίζοντάς τον, ενώ ήμουν ακόμη μαθητής Λυκείου, ονειρεύτηκα και παθιάστηκα με την επιστήμη του, γοητεύτηκα από τη δύναμή της και αποφάσισα να πραγματοποιήσω αυτό το όνειρο, να γίνω Καρδιοχειρουργός, με κάθε κόστος... Έφυγα για σπουδές στη Βουλγαρία, αλλά όντας παιδί πολύτεκνης οικογένειας, μεταγράφηκα το 1994 στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης...»

«Πραγματοποίησα την ειδίκευσή μου στη Γενική Χειρουργική, καθώς και την Υψηλεία Υπαίθρου, στο Νοσοκομείο «Θεαγένειο» της Θεσσαλονίκης... Κατόπιν, βρέθηκα στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ηρακλείου για τη Θωρακοχειρουργική υπό τη Διεύθυνση του Καθηγητή Ιωάννη Χάσουλα, αλλά λόγω υπολειπόμενης της κλινικής, μετακινήθηκα στην Αθήνα, στο Νοσηλευτήριο «Ονάσιο Κ.Κ.» για την ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική... Επείστεμα στην Κρήτη, εξαιτίας μιας νέας εξ' αχαισιέας σκέψης, αυτή τη φορά με τη σύζυγό μου, την οποία γνώρισα κατά τη διάρκεια της ειδίκευσής της στη Γενική Χειρουργική... Δυστυχώς, η κατάσταση μακράν απέεικε από το να είναι ρόδινη... Ο Ι. Χάσουλας έκανε απεγνωσμένες προσπάθειες για να λειτουργήσει την Καρδιοχειρουργική Κλινική, ωστόσο αυτό δεν κατέστη δυνατό... Αναγκάστηκε να εργαστώ κάποιους μήνες στο EKAB Χανίων, αφού δεν μπορούσα να ασκήσω Καρδιοχειρουργική, αλλά σύντομα έμεινα άνεργος, με αποτέλεσμα να αναζητήσω εργασία στο Ηνωμένο Βασίλειο...»

«Από τον Ιούλιο του 2012 μέχρι και σήμερα, κατέχω θέση Consultant Καρδιοχειρουργικής στο Νοσοκομείο «Royal Infirmary of Edinburgh» στη Σκωτία... Όσο και αν με χαροποιεί το γεγονός ότι βρισκόμαι σε ένα εξαιρετικό ίδρυμα, με μια δουλειά που μου αποφέρει τόσο εμπειρία και γνώση, όσο και τα προς το ζην, παραμένω προβληματισμένος για το μέλλον, καθώς η σύζυγός μου και το παιδί μας είναι στην Ελλάδα... Βιώνουμε μια δύσκολη περίοδο, αλλά κρίνοντας από τα τεκτονούμενα στη χώρα, τόσο σε πολιτικό, όσο και σε επίπεδο άσκησης της Καρδιοχειρουργικής –και δεν εννοώ σε επιστημονική βάση-, ίσως τελικά με ακολουθήσουν κι εκείνοι... Και ίσως κάποια στιγμή, να μην χρειάζεται οι Έλληνες επιστήμονες να ξενιτεύονται, αλλά να μένουν στον τόπο τους και να προσφέρουν εκεί το καλύτερο έργο τους...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Καβάλα, 21 Μαρτίου 1970
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Αριστοτέλειο» Θεσσαλονίκης, 1994 - 1999
- Στρατιωτική θητεία, 1999 - 2000
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσ. «Θεαγένειο», Θεσσαλονίκη, 2001 - 2004
- Υψηλεία Υπαίθρου, 2004 - 2005
- Ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική, Π.Γ.Ν. Ηρακλείου, 2005 - 2007
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσ. «Ονάσιο Κ.Κ.», 2007 - 2009
- Συνεργάτης Χειρουργός, Π.Γ.Ν. Ηρακλείου, 2009 - 2010
- Μονάδα EKAB Χανίων, 2011
- Consultant Καρδιοχειρουργός, Νοσοκομείο «Royal Infirmary of Edinburgh», Εδιμβούργο, Ηνωμένο Βασίλειο, 2012 - σήμερα

Κυριακή Χιονίδου

Επιμελήτης Α', Καρδιοχειρουργική Κλινική,
«ΠΕ.ΠΑ.Γ.Ν.Η.»

903

«Φαντάζομαι πως και η δική μου ιστορία, σχετικά με την επιλογή της Ιατρικής, δεν διαφέρει από εκείνη πολλών συναδέλφων... Χωρίς Πατρός στο οικογενειακό ή ευρύτερο περιβάλλον, οι οποίοι θα λειτουργούσαν ως πρότυπα, ήταν απλά ένα όνειρο που είχα από παιδί... Σίγουρα, όσοι αποζητούν μια εμπλοκή με αυτή την επιστήμη, αξιώνουν σεβασμό και κύρος... Αυτό, βέβαια, είναι κάτι που συνειδητοποιεία μεγαλώνοντας και σίγουρα ενίσχυσε την απόφασή μου να γίνω Πατρός...»

«Οι γονείς μου αντιμετώπισαν την επιλογή αυτή με δισταγμό... Υπερτόνισα τις αδυναμίες και τα προβλήματα –όπως το πολύωρο διάβασμα ή το θέμα της δημιουργίας οικογένειας-, αλλά τελικά στάθηκαν αργαίοι... Ειδικότερα η μητέρα μου, η οποία μάλιστα πλήρωνε τα φροντιστήριά μου... Κατάλαβα πόσο πολύ το ήθελε και η ίδια, όταν είδα τη χαρά στα πρόσωπά της, με την ανακοίνωση της εισαγωγής μου στην Ιατρική Σχολή Θεσσαλονίκης...»

«Τελειώνοντας την Ιατρική, ειλικρινά δεν ήξερα τι ειδικότητα θα ακολουθούσα... Λόγω φύλλο –επιπρασμένη και από τον περίγυρο- προσανατολιζόμουν στην Παθολογία ή σε κάποια σχετική με αυτή ειδικότητα... Κατά τη διάρκεια της θητείας μου στην Υψηρεία Υπαίθρου, όμως, γνώρισα έναν συνάδελφο Χειρουργό, ο οποίος με μύησε στα πρώτα βήματα της ειδικότητας... Γοητευτικά και αποφάσισα... Η Καρδιοχειρουργική αποτελεί, βέβαια, καθαρά συγκυριακό γεγονός, καθώς όλες οι άλλες είχαν μεγάλη αναμονή...»

«Ειδικεύτηκα στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «ΑΧΕΠΑ» της Θεσσαλονίκης, αρχικά στη Γενική Χειρουργική και μετέπειτα στην Καρδιοχειρουργική... Με τη λήψη τίτλου ειδικότητας, συνεργάστηκα με το Νοσηλεύτριο «Παπαγεωργίου», ως άμισθη βοηθός, υπό τη Διεύθυνση του Γεωργίου Χατζηκώστα... Οκτώ μήνες αργότερα, προσλήφθηκα από τη διοίκηση του ιδρύματος ως Επικουρική... Φυσικά, έκανα κινήσεις για μια μονιμότερη θέση... Το 2006, κατέλαβα θέση Επιμελήτη Β' στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου στο Ηράκλειο...»



Η ορκωμοσία του Επίκουρου Καθηγητή Γεωργίου Λαζδιπούλου τον Μάιο του 2013 και η τοποθέτησή του ως Διευθυντού της Κλινικής αναμένεται να σηματοδοτήσει την επανέναρχή της λειτουργίας του Καρδιοχειρουργικού Κέντρου του «ΠΕ.ΠΑ.Γ.Ν.Η.»

«Δουλέψαμε, περίπου για ένα χρόνο, με τον Καθηγητή Ιωάννη Χάσουλα... Έπειτα, έμεινα έγκυος και απείχα για αρκετούς μήνες... Το 2007, έκανα μια εμβόλιμη εκπαίδευση στο Νοσηλεύτριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», δίπλα στον Καθηγητή Πέτρο Αλιβιζάτο, στα πλαίσια μιας εκπαιδευτικής άδειας... Ήταν από τις καλύτερες εμπειρίες που είχα στην καριέρα μου... Ένταση, χειρουργεία, επιτυχείς εκβάσεις, ένα σύστημα να λειτουργεί άψογα... Ειδικότερα το τελευταίο, με εντυπωσίαζε, κρίνοντας με τη ζεφερή κατάσταση που είχαμε να αντιμετωπίσουμε εμείς στο Νοσοκομείο του Ηρακλείου, λόγω έλλειψης χρηματοδότησης από την πολιτεία... Υπήρχαν άνθρωποι που πίστευαν –και ίσως πιστεύουν ακόμη- πως δεν υπήρχε ανάγκη λειτουργίας Καρδιοχειρουργικής Κλινικής στην Κρήτη... Απίστευτη κατάσταση, απίστευτες νοοτροπίες... Καταστροφικές...»

«Μπορεί η Καρδιοχειρουργική να μην ήταν η πρώτη μου επιλογή, αλλά την ερωτεύτηκα... Δεν θα άλλαζα ποτέ την επαγγελματική μου πορεία –δεν μπορώ να φανταστώ τον εαυτό μου να κάνει κάτι άλλο πέραν της Ιατρικής και της Καρδιοχειρουργικής... Αν γνωρίζει κανείς πως λειτουργεί η καρδιά, μπορεί να αντιμετωπίσει πολλά προβλήματα στον ανθρώπινο οργανισμό... Η Καρδιοχειρουργική είναι μια από τις κορυφαίες ειδικότητες... Χωρίς να θέλω να υποτιμήσω τους συναδέλφους άλλων ειδικοτήτων, η μαγεία της Καρδιοχειρουργικής είναι ανυπερβλήτη...»

«Αδιαμφισβήτητα, this is a man's world... Ο χώρος μας είναι ανδροκρατούμενος και ως γυναίκα πρέπει να καταβάλλω διπλάσια προσπάθεια προκειμένου να αναδειχθώ... Υπάρχει ακόμα προκατάληψη για το γυναικείο φύλο σε ό,τι αφορά στους ασθενείς –είναι ένα θέμα που δε πρόκειται να λυθεί τόσο εύκολα και άμεσα, κατά τη γνώμη μου... Αν όμως έχει ισχυρή προσωπικότητα, κερδίζει τις εντυπώσεις και προχωράς... Δεν θεωρώ ότι υπάρχουν διαφορές μεταξύ αρσενικών και θηλυκών –μπορούν έκαστοι να καταφέρουν τα ίδια πράγματα πολύ καλά... Και μην ξεχνάμε πως μια γυναίκα επωμιάζεται και άλλες ευθύνες εκτός των επαγγελματικών... Σπίτι, παιδιά, οικογένεια... Ο γυναικείος ρόλος είναι διττός... Εξαρτάται, λοιπόν, καθαρά από την ικανότητα και από τη διάθεση που έχει κάθε γυναίκα να επιτύχει...»

«Η γέννηση των παιδιών μου υπήρξε σίγουρα τροχοπέδη στην καριέρα μου... Έμεινα για κάποιο διάστημα εκτός χειρουργείων, εκτός ενεργού δράσης... Κάθε φορά που επανερχόμουν, όμως, ανέκαμπτα σε σύντομο χρονικό διάστημα... Είμαι τυχερή, καθώς έχω σημαντική βοήθεια από τους ανθρώπους γύρω μου, οι οποίοι στηρίζουν την καριέρα μου... Ανάμεσά τους και ο σύζυγός μου... Ωστόσο, στην ερώτησή αν υπάρχει ισορροπία ανάμεσα στην Ιατρική και στην οικογένεια, η απάντησή μου θα ήταν αρνητική... Η Καρδιοχειρουργική δεν συμβαδίζει με έναν ικανοποιημένο σύζυγο και μια αρμονική οικογενειακή ζωή...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Θεσσαλονίκη, 1970
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Αριστοτέλειο» Θεσσαλονίκης, 1989 - 1995
- Υψηρεία Υπαίθρου, 1995 - 1996
- Ειδικευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσ. «ΑΧΕΠΑ», 1996 - 2000
- Ειδικευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσ. «ΑΧΕΠΑ», 2000 - 2003
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσ. «Παπαγεωργίου», 2003 - 2006
- Επιμελήτης Β' με εξέλιξη σε Επιμελήτη Α', Π.Π.Γ.Ν. Ηρακλείου, 2006 - σήμερα



Διονύσιος
Παυλόπουλος.
Επικουρικός
Συνεργάτης
Καρδιοχειρουργικής
Κλινικής
«ΠΕ.ΠΑ.Γ.Ν.Η.»

2001 - 2013

ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ - ΟΜΙΛΟΣ ΥΓΕΙΑ

904 Το Νοσηλευτήριο «Μπτέρα Παιδών»

2008: ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ ΠΑΙΔΟΚΑΡΔΙΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΑΙΔΟΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

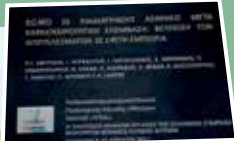
Το Νοσηλευτήριο «Μπτέρα Παιδών»



Το Νοσηλευτήριο «Μπτέρα»

Σύμφωνα με την Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία, η πρώτη φορά –και ίσως η τελευταία-, στην σύγχρονη ιστορία της χώρας, που ο μέσος ετήσιος ρυθμός μεταβολής του πληθυσμού παρουσίασε αύξηση της τάξεως του 10%, ήταν η δεκαετία 1970-1980. Το θετικό αυτό πρόσημο στις γεννήσεις δημιούργησε τις προϋποθέσεις, όπως προαναφέρθηκε, για την ανάπτυξη ιδιωτικών μονάδων υγείας, προσανατολισμένων στο πεδίο της Μαιευτικής και Παιδιατρικής. Στο πλαίσιο αυτό κινήθηκαν, αρχές της δεκαετίας εκείνης, 30 εκπρόσωποι των εν λόγω ειδικτήτων, με σκοπό τη σύσταση πολυμετοχικής εταιρείας για την ίδρυση ενός υπερσύγχρονου πρότυπου ιδρύματος, σε νεότερο κτίριο πλησίον του Νοσηλευτηρίου «Υγείας», με την επωνυμία «Μπτέρα». Πολύ γρήγορα, λόγω των πρώιμων εξαιρετικών οικονομικών μεγεθών, που απέρρεαν από την υψηλή ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών, οι μέτοχοι αποφάσισαν την επέκταση των δραστηριοτήτων και σε άλλους τομείς, όπως την Πλαστική Χειρουργική, ενώ το 1994, με την κατασκευή μιας δεύτερης πτέρυγας, αναπτύχθηκαν Κλινικές Εξωσωματικής Γονιμοποίησης, Ουρολογίας, Οφθαλμολογίας, Γενικής Χειρουργικής, Αγγειοχειρουργικής, και Οτορινολαρυγγολογίας.

Η επέκταση αυτή αποδείχθηκε ιδιαίτερα εποικοδομητική και κερδοφόρα, καθώς προσέδωσε νέες συνεργασίες με επώνυμους γιατρούς που είχε ως αποτέλεσμα την εξαγορά του 34% των μετοχών του έτερου ιδιωτικού Μαιευτηρίου της πόλης των Αθηνών, του Νοσηλευτηρίου «Αιτώ», στην περιοχή του Παλαιού Ψυχικού. Το 2005, το Νοσηλευτήριο «Μπτέρα» συμπεριέλαβε στο οργανόγραμμά του τη λειτουργία δύο ακόμη κλινικών, αυτών της Γενικής Ιατρικής και της Παιδιατρικής, ενώ τρία χρόνια αργότερα, ο έλεγχος του ηλαιοπηρικού παϊκτού –με την εξαγορά του 86% των μετοχών του Νοσηλευτηρίου «Αιτώ»-, προκάλεσε και τη σύσταση του Ομίλου «Μπτέρα-Αιτώ», τα ιδρύματα του οποίου ξεπερνούσαν σε δυναμικότητα τις 500 κλίνες, με το παραγόμενο έργο να αγγίζει τους 16.000 τοκετούς σε ετήσια βάση. Ωστόσο, η σημαντικότερη εξέλιξη στην κατεύθυνση ανάπτυξης ευρύτερων συμμαχιών, ήταν η περαιτέρω συνένωση των δραστηριοτήτων του Ομίλου «Μπτέρα-Αιτώ» με εκείνες του Ομίλου «Υγείας», τον Απρίλιο του 2007. Διατηρώντας τον αρχικό του τίτλο, το Νοσηλευτήριο «Μπτέρα» αποτελούνταν ουσιαστικά από τρία επιμέρους νοσηλευτήρια, αναπτυσσόμενα σε εμβαδό 30.000 τ.μ. –πιο συγκεκριμένα, τα Νοσηλευτήρια «Γενική Κλινική Μπτέρα», «Μαιευτικό Μπτέρα» και «Μπτέρα Παιδών». Από τον Οκτώβριο του 2011, όταν πιστοποιήθηκε από την εταιρεία TEMOS, το ίδρυμα εντάχθηκε στα Νοσοκομεία Ιατρικού Τουρισμού με τη φιλοδοξία να προσφέρει τις υπηρεσίες του σε διεθνές επίπεδο. Σήμερα, απασχολεί 892 εργαζομένους και συνεργάζεται με 1.300 εξωτερικούς γιατρούς ενώ διαθέτει συνολικά 501 κλίνες, Μονάδα Εντατικής Θεραπείας ενήλικων έντακα κλινικών, Παιδιατρική Μονάδα δέκα κλινικών, είκοσι αίθουσες χειρουργείων και έξι αίθουσες τοκετού.



Η αίθουσα χειρουργείων

Ο Γεώργιος Σαρρής, Ιδρυτής της Κλινικής των Μάϊου του 2008

Γεώργιος Σαρρής
 Ίδρυτής της ΠΚΡΧ Κλινικής και
 Διευθυντής την περίοδο 2008 - 2013



Ιωάννης Παπαγιάννης
 Διευθυντής ΠΚΡΔ Κλινικής
 την περίοδο 2008 - 2013



Το Μάιο του 2008, το Νοσηλευτήριο «Μπέτρα» ίδρυσε την πρώτη στην Ελλάδα ιδιωτική Παιδοκαρδιολογική και Παιδοκαρδιοχειρουργική Κλινική, επικεφαλής της οποίας τέθηκε ο Γεώργιος Σαρρής, μετακινούμενος από το Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο ΚΚ.Κ.», με συνεργάτες τον Ανασθησιολόγο και Διευθυντή Μ.Ε.Θ. Πύργου Κυρβασιλή και τον Τεχνικό εξωσωματικής κιαλοφορίας Πρόδρομο Ζαβαράδου. Στην κλινική εντάχθηκαν επίσης οι Καρδιοχειρουργοί Παναγιώτης Σπυριδής και Νικόλαος Χαΐμ, ενώ επικεφαλής του Παιδοκαρδιολογικού Τομέα τέθηκε ο Ιωάννης Παπαγιάννης, τώως Επιμελητής του Νοσηλευτηρίου «Ωνάσειο ΚΚ.Κ.». Με την αποχώρηση του τελευταίου, τον Οκτώβριο του 2010, τη θέση του ανέλαβε η Αφροδίτη Τζίφρα, με πολychρονή παρουσία σε νοσοκομεία του Λονδίνου.

Έκοντας την αμέριστη συμπαράσταση του Ομίλου «Υγεία», που επένδυσε περί τα έξι εκατομμύρια ευρώ, ο Γ. Σαρρής οργάνωσε στον τρίτο όροφο του Νοσηλευτηρίου «Μπέτρα», στους κόλπους της υφιστάμενης Παιδιατρικής Κλινικής, μια πρότυπη Παιδοκαρδιοχειρουργική, η οποία βραβεύτηκε μετέπειτα, και επί δυο συναπτά έτη, το 2009 και 2010, για τα αποτελέσματά της από την Ευρωπαϊκή Εταιρεία Καρδιο-Θωρακαχειρουργικής –EACTS-. Οι χώροι των χειρουργείων, της Μ.Ε.Θ. και του Αιμοδυναμικού Ηλεκτροφυσιολογικού Εργαστηρίου εξοηλίστηκαν εκ νέου με ό,τι πιο σύγχρονο στην Βιοϊατρική Τεχνολογία, οι πλέον σύγχρονες μέθοδοι στον τομέα της Παιδοκαρδιοχειρουργικής βρήκαν πεδίο εφαρμογής, ενώ αντιμετωπίστηκαν χειρουργικά ακύμην και τα πιο πολυπληκτα περιστατικά. Παράλληλα, σε απόλυτη σύμπλευση με τα υψηλά στάνταρς που τέθηκαν, και στον Παιδοκαρδιολογικό Τομέα εφαρμόστηκαν σύγχρονες διαδερμικές επεμβατικές τεχνικές για αντιμετώπιση συγγενών καρδιοπαθειών ή αρρυθμιολογικών προβλημάτων. Εξίσου σημαντικά ήταν και η πρωτοβουλία του Γ. Σαρρή για την διάθεση όλων των αποτελεσμάτων λειτουργίας της κλινικής στην Ευρωπαϊκή βάση δεδομένων. Η συνολική επιτυχία αποτυπώνεται στους υψηλούς αριθμούς του παραγόμενου κλινικού έργου, το οποίο κρίνεται καθ' όλα εντυπωσιακό, ειδικά την πρώτη διετία λειτουργίας της -339 ασθενείς αντιμετωπίστηκαν το 2009, 111 το 2010, 153 το 2011 και 87 το 2012.

Το Σεπτέμβριο του 2012, ο Γ. Κυρβασιλής αποχώρησε από την ομάδα, παίρνοντας την απόφαση να δραστηριοποιηθεί στην Αμερική, όπου και είχε εκπαιδευτεί. Η αποχώρηση αυτή αποτέλεσε το προίμιο της επερχόμενης διακοπής της συνεργασίας και του Γ. Σαρρή με το Νοσηλευτήριο «Μπέτρα» και τον Όμιλο «Υγεία» γενικότερα. Λίγους μήνες αργότερα, τον Φεβρουάριο του 2013 συγκεκριμένα, με μια απρόβλεπτη και λιτή ανακοίνωση, ο όμιλος γνωστοποίησε το τέλος της πεντάχρονης παρουσίας του Γ. Σαρρή στο Ίδρυμα. Τον Αύγουστο του ίδιου έτους, αποχώρησε για την Αμερική και ο Ι. Παπαγιάννης, ο οποίος, όπως προαναφέρθηκε, αντικαταστάθηκε από την Α. Τζίφρα, που στη συνέχεια ηλαιοώασαν οι Παιδοκαρδιολόγοι Μ. Μάντακας, Δ. Αβραμίδης, Π. Μήνου, Α. Κομού και Ε. Λυτρίβη. Η εν λόγω Παιδοκαρδιολογική ομάδα πραγματοποίησε ένα πρωτοποριακό έργο για τα ελληνικά δεδομένα, διενεργώντας μια σειρά επεμβατικών πράξεων σε όλο το φάσμα των συγγενών καρδιοπαθειών και των αρρυθμιών, συμπεριλαμβανομένων και των υβριδικών καθετηριασμών καρδιάς σε συνδυασμό με μαγνητική τομογραφία. Ενδεικτικά αναφέρονται συγχλύσεις ανώμαλων επικοινωνιών, τοποθετήσεις stent σε στενώσεις πνευμονικής αρτηρίας ή υποπλαστικού αορτικού τόξου, επανασυρριγγοποίηση της αριστερής πνευμονικής αρτηρίας, βολβιδοπλαστικές, αγγειοπλαστικές στενώσεις ισθμού αορτής, καταλύσεις, εμφυτεύσεις βηματοδοτών και ανιχνωτών και άλλες.



▲ Η Αφροδίτη Τζίφρα, Διευθντρια της ΠΚΡΔ Κλινικής από το 2013 - σήμερα



◀ Ο Γ. Σαρρής εφάρμοσε ως πάγια τακτική την καταγραφή της έκβασης των περιστατικών του, στην Ευρωπαϊκή Βάση Δεδομένων (EACTS - Data)



▲ Μ. Ζαβαράδου - Γ. Σαρρής



▲ Π. Σπυριδής - Σ. Πράπας

► **Αυξέντιος Καλαγκός**
Επισκέπτης - Παιδοκαρδιοχειρουργός
την περίοδο 2013 - σήμερα



Η Παιδοκαρδιοχειρουργική δραστηριότητα του Νοσηλευτηρίου «Μπτέρα», μετά την αποχώρηση του Γ. Σαρρή, ανατέθηκε στον Καθηγητή David Anderson, Διευθυντή της Παιδοκαρδιοχειρουργικής Κλινικής των Νοσοκομείων «Guy's and St. Thomas Hospitals» του Λονδίνου, που επισκέπτεται περιοδικά το Ίδρυμα. Από το Σεπτέμβριο του 2013, ανάλογες επισκέψεις πραγματοποιεί και ο ελληνικής καταγωγής, Καθηγητής του Πανεπιστημίου Γενεύης και Διευθυντής της Παιδοκαρδιοχειρουργικής Κλινικής του αντιστοιχίου Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου, Αυξέντιος Καλαγκός, γνωστός ανά τον κόσμο τόσο για το πρωτοποριακό έργο και για το φιλανθρωπικό του έργο, στα πλαίσια της οργάνωσης «Coeurs pour tous» που ο ίδιος δημιούργησε. Με τους δύο επισκέπτες Καθηγητές συνεργάζονται οι Παναγιώτης Σπυρίδης, ο οποίος παρέμεινε στο Ίδρυμα μετά την αποχώρηση της ομάδας του Γ. Σαρρή, και τα νέα μέλη της κλινικής, Κυριάκος Μπέλλος και Κώστας Ιερομόναχος. Αναδιοργανωτική κάλυψη παρέχει ο Κωνσταντίνος Πατρός, ενώ Τεχνικές εξωσωματικής κυκλοφορίας είναι ο Ηλίας Λάζαρος.

Αυξέντιος Καλαγκός

Του έχουν προσδώσει τον χαρακτηρισμό «Οικουμενικός Έλληνας» και όχι τυχαία. Με οικογενειακές ρίζες που κρατούν από την εποχή του Βυζαντίου, γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη, όπου και ολοκλήρωσε τις εγκύκλιες σπουδές του, φοίτησε στην Ιατρική Σχολή και πραγματοποίησε την ειδικότητά του στη Χειρουργική Καρδιάς, Θώρακα και Αγγείων. Εμπνευστής και μέντορας σε αυτή την εξέλιξη, καθώς και σε όσες ακολούθησαν, υπήρξε ο πατέρας του, διακεκριμένος Ιατρός της Πόλης, ο οποίος ασκούσε ένα απάνιο φιλανθρωπικό έργο, εξετάζοντας δωρεάν ασθενείς σε εβδομαδιαία βάση. Με το πέρας των στρατιωτικών του υποχρεώσεων στον Τουρκικό Στρατό, επιδόθηκε σε μια σειρά μεταπτυχιασίων, θητεύοντας δίπλα σε σπουδαίους δασκάλους, όπως ο Magdi Yasoub και ο Alain Carpentier, ενώ από το 2000 έως και σήμερα, κατέχει θέση Διευθυντή της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου της Γενεύης, στην Ελβετία.

Έχει αναγνωριστεί διεθνώς για το πρωτοποριακό του έργο, που περιλαμβάνει σειρά εμπνευσμένων προσωπικών τεχνικών, με κορυφαία την χρήση του «Kalangos Ring» στην αντιμετώπιση της ανεπάρκειας μιτροειδούς, καθώς και για το πλούσιο φιλανθρωπικό του έργο μέσω της οργάνωσης «Coeurs pour tous», που ο ίδιος οραματίστηκε και οργάνωσε. Στα πλαίσια αυτής, μάλιστα, αντιμετώπισε αμφλοκερδώς, τα τελευταία 14 χρόνια, περισσότερα από 12.000 άπορα παιδιά σε περίπου 15 χώρες του τρίτου κόσμου. Από τον Σεπτέμβριο του 2013, επισκέπτεται περιοδικά το Νοσηλευτήριο «Μπτέρα», όπου χειρουργεί αμειψί ανήλικους ασθενείς.



► Παναγιώτης Σπυρίδης - Αυξέντιος Καλαγκός



▲ Αφροδίτη Τζίφα - Αυξέντιος Καλαγκός



► Με τη θέση του,
τη μόνη εν ζωή πρόγονό του,
Έφη Μενεγάτου



▲ Στιγμιότυπο από το σεμινάριο της ΠΚΡΧ Κλινικής του «Μπτέρα Παιδών», το 2014



◀ Ο Α. Καλαγκός και ο Σ. Πράπας, πέραν της αδελφικής τους φιλίας, μοιράστηκαν τα ίδια όνειρα σε πολλές πρωτοβουλίες τους ανά τον κόσμο

Παναγιώτης Σφυρίδης

907

Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλεύτριο «Μντέρα Παίδων»



«Μεγάλωσα σε ένα ψαροχώρι της Εύβοιας, το Μαρμάρι, και ίσως η ζωή μου να είχε πάρει διαφορετική τροπή, αν δεν βρισκόμουν, παιδί ακόμη, στο Ιατρείο ενός Χειρουργού κοντινής επαρχιακής πόλης, με ένα σοβαρό θλαστικό τραύμα στο αριστερό μου χέρι... Θυμάμαι ακόμη το δόος και το θαυμασμό που ένιωσα για τις ικανότητες εκείνου του ανθρώπου, που με περισσή ψυχραιμία, δεινότητα και συναισθηματικό, αντιμετώπισε την κατάσταση μου, προσφέροντας την ίαση... Εκείνη την ίδια στιγμή, είχα αποφασίσει πως το μέλλον μου θα συνδέονταν με την Ιατρική επιστήμη και, γιατί όχι, με τη Χειρουργική...»

«Εισήχθη αρχικά στη Φαρμακευτική Σχολή της Θεσσαλονίκης, ενώ μετά από κατατακτήριες εξετάσεις, συνέχισα στην Ιατρική Σχολή της Αθήνας... Ολοκληρώνοντας μετέπειτα τη στρατιωτική μου θητεία και την Υπηρεσία Υπαίθρου, εντάχθηκα στη Χειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «Τζάνειο», για να ξεκινήσω την ειδικέυσή μου, όπως είχα προαποφασίσει ήδη χρόνια πριν... Εκεί, ήρθα για πρώτη φορά σε επαφή με τη Θωρακοχειρουργική, η οποία με γοήτεψε, με αποτέλεσμα να προσανατολιστώ εκ νέου, προς αυτή την κατεύθυνση... Βρέθηκα, λοιπόν, στο Νοσοκομείο «Μεταξά», όπου είχα την τιμή να ειδικευθώ υπό τη Διεύθυνση του Αντώνιου Χατζημυχάλη, που αποτέλεσε για μένα πρότυπο ευγένειας και επιστημονικής, και αργότερα στο Νοσηλεύτριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», υπό τον Πέτρο Αλιβιζότο, έναν άνθρωπο απαράμιλλης αντοχής και θέλησης, με σταύλην πειθαρχία, ο οποίος στάθηκε για μένα ένας μοναδικός δάσκαλος...»

«Έχοντας ήδη στην κατοχή μου μια Διδακτορική Διατριβή και μια σύντομη μετεκπαίδευση στη Λειψία, αναζήτησα να εργαστώ σε κάποιο από τα ιδιωτικά ιδρύματα της χώρας... Έτσι προέκυψε η Παιδοκαρδιοχειρουργική, από επαγγελματική ανάγκη σε πρώτο στάδιο, αλλά εξελίχθηκε σε στόχο ζωής... Είχα την τύχη, βέβαια, να τη γνωρίσω από έναν σημαντικό άνθρωπο και Χειρουργό, που αφιέρωσε το είναι του σε αυτή, τον Γεώργιο Σαρρή, και μαζί του τη αγάπησα περισσότερο από κάθε τι άλλο... Έκτοτε, προσπαθώ να γίνωμαι καλύτερος, γι' αυτό και προς ώρας βρίσκομαι ως Fellow σε ένα εξειδικευμένο πρόγραμμα στην Πανεπιστημιακή Καρδιοχειρουργική Κλινική του Leiden, στην Ολλανδία... Παράλληλα, δεν έχω σταματήσει να παρακολουθώ τις εξελίξεις στους τομείς της γβριδικής Χειρουργικής, καθώς και της ελάχιστα επεμβατικής Καρδιοχειρουργικής και Θωρακοχειρουργικής ενηλίκων, αφού αποτελούν αδιαμφισβήτητα πεδία ενδιαφέροντος για μένα...»

«Παραμένω φύσει και θέσει αισιόδοξος, παρά τις δύσκολες συνθήκες που επικρατούν τόσο στη χώρα εν γένει, όσο και πιο συγκεκριμένα στο χώρο μας... Είμαι πεπεισμένος πως η Παιδοκαρδιοχειρουργική ή καλύτερα, η Καρδιοχειρουργική των συγγενών καρδιοπαθειών έχει ακόμη μεγάλο δρόμο να διανύσει στη πατρίδα μας –δεν έχει ακόμη αναδειχθεί όσο θα έπρεπε- απαιτεί ωστόσο απόλυτη αφοσίωση από το λειτουργό της... Προσωπικά, έχω ταχθεί πια σε αυτό το σκοπό, στην Παιδοκαρδιοχειρουργική, η οποία με πλημμυρίζει με την ικανοποίηση της δεύτερης ευκαιρίας στη μοναδική ζωή... Ένα τεράστιο ευχαριστώ, για αυτή την αφοσίωση, οφείλω και στον Καθηγητή Αυξέντιο Καλαγκό, χάρη στον οποίο έμαθα να στέκομαι όρθιος «σ' αυτό τον κόσμο τον μικρό, τον μέγα» που έγραφε ο Ελύτης, και να αγωνίζομαι για την επιστήμη και την Ελλάδα... Αποτελεί για μένα στοίχημα, όνειρο και αγώνας να συμβάλλω μέσα από τη δουλειά μου, στην ανάκτηση της χαμένης αξιοπιστίας και αξιοπρέπειας της πατρίδας μας, χωρίς την οποία δεν έχει νόημα να ζούμε...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Μαρμάρι, Εύβοια, 1969
- Φαρμακευτική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Αριστοτέλειο» Θεσσαλονίκης, 1987 - 1993
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, 1993 - 1998
- Στρατιωτική θητεία, Ναυτικό, Μονάδα Υποβρυχίων Καταστροφών, 1998 - 1999
- Υπηρεσία Υπαίθρου, Γενικό Νοσοκομείο Θηρών, 2000 - 2001
- Ειδικέυση στη Γενική Χειρουργική, Νοσ. «Τζάνειο», Πειραιάς, 2001 - 2004
- Διδακτορική Διατριβή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, 2002
- Ειδικέυση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσ. «Μεταξά», Πειραιάς, 2004 - 2005 & 2007 - 2008
- Ειδικέυση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσ. «Ωνάσειο Κ.Κ.», Αθήνα, 2005 - 2007
- Εξειδίκευση στην Παιδοκαρδιοχειρουργική, Νοσ. «ΜΗΤΕΡΑ», Αθήνα, 2008 - 2011
- Συνεργάτης Παιδοκαρδιοχειρουργός, Νοσ. «ΙΑΣΩ Παίδων», Αθήνα, 2011 - σήμερα

2001 - 2013

ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ

908 Το Νοσηλεύτήριο «Mediterraneo»

2011: ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ ΚΑΡΔΙΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ

Το Νοσηλεύτήριο «Mediterraneo»

Στα μέσα της δεκαετίας του 1970, ο Καρδιολόγος Ερωτόκριτος Δραγίνης, προχώρησε στη δημιουργία ενός μικρού γενικού νοσηλευτηρίου στην περιοχή της Γλυφάδας, το οποίο με την επωνυμία «Κλινική Δραγίνης» λειτουργήσε πέραν της τριαντακοσαετίας παρέχοντας υπηρεσίες Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας περίθαλψης. Το 2005, η οικογένεια Δραγίνης αποφάσισε τη μετονομασία του σε Νοσηλεύτήριο «Mediterraneo Hospitals», αναθέτοντας την επιστημονική Διεύθυνση στο Νευροχειρουργό Γεώργιο Αθανασίου, ενώ τέσσερα χρόνια αργότερα, αξιοποιώντας κεφάλαια, ολοκληρώθηκε μεγάλη επέκταση και πλήρης ανακαίνιση των εγκαταστάσεων, με αποτέλεσμα να διαμορφωθεί ένα υπερούχρονο νοσηλευτικό ίδρυμα, με άριστες ένδοξοειδικές υποδομές. Βασικός στόχος του ιδρύτη και των συνεργατών του ήταν η υψηλού επιπέδου ιατρική και νοσηλευτική μέριμνα, όχι μόνο για τους κατοίκους των νοτιών προαστείων της πρωτεύουσας, αλλά της ανατολικής Αττικής εν γένει. Σήμερα, το Νοσηλεύτήριο «Mediterraneo Hospitals» αποτελεί ένα πρότυπο Διαγνωστικό, Χειρουργικό και Νοσηλευτικό Ίδρυμα, δυναμικότητας 164 κλινών, που εκτείνεται σε έκταση 12.000 τ.μ. και διαθέτει έντεκα χειρουργικές αίθουσες, δύο αγγειογραφικά συστήματα Επεμβατικής Καρδιολογίας, Εργαστήριο Ηλεκτροφυσιολογίας, Επεμβατικής Ακτινολογίας και στερεοτακτικών πράξεων, καθώς και το μοναδικό στην Ελλάδα φορητό σύστημα αξονικής τομογραφίας Q-Att. Άξιες αναφοράς είναι οι ιδιαίτερες μονάδες που λειτουργούν στους κόλπους του, ήτοι η Cambridge Breast Clinic, η Μονάδα Αντιμετώπισης Οξέως Εγκεφαλικού -Acute Stroke Unit-, η Μονάδα Θρόμβωσης Αιμόστασης, καθώς και η Νευροχειρουργική Κλινική. Σε επίπεδο αναγνώρισης, έχει πιστοποιηθεί για την ποιότητα υπηρεσιών κατά TEMOS, ISO 9001:2008, για τη διακρίση τροφίμων κατά ISO 22000, έχει λάβει το πιστοποιητικό Best Hospitals Worldwide 2014, από τον σχετικό διεθνή οργανισμό Diplomatic Council, ενώ αποτελεί επίσης διαπιστευμένο εκπαιδευτικό κέντρο για Advanced Trauma Life Support από το Αμερικανικό Κολλέγιο Χειρουργών, καθώς και για το Advanced Life Support και Basic Life Support από το European Resuscitation Council.



Το Νοσηλεύτήριο «Mediterraneo»

Παράλληλα, τα στελέχη του συμμετέχουν ενεργά, επί σειρά ετών, στην έρευνα πάνω στη Χρόνια Εγκεφαλοκωπία Φλεβική Ανεπάρκεια -CCSVI. Επιχειρησιακά Διευθυντής στη νέα αυτή εποχή το Νοσηλευτήριο «Mediterraneo Hospitals» ανέλαβε ο Κωνσταντίνος Στεργιάδουλος, ο οποίος στο παρελθόν υπήρξε μέλος της Διοικητικής Υπηρεσίας του Νοσηλευτηρίου «Ωνάσειο Κ.Κ.».

Η λειτουργία της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του ιδρύματος εγκαινιάστηκε τον Μάρτιο του 2011, όταν ο Γεώργιος Σταυρίδης, αποχωρώντας από το Νοσηλεύτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», αποδέχτηκε την ανάληψη της Διευθυντικής θέσης. Ταυτόχρονα, ο Αθανάσιος Μαγγίνης, προερχόμενος από τον ίδιο χώρο, ανέλαβε τη Διεύθυνση του Τμήματος Επεμβατικής Καρδιολογίας, εγκαινιάζοντας την πρώτη Υβριδική Χειρουργική Αίθουσα στην Ελλάδα, για την διενέργεια διαδερμικών αντικαταστάσεων βαλβίδων και άλλων επεμβατικών πράξεων. Συνεργάτες του Γ. Σταυρίδη, υπήρξαν οι Καρδιοχειρουργοί Λούης Λούκας και Κώστας Ιερομόναχος, ενώ συνεργάτης Αναισθησιολόγος ήταν ο Κώστας Πατρίης. Ωστόσο, παρά τις υψηλές προσδοκίες που δημιουργήθηκαν, το παραγόμενο κλινικό έργο δεν ξεπέρασε το επίπεδο των πενήντα περίπου περιστατικών ετησίως, ενώ διεκίνη οριστικά, προς το τέλος του 2013, όταν ο Γ. Σταυρίδης επέστρεψε στο Νοσηλεύτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.». Κάποιους μήνες αργότερα, Διευθυντής της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής ανέλαβε ο Ματθαίος Παναγιώτου, ο οποίος μετακινήθηκε στο Ίδρυμα, με το σύνολο των συνεργατών του από το Νοσηλεύτήριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», διπλασιάζοντας την κλινική δραστηριότητα, που πια αγγίζει τα εκατό περιστατικά ετησίως.



Το υβριδικό χειρουργείο,
από τα πρώτα στην Ελλάδα



Γιώργος Σταυρίδης και Αθανάσιος Μαγγίνης.
Ιδρυτές του Καρδιοχειρουργικού-Καρδιολογικού Κέντρου
του Νοσηλευτηρίου «Mediterraneo»
το 2011



Ο Ματθαίος Παναγιώτου και η ομάδα του,
μέλη του «Ιατρικού Αθηνών»,
μετακινήθηκαν στο «Mediterraneo»
στο τέλος του 2013

Λουκάς Λούης

909

Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλεύτριο «Mediterraneo», Αθήνα

«Λένε ότι τα απωθημένα των γονέων, παραφράζοντας ελαφρώς, παιδεύονται τα τέκνα... Για εμένα προσωπικά, αυτή η παιδεία προήλθε από τον παππού μου, ο οποίος έχοντας προφανώς απωθημένο μέσα του να γίνει γιατρός –αλλά λόγω συνθηκών, δεν τα κατάφερε–, περιποιούνταν τα τραύματα των παιδιών της γειτονιάς στη Λευκωσία όπου μεγάλωσα, δίνοντας παράλληλα συμβουλές σε γείτονες και φίλους, σχετικά με γατροσκόπια που δημιουργούσε ή ανακάλυπτε... Παρακολουθώντας το πάθος και την αφοσίωση με τα οποία αντιμετώπιζε αυτή του την ενασχόληση, γεννήθηκε μέσα μου η επιθυμία να γίνω γιατρός, η οποία ενισχύθηκε μακρὰν από τον Παιδίατρο που με κούραρε –έναν υπέροχο γιατρό και άνθρωπο...»

«Με την ολοκλήρωση των στρατιωτικών μου υποχρεώσεων, ως ειθιστά στην Κύπρο, βρέθηκα στην Ιατρική Σχολή της Αθήνας, από την οποία αποφοίτησα το 1983... Την ίδια χρονιά, ξεκίνησα την ειδικέυσή μου στη Γενική Χειρουργική, στο 4ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ στα Μελίσσια και μετέπειτα στο Νοσοκομείο «Ελπίς»... Η Χειρουργική με γοήτευσε από την αρχή των σπουδών μου και γι' αυτό την επέλεξα –ήθελα, άλλωστε, σαν τον παππού, να χρησιμοποιώ τα χέρια μου, για να προσφέρω την ίαση... Αργότερα, προέκυψε και η Καρδιοχειρουργική, βάση της ιδιαιτερότητάς μου, να αποζητώ πάντα το διαφορετικό, το ξεχωριστό, ίσως και το δυσκολότερο... Ειδικεύτηκα, λοιπόν, στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική, στο Νοσοκομείο «ΝΙΜΤΣ», υπό τη Διεύθυνση του Γεωργίου Σανούδου και το 1990 ήμουν πια ειδικευμένος Καρδιοχειρουργός...»

«Μετά από αναστολή ενός έτους περίπου, εξερευνώντας την πιθανότητα κάλυψης μιας θέσης στο δημόσιο τμήμα, και μετά την απογοήτευση που πήρα συνειδητοποιώντας τις δυσκολίες, αποφάσισα να φύγω για μετακπαίδευση και εργασία στο εξωτερικό... Βρέθηκα, λοιπόν, στο Λονδίνο, στο Νοσοκομείο «Heart and Lung Institute», όπου εμβάθυνα πια σε επεμβάσεις «ανοιχτής» καρδιάς, ενώ παράλληλα, μια φορά την εβδομάδα επισκεπτόμουν το Νοσοκομείο «London Royal Free Hospital» για χειρουργεία θώρακα... Φυσικά, βοηθούσα ταυτόχρονα και τον Καθηγητή μου στη διενέργεια χειρουργείων στον ιδιωτικό τομέα... Κατά την τριετία παραμονής μου στο Λονδίνο, ανέπτυξα επίσης ένα αξιόλογο Ακαδημαϊκό έργο, εμπλεκόμενος σε ερευνητικά πρωτόκολλα που λάμβαναν χώρα στο Νοσοκομείο «Queens Charlotte Hospital»...»

«Υπήρχε μόνο μια πιθανότητα να επιστρέψω στην Ελλάδα και αυτή συνδεδεόταν με την ανάληψη μιας θέσης στο Νοσηλεύτριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», του μόνου ιδρύματος που πίστευα ότι θα μπορούσα να συνεργαστώ και να προσφέρω... Όπου και γένετο, το 1994, όταν και ανέλαβα θέση Επιμελητή Β', στην Α' Καρδιοχειρουργική Κλινική, υπό τη Διεύθυνση του Πέτρου Αλιβιζάτου, όπου παρέμεινα για δεκαεπτά ολόκληρα χρόνια, εξελισσόμενος σε Επιμελητή Α'... Επρόκειτο για μια σκέψη ζωής, όχι απλά συνεργασίας –έμαθα πολλά δίπλα στον Π. Αλιβιζάτο και τους συνεργάτες μου, ωρίμασα και ως άνθρωπος και ως Χειρουργός... Η απόφασή μου να αποχωρήσω μετά από τόσα χρόνια, σχετίζεται με ανατροπές που προέκυψαν και κατέστησαν την παραμονή μου εκεί αδύνατη, δεδομένου ότι ήθελα πάντα να διατηρώ την αξιοπρέπειά μου και να είμαι χρήσιμος... Έχοντας ως επίκεντρο ενδιαφέροντος, επί σειρά ετών, την μηχανική υποστήριξη της καρδιάς και μετά την απόφασή του νέου Διευθυντή να αναθέσει σημαντικές αρμοδιότητες της κλινικής σε ένα νεότερο –και κατά την άποψή μου άπειρο συνάδελφο–, άρχισα να αναρωτιέμαι αν είχα αποτύχει... Έίκε έρθει η ώρα, προφανώς, να προχωρήσω παρακάτω...»

«Αποφάσισα άμεσα να κάνω μια νέα αρχή, εγκαινιάζοντας τη συνεργασία μου με το Νοσηλεύτριο «Mediterraneo», μαζί με τον Γεώργιο Σταυρίδη και τον Κωνσταντίνο Ιερομινόνα... Ο πρώτος, βέβαια, αποχώρησε, αλλά εγώ παραμένω και υποστηρίζω σθεναρά την απόφασή μου να εγκαταλείψω το Νοσηλεύτριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», αποδεικνύοντας, ακόμη και σε μια εποχή που δεν ευνοεί νέα ξεκινήματα, πόσο σημαντικό ήταν για μένα και πόσο θιγμένος ένιωσα... Το ίδρυμα που είμαι τώρα, είναι μιν μικρό, αλλά η Καρδιοχειρουργική Κλινική είναι πλήρως εξοπλισμένη με άριστα μηχανήματα, τελευταίας τεχνολογίας –υπάρχει ακόμη και υβριδικό χειρουργείο, στο οποίο μας δίνεται η δυνατότητα να προχωρούμε σε συνδυασμούς επεμβάσεων, παρεμβατικών και μη... Είμαι καλά πια και αδιαμφισβήτητα πιο ήρεμος... Αυτό που θα ήθελα να συμβεί για μια μέρα, θα ήταν στην πορεία μας, όλοι, και πιο συγκεκριμένα οι Καρδιοχειρουργοί μιας και με αφορά, να ήταν περισσότερο άνθρωποι... Τόσες πολλές άσκοπες τριβές και έντονες καταστάσεις είναι περιττές και δεν βγαίνουν σε καλά... Το χειρουργείο είναι μια ιερή πράξη –εισέρχομαι πάντα στην αίθουσα με δέος... Είναι σαν να μαινεί μέσα στα άδυνα των αδύτων, τα άγια των αγίων, έτσι το βλέπω... Ο δημιουργός, έφτιαξε την ανθρώπινη καρδιά και εμείς, βάζουμε τα χέρια μας μέσα για να αλλάζουμε το ρου της ζωής... Απαιτείται συγκέντρωση, σεβασμός στον ασθενή και τον χώρο... Η έπαρση, πληρώνεται ακριβά... Είναι σαν να προκαλείς τη μοίρα...»

«Δημιούργησα οικογένεια ενώ ήμουν μόλις είκοσι χρονών, είμαι πατέρας τριών παιδιών και πρόσφατα παππούς... Έχοντας περάσει ατελείωτες ώρες στις χειρουργικές αίθουσες, στα εργαστήρια και στα νοσοκομεία εν γένει, σήμερα είμαι ευτυχής και συνειδητοποιημένος για το χρόνο που διαθέτω στην οικογένειά μου... Έχουν την αμέριστη προσοχή, στήριξη και αγάπη... Άλλωστε, η μεγαλύτερη ικανοποίηση στη ζωή, δεν την προσφέρει η δουλειά, όσο δύσκολη ή σημαντική και αν είναι... Το γεγονός ότι όταν όλα τελειώνουν, πίσω στο σπίτι περιμένει μια σύντροφος που με την κατανόηση και την αγάπη της, θα σε γεμίσει, είναι αξία ανεκτίμητη... Μια τέτοια γυναίκα είναι και η σύζυγός μου, χωρίς την οποία η ζωή μου δεν θα είχε ούτε την ίδια εξέλιξη, αλλά ούτε και το ίδιο νόημα...»



Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Λευκωσία, Κύπρος, 13 Νοεμβρίου 1957
- Στρατιωτική θητεία, Κύπρος, 1975 - 1977
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, 1977 - 1983
- Ειδικέυση στη Γενική Χειρουργική, Θεραπευτήριο ΙΚΑ, Μελίσσια, 1983 - 1985
- Ειδικέυση στη Γενική Χειρουργική, Νοσ. «Ελπίς», Αθήνα, 1985
- Ειδικέυση στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική, Νοσ. «ΝΙΜΤΣ», 1986 - 1990
- Consultant Καρδιοχειρουργός, Νοσοκομείο «Heart and Lung Institute», Λονδίνο, Αγγλία, 1991 - 1994
- Επιμελητής Β' με εξέλιξη σε Επιμελητή Α', Νοσ. «Ωνάσειο Κ.Κ.», 1994 - 2011
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσ. «Mediterraneo», 2011 - σήμερα

«401 Γενικό Στρατιωτικό Νοσοκομείο Αθηνών»

«...Όταν αποφασίσαμε να κάμουμε την Επανάσταση, δεν σουλιογιθήκαμε ούτε πόσο είμεθα, ούτε πως δεν έχουμε όπλα, ούτε ότι οι Τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις, ούτε κανένας φρόνιμος μας είπε «πού πάτε εδώ να πολεμήσετε με σπαροκάραβα βασιλέα», αλλά ως μια βροχή έπεσε εις όλους μας η επιθυμία της ελευθερίας μας, και όλοι, και ο κλήρος μας και οι προσοφοί και οι καπεταναίοι και οι ησπαυδευμένοι και οι έμποροι, μικροί και οι μεγάλοι, όλοι συμφωνήσαμε εις αυτό το σκοπό και εκάμουμε την Επανάσταση...».

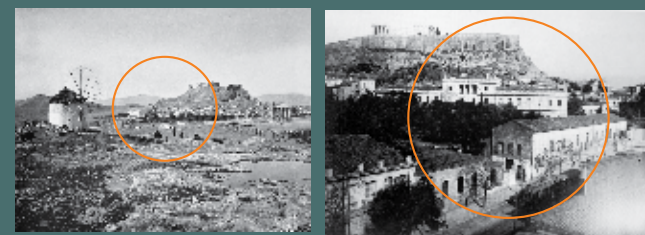
Η ιστορική ομιλία του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη στην Πνύκα δεν αναδεικνύει απλά το πάθος με το οποίο οι Έλληνες αποφάσισαν να κηρύξουν την επανάσταση εναντίον του τουρκικού ζυγού, το 1821, αλλά ταυτόχρονα, επισημαίνει ελλείψεις και κενά, τα οποία θα μπορούσαν να είχαν λειτουργήσει ανασταλτικά, αν είχαν ληφθεί σοβαρά υπόψη. Ένα τέτοιο ανασταλτικό παράγοντα –έστω και αν δεν αναφέρεται– αποτελεί και η ανικανότητα παροχής υπηρεσιών περιθάλψης στους μακάμειους αγωνιστές ενόψει του επικείμενου πολέμου, καθώς οι οργανωμένες υγειονομικές μονάδες ήταν ανύπαρκτες. Χρειάστηκαν δυο χρόνια, μετά την υποτιμώδη οργάνωση του Ελληνικού Στρατού, ώστε να ιδρυθεί το πρώτο Στρατιωτικό Νοσοκομείο της χώρας, με έδρα το Ναύπλιο, το οποίο πέραν της νοσηλείας των μαχόμενων επαναστατών ήταν επιφορτισμένο και με την εξυπηρέτηση των πολιτών.



Οι Διευθυντές του «401 Γ.Σ.Ν.Α»

Με την απελευθέρωση της χώρας και την μεταφορά της πρωτεύουσας στην Αθήνα, ιδρύθηκε, το 1836, το δεύτερο κατά σειρά Στρατιωτικό Νοσοκομείο, το οποίο οικοδομήθηκε απέναντι από την οικία του Στρατηγού Μακρυγιάννη, στους νότιους πρόποδες της Ακρόπολης, βάσει σχεδίων του Βαυαρού Στρατιωτικού Μηχανικού Wilhelm von Weiler. Το εν λόγω κτίριο που ανακαινίστηκε το 1899, παραχωρήθηκε το 1930 στην Ελληνική Χωροφυλακή, ενώ το 1977 περιήλθε στο Υπουργείο Πολιτισμού και έκτοτε αποτελεί τμήμα του χώρου του Νέου Μουσείου της Ακρόπολης. Το τρίτο κατά σειρά Στρατιωτικό Νοσοκομείο της χώρας λειτουργήσει σε χώρο πλησίον της Μονής Πετριάς. Αναπτύχθηκε σε έκταση έντεκα στρεμμάτων, που στις μέρες μας προσδιορίζεται μεταξύ του Ναυτικού Νοσοκομείου Αθηνών, του Νοσοκομείου «ΝΙΜΙΤΣ» και του Πάρκου Ελευθερίας. Την 1η Ιουλίου 1882, ο Βασιλεύς Γεώργιος Α' και ο Χαρίλαος Τρικούπης υπέγραψαν στο εν λόγω οίκημα, μια ιστορική απόφαση, τη σύσταση της Σχολής Υπαξιωματικών Στρατού, βάσει του Νόμου ΑΑΒ'.

Επρόκειτο για μια Σχολή εφάμιλλη και ισόβια της Σχολής Ευελπίδων, στην οποία, μεταξύ άλλων, φοίτησαν μετέπειτα, ο Στρατηγός Ν. Πλαστήρας, ο Στρατηγός Κ. Βενιζέλος, ο Υποστράτηγος Χ. Κατομήτρος και άλλα σημαντικά πρόσωπα της στρατιωτικής ηγεσίας της χώρας, που διαδραμάτισαν καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη της ελληνικής ιστορίας εν γένει. Η Σχολή Υπαξιωματικών Στρατού λειτουργήσει στον χώρο επί μια δεκαετία, πριν μεταφερθεί, το 1892, στο Μέγαρο της Σχολής Ευελπίδων. Να σημειωθεί ότι, μετά την κήρυξη του Ελληνοτουρκικού πολέμου, το 1896, τα κτίρια στάσης της χρησιμοποιήθηκαν ως πρόσκαιρο παράρτημα του Στρατιωτικού Νοσοκομείου της περιοχής Μακρυγιάννη, με σκοπό την κάλυψη των αυξημένων αναγκών περίθαλψης των τραυματιών.



1836: Η περιοχή Μακρυγιάννη και το πρώτο Στρατιωτικό Νοσοκομείο Αθηνών (κτίριο Weiler)



Ο χώρος της Μονής Πετριάς όπου κτίστηκε η Σχολή Υπαξιωματικών, μετέπειτα Στρατιωτικό Νοσοκομείο (1882)



Οι υποδομές της Σχολής Υπαξιωματικών απέτελεσαν τους χώρους λειτουργίας του Στρατιωτικού Νοσοκομείου, την περίοδο 1904 - 1971



►
Αρχίατρος
Χριστόφορος Κωτούλας
 Ιδρυτής Διακλαδικής ΚΡΧ Κλινικής
 των Ενόπλων Δυνάμεων,
 Διευθυντής την περίοδο 2013 - 2014



►
Σωτήριος Μωραΐτης
 Ιδρυτής ΚΡΧ Κλινικής «Ν.Ν. Αθηνών» το 2012.
 (Ενωμάτωση της Κλινικής στην Διακλαδική το 2013)
 Διευθυντής Διακλαδικής ΚΡΧ Κλινικής των
 Ενόπλων Δυνάμεων, την περίοδο 2014 - σήμερα



Οι χώροι της αποχωρήσασας Σχολής Υπαξιωματικών Στρατού θα αξιοποιούνταν, σύμφωνα με το Βασιλικό Διάταγμα της 17ης Μαρτίου 1899, για τη δημιουργία του 401 Α' Γενικού Στρατιωτικού Νοσοκομείου, το οποίο ιδρύθηκε τελικά το 1904. Η συμβολή του αποδείχθηκε τεράστια, σε μια ιδιαίτερως παραγμένη περίοδο για την χώρα, καθώς νοσήλευσε χιλιάδες τραυματίες και ασθενείς, τόσο κατά την περίοδο των Βαλκανικών Πολέμων 1912-1913, του Μακεδονικού μετώπου 1916-1918, της Μικρασιατικής Εκστρατείας 1919-1922, του Ελληνοϊταλικού και Ελληνογερμανικού Πολέμου 1940-1941, της Κατοχής 1941-1944, καθώς και των πολεμικών επιχειρήσεων 1944-1945 και 1946-1949. Σε αυτό αναπτύχθηκε επίσης Κέντρο Ερεινών, ενώ λειτουργίες ως το βασικό νοσηλευτικό ίδρυμα εκπαίδευσης Υγειονομικών Αξιωματικών και Αδελφών Νοσοκόμων, με αποτέλεσμα να λάβει αργότερα τον τίτλο «Νοσοκομείο Εκπαίδευσης». Η νέα περίοδος του 401 Γενικού Στρατιωτικού Νοσοκομείου εγκαινιάστηκε το 1958, με την ολοκλήρωση του σχεδιασμού προσθήκης νέων εγκαταστάσεων, την ταυτόχρονη αύξηση των κλινών σε 600 συνολικά και τη μετονομασία του, τμής ένδεκν, σε Νοσοκομείο «Ανωτάτου Γενικού Αρχιάρτου Μπελιά Δημητρίου». Ουστάς, οι εργασίες ανέγερσής του ξεκίνησαν με εντατικό ρυθμό χρόνια αργότερα, το 1967, και ολοκληρώθηκαν με το πέρας μιας τριετίας.

Μετά από 74 χρόνια λειτουργίας, στην οδό Δεσφοκράτους πλησών της Μονής Πετράκι, το Νοσοκομείο «Ανωτάτου Γενικού Αρχιάρτου Μπελιά Δημητρίου» μεταφέρθηκε οριστικά στην σημερινή του θέση, σε νεοαναγεγρθέν κτίριο επί της Λεωφόρου Κατεχάκη, μετά από ανταλλαγή των οικοπέδων μεταξύ του Ελληνικού Στρατού και της Εκκλησίας της Ελλάδος, ενώ μετονομάστηκε για σε 401 Γενικό Στρατιωτικό Νοσοκομείο Αθηνών. Σκοπός του, σύμφωνα με τον οργανισμό λειτουργίας του, είναι η νοσηλεία και περιβαλπη ασθενών, η εκπαίδευση Υγειονομικών Αξιωματικών, καθώς και η έρευνα. Δικαίωμα νοσηλείας και περιβαλπη διασέτουν το εν ενεργεία Στρατιωτικό Προσωπικό και τα μέλη των οικογενειών τους, οι απόστρατοι Αξιωματικοί και Υπαξιωματικοί και τα μέλη των οικογενειών τους, το προσωπικό Σωμάτων Ασφαλείας, το πολιτικό Προσωπικό του Υ.Ε.Θ.Α, αλλά και κάθε Έλληνας πολίτης, κατόπιν έγκρισης της Διεύθυνσης του ιδρύματος και των Προστάτωντων Κύμακων. Αναφορικά με την εκπαίδευση, στο ρόλο του περιλαμβάνεται η ειδίκευση Στρατιωτικών Ιατρών και Νοσηλευτών, Οπλιτών του Υγειονομικού Σώματος Στρατού Ξηράς, καθώς και Πολιτικών Ιατρών με έγκριση του Υπουργείου Υγείας. Στον τομέα της έρευνας, αποσπλή του 401 Γενικού Στρατιωτικού Νοσοκομείου Αθηνών είναι η διεξαγωγή κλινικών και εργαστηριακών μελετών μέσω της Ερευνητικής Μονάδας που έχει ανατχθεί εντός του.



►
 Η πλακέτα των εγκαινίων του «401 Γ.Σ.Ν.Α.»



►
 Η προσθήκη στην είσοδο του «401 Γ.Σ.Ν.Α.», με παλιό υγειονομικό υλικό



►
 Ο αρχηγός Γ.Ε.Σ. Αθανάσιος Τσέλιος, ανοίγει τις εργασίες του 2ου Σεμιναρίου Αναστομώνσεων στο «401 Γ.Σ.Ν.Α.», τον Δεκέμβριο του 2013



►
 Ο αρχηγός Γ.Ε.Σ. Κων/νος Γκίνης, επισκέπτεται το «401 Γ.Σ.Ν.Α. (2012)



2001-2012

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΤΟΜΕΑΣ

912 Το «401 Γενικό Στρατιωτικό Νοσοκομείο Αθηνών»

2013: ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ ΔΙΑΚΛΑΔΙΚΗΣ ΚΑΡΔΙΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

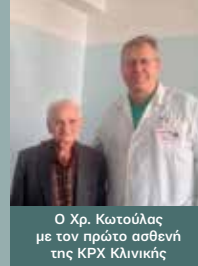
Τα εγκαίνια της ΚΡΧ Κλινικής του «401 Γ.Σ.Ν.Α.»



Στιγμιότυπο από χειρουργική επέμβαση



Δημοσιεύσεις σχετικά με την έναρξη της ΚΡΧ Κλινικής



Ο Χρ. Κωτούλας με τον πρώτο ασθενή της ΚΡΧ Κλινικής

Η Καρδιοχειρουργική δραστηριότητα του ιδρύματος ξεκίνησε την 1η Μαρτίου 2013, στους κόλπους της Διακλαδικής Καρδιοχειρουργικής Κλινικής των Ενόπλων Δυνάμεων του 401 Γενικού Στρατιωτικού Νοσοκομείου Αθηνών, και αποτελεί το επιστέγασμα λεπτομερούς σχεδιασμού και άριστης υλοποίησης του, κατόπιν αποφάσεων Επιτροπών αποτελούμενων από στελέχη όλων των κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων, σε συνεργασία με την Στρατιωτική και Πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Η κλινική στεγάζεται στις ειδικές για τον σκοπό αυτό εγκαταστάσεις της νέας πτέρυγας του νοσοκομείου, έχει δυναμικότητα 18 κλινών, ενώ διαθέτει σε πλήρη ανάπτυξη δυο υπερσύγχρονες αίθουσες χειρουργείων και Καρδιοχειρουργική Μ.Ε.Θ. έξι κλινών. Το προσωπικό της κλινικής συνιστούν εκπρόσωποι όλων των κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας, με κριτήριο την ατομική επιστημονική εμπειρία ανά τομέα ειδίκευσης αναφορικά με την αντιμετώπιση των Καρδιοχειρουργικών ασθενών. Με τη λειτουργία της υποστηρίζει όλα τα Στρατιωτικά Νοσοκομεία της Αθήνας, όπως και τα λοιπά της Ελληνικής Επικράτειας, εκτελώντας επεμβάσεις καρδιάς τακτικές και επείγουσες. Εν προκειμένω, δικαίωμα νοσηλείας έχουν επίσης όλοι οι δικαιούχοι των Στρατιωτικών Νοσοκομείων των τριών κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, αλλά και Έλληνες πολίτες, σύμφωνα με τις ισχύουσες διαδικασίες και διατάξεις.

Ο Αναθησιολόγος Εμμανουήλ Σπυριδάκης



Στιγμιότυπα από το 2ο Σεμινάριο Ανατομώσεων Στεφανισίων Αρτηριών το 2013





◀ Η ομάδα της ΚΡΧ Κλινικής του «401 Γ.Σ.Ν.Α.»

▶ Χριστόφορος Κωτούλας



Η σύνθεση της κλινικής εν έτει 2013 είναι η ακόλουθη:

Αρχίατρος Χριστόφορος Κωτούλας, Διευθυντής Καρδιοχειρουργικής Κλινικής
 Επίστρος Ιωάννης Κούκης, Αναπληρωτής Δ/ντης
 Επίστρος Ιωάννης Παναγιώτου, Υποπλοίαρχος Ιωάννης Παραλίκας και Λοχαγός
 Ιατρός Σταύρος Δαλιακόπουλος, Επιμελητές
 Πλωτάρχης Χαράλαμπος Μαρτίνος Διευθυντής Μ.Ε.Θ.
 Επίστρος Χρήστος Τσακαλάκης, Επιμελητής Μ.Ε.Θ.
 Αντισμήναρχος Άγγελος Καραμάνης, Διευθυντής Ανασθησιολογικής Κλινικής
 Αρχίατρος Εμμανουήλ Σπυριδάκης, Αρχίατρος Ελευθέριος Χουλιάρης και
 Πλωτάρχης Αργύριος Λεμονής, Επιμελητές Ανασθησιολογικής Κλινικής
 Ταγματάρχης Μαρία Στεργιάνη, Τμηματάρχης Τμήματος εξωσωματικής
 κυκλοφορίας
 Γεώργιος Καγκελάρης, Τεχνικός Εξωσωματικής



▲ Οι συμμετέχοντες του πρώτου (πάνω) και δεύτερου (κάτω) Σεμιναρίου Αναστομώνσεων



◀ Ο Χρ. Κωτούλας με προσκεκλημένους ομιλητές του Σεμιναρίου Αναστομώνσεων του 2014



◀ Γεώργιος Καγκελάρης και Μαρία Στεργιάνη, τεχνικοί εξωσωματικής κυκλοφορίας



Κ. Λαζαρίδης, Χρ. Κωτούλας και Στ. Δαλιακόπουλος



Ιωάννης Κούκης - Σωτήρης Πράσιος



Επίστρος Ιωάννης Παναγιώτου



Υποπλοίαρχος Ιωάννης Παραλίκας



▲ Εμμανουήλ Σπυριδάκης Ανασθησιολόγος

2001-2013

914 Έβδομη Περίοδος, της «απογείωσης» 2001-2013

ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Χριστόφορος Κωτούλας

- Διευθυντής Διακλαδικής ΚΡΧ Κλινικής των Ενόπλων Δυνάμεων, «401 Γ.Σ.Ν.Α.»

Ο σημαντικότερος κίνδυνος που «απειλεί» τον ανθρώπινο νου συνίσταται στο «κτείσιμο» μιας περιορισμένης οπτικής για τη ζωή, μιας οπτικής που περιλαμβάνει ένα «υποκείμενο» και ένα «αντικείμενο», τα οποία δύσκολα αναγνωρίζονται, δύσκολα συνεργάζονται και ακόμη πιο δύσκολα καταφέρνουν να ταυτιστούν. Ως «υποκείμενο» ορίζεται το «εγώ» μας, ενώ ως «αντικείμενο» το νόημα της ύπαρξής μας. Αποτέλεσμα μιας τέτοιας οπτικής συνεπάγεται μια εναγώνια προσπάθεια της κατάκτησης του «αντικειμένου» από το «υποκείμενο», καθώς μόνο αυτό το ενδεχόμενο θα εξασφαλίσει στο τελευταίο την πολυπόθητη ισορροπία.

Ο νους του Χριστόφορου Κωτούλα δεν αντιμετώπισε ποτέ αυτό τον κίνδυνο. Πολύ νωρίς στη ζωή του, κατόρθωσε πως όσο πιο γρήγορα επιτύχει την «συνάντηση» του «υποκειμένου» με το «αντικείμενο», τόσο πιο γρήγορα θα καταφέρει να θεωρεί εαυτόν επιτυχημένο. Με καταγωγή από γεωργική οικογένεια της Καρδίτσας, οραματίστηκε την επιτυχία του αυτή στην Ιατρική. Έτσι, το 1984 εισάγεται στην Στρατιωτική Ιατρική Σχολή Αθηνών, από όπου και αποφοιτά το 1990. «Ήμουνα πολύ σίγουρος για το τι ήθελα να κάνω. Αλλά στάθηκα και τυχερός. Ξεκίνησα την ειδικότητά μου στο 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο, αλλά σύντομα βρέθηκα στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», δίπλα σε δυο σπουδαίους δασκάλους τον κ. Χ. Πισιώτη, ο οποίος ήταν δεινός Χειρουργός σε επεμβάσεις παγκρέατος και στομάχου, καθώς και τον κ. Π. Πιαννόπουλο με ειδικότητα στις επεμβάσεις οισοφάγου».

Κείμενο: Νάνου Χρησιδώνη





◀ Ο πρώτος από τους 31 ασθενείς που αντιμετώπισε αφίλοκερδώς στον Μαυρίκιο το 2011 μέσω του προγράμματος «Καρδιά για όλους»



◀ Κωνσταντινούπολος. 2014

Η «συνάντηση» είχε ήδη ξεκινήσει... Και ο Χρ. Κωτούλας δράττεται της ευκαιρίας που προκύπτει για να την επισπεύσει... «Η επιλογή μου να ενταχθώ στη Θωρακοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «Σωτήρια» ήταν καθοριστική για το μέλλον μου. Για ένα μεγάλο διάστημα ήμουν μέλος μιας κλινικής που αποτελούνταν από συνολικά τέσσερα άτομα, δυο ειδικούς και δυο ειδικευόμενους. Τους πρώτους, κ.κ. Α. Λούλια και Μ. Κωνσταντίνου, εμένα και τον συνάδελφο ειδικευόμενο κ. Χ. Φορούλη. Όταν τελείωσα από εκεί, είχα κάνει τα περισσότερα χειρουργεία που έκανε ποτέ ειδικευόμενος, μάλιστα στο τέλος είχα φτάσει να χειρουργώ και μόνος». Το 2001, ο Χρ. Κωτούλας εντάσσεται στην ομάδα του Χρήστου Λόλια στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», όπου και παραμένει για ενάμιση περίπου χρόνο, όταν και πια ως ειδικευμένος Θωρακο-Καρδιοχειρουργός αναλαμβάνει θέση Επιμελητή στο 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο Αθηνών. «Εκεί ξεκίνησα μαζί με τον κ. Δ. Δουγένη, τη Διδακτορική μου Διατριβή, η οποία περιελάμβανε κλινικό και πειραματικό μέρος. Η Διατριβή αυτή βραβεύτηκε σε Πανελλήνιο Συνέδριο και αποτέλεσε τη βάση για πολλές δημοσιεύσεις που έκανα έκτοτε».

Το 2004, «υποκείμενο» και «αντικείμενο» έχουν πια ταυτιστεί... Ο Χρ. Κωτούλας, έχοντας ήδη αποκτήσει εμπιστοσύνη στον εαυτό του εφαρμόζοντας ελάσσονες θωρακοσκοπικές επεμβάσεις, αποφασίζει να γίνει κοινωνός ακόμη πιο πρωτοποριακών πρωτοκόλλων. «Εντάχθηκα για διετή μετεκπαίδευση αρχικά στο Νοσοκομείο «Manchester Royal» και κατόπιν στο «Manchester Heart Center», όπου και διδάχθηκα την off pump και την πλαστική μιτροειδούς, δίπλα στον σπουδαίο Καρδιοχειρουργό R. Hassel. Με την πάροδο του χρόνου και στη δική μου ανεξάρτητη άσκηση ενστερνίστηκα την off pump, γιατί πιστεύω πως είναι η ιδανικότερη για τα περιόπλα περιστατικά που χειρουργούμε, ενώ οι ασθενείς έχουν την καλύτερη δυνατή έκβαση».

Βέβαιος πια πως το «εγώ» του και το νόημα της ύπαρξής του έχουν συναντηθεί και συμπορεύονται με επίκεντρό τους την Καρδιοχειρουργική, ο Χρ. Κωτούλας επιστρέφει το 2007 στην Ελλάδα. «Όταν επέστρεψα, κατά παράβαση της ελληνικής πρακτικής, εντάχθηκα για μικρά διαστήματα σε τρεις καρδιοχειρουργικές ομάδες για να έρθω ξανά σε επαφή με το ελληνικό practice. Εκεί συνειδητοποίησα πως οι δυνατότητές μου είναι πολύ μεγαλύτερες από αυτές που σε άλλους είδα και έτσι αποφάσισα να δημιουργήσω τη δική μου ομάδα. Δεν έγινα ποτέ βοηθός. Δεν πέρασα ποτέ από αυτό το «βήμα», αλλά συνέχισα να ασκώ την Καρδιοχειρουργική με τον δικό μου τρόπο. Θεωρώ πως είμαι από τους ελάχιστους στην Αθήνα που εκτελεί τόσο μεγάλο εύρος θωρακοσκοπικών επεμβάσεων, ενώ παράλληλα χειρουργώ και όλο το φάσμα των καρδιοχειρουργικών επεμβάσεων –από απλά ByPass μέχρι βαλβιδοπλαστικές και ανευρύσματα σαρτής. Άλλωστε, είμαι ο πρώτος στην Ελλάδα που αντιμετώπισα θωρακοσκοπικά περιστατικά κολλικής μαρμαρυγής. Ο αριθμός μάλιστα αυτών των περιστατικών αυξάνεται με γεωμετρική πρόοδο».

Ο σημαντικότερος κίνδυνος που «απειλεί» τον ανθρώπινο ου σινίσταται στο «κτίσιμο» μιας περιορισμένης οπτικής για τη ζωή... Ο Χρ. Κωτούλας επισμαίνει αυτό τον περιορισμό στο σημερινό ελληνικό καρδιοχειρουργικό «τοπίο». «Το σοβαρότερο πρόβλημα στη σημερινή ελληνική καρδιοχειρουργική πραγματικότητα είναι ότι πρόκειται περισσότερο για ένα παιχνίδι δημοσίων σχέσεων χωρίς κανόνες και λιγότερο άσκηση ιατρικής. Και δυστυχώς, το παιχνίδι αυτό έχει και ατυχή «επεισόδια», τα οποία δεν γίνονται ποτέ γνωστά. Όπως έλεγε και ο αείμνηστος Κ. Καραμανλής, στην πολιτική αυτό που γίνονται δεν λέγονται και αυτά που λέγονται δεν γίνονται. Ακριβώς το ίδιο ισχύει και στην Καρδιοχειρουργική. Εγώ μένω εκτός αυτών. Είμαι περήφανος που παρά το νεαρό της ηλικίας μου έχω καταφέρει πολλά, με σημαντικότερο το γεγονός ότι το 2008, προς κατάπληξή μου, η διοίκηση του ομίλου «ΙΑΣΩ» μου ζήτησε να αναλάβω θέση επιστημονικού υπευθύνου του Καρδιοχειρουργικού Τομέα, το οποίο και αποδέχτηκα. Ήταν μια επιβράβευση, μιας και κανείς σε αυτή τη χώρα δεν επιβραβεύει Χειρουργούς ανάλογα με τη χαμηλή τους θνητότητα, αλλά με άλλα κριτήρια... Εγώ, για παράδειγμα, πιστεύω πως είμαι μέσα στην πρώτη τριάδα από άποψη χαμηλής θνητότητας στην Αθήνα, την ώρα που κάποιοι διαφημίζονται, δυσφημίζοντας την ειδικότητα...».

Η ιδιαίτερη προσωπικότητα του καθενός από εμάς και ο τρόπος που επιλέγουμε να την εκφράσουμε ενδέχεται να γίνει αρεστή σε κάποιους, δυσάρεστη σε κάποιους άλλους ή να χαρακτηριστεί απλά αδιάφορη για κάποιους τρίτους. Ένα είναι σίγουρο. Η προσωπικότητα του Χρ. Κωτούλα δεν περνά απαρατήρητη. Απεγκλιβισμένος από προγραμματισμένους τρόπους αντίληψης και βίωσης της ίδιας της ζωής και του νοήματός της, μπορεί πια, όσο προκλητικό και αν κρίνεται αυτό από ορισμένους, να ενδιαφέρεται και για την υστεροφημία του. «Αυτό που μένει από την πορεία μας είναι η υστεροφημία μας. Ξεκινάμε το βασικότερο: ότι ο δάσκαλος αναδεικνύεται μέσα από τους μαθητές του. Αυτό που προσπαθώ, παρά το γεγονός ότι είμαι πολύ νέος ακόμη για να αποσυρωθώ, είναι να καταφέρω να ολοκληρώσω την οργάνωση της πρώτης Καρδιοχειρουργικής Κλινικής των Ενόπλων Δυνάμεων και να μοιραστώ με νέα παιδιά τις γνώσεις και την εμπειρία μου. Τότε πια θα λέω πως είμαι απόλυτα επιτυχημένος και ότι υπηρέτησα την Καρδιοχειρουργική, την «μητέρα» όλων των ιατρικών «τεχνών», ως σπουδαίος δημιουργός».



◀ Με την πρώτη του ασθενή στην Ελλάδα, 2007



Ιωάννης Κούκης

Επιμελητής Α΄, ΚΡΧ Κλινική, «401 Γ.Σ.Ν.Α.»



«Οι αναμνήσεις της παιδικής μου ηλικίας συνδέονται με τη Χαλκίδα, όπου μετακινήθηκα με την οικογένειά μου, λίγο πριν ξεκινήσω το σχολείο... Σε αυτή τη μικρή κοινωνία, είχα την τύχη να έρθω σε επαφή με προσωπικότητες σπουδαίες, που επιτελούσαν ένα σπάνιο έργο ανδιοστολής επιστημονικής προσφοράς σε ευρύτερο τοπικό επίπεδο και έχαιραν εκτίμησης και σεβασμού από τους κατοίκους... Οι άνθρωποι αυτοί, πρότυπα Ιατρών, κέρδισαν το θαυμασμό μου και κάπως έτσι η Ιατρική έγινε για μένα στόχος και νόημα ζωής...»

«Γνώριζα εξαρχής πως θα ακολουθούσα Χειρουργική ειδίκευση –η Καρδιοχειρουργική προέκυψε στην πορεία, με τη λογική ότι ήταν και παραμένει η αιχμή του δόρατος στην Ιατρική επιστήμη, μια ειδικότητα που απαιτεί εμπεριστατωμένες γνώσεις άλλων ειδικοτήτων, είναι πολυσύνθετη, εξειδικευμένη και πάνω από όλα παρέχει άμεσες και ουσιαστικές λύσεις για τους ασθενείς... Ξεκινώντας, λοιπόν, από το 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο την ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, βρέθηκα στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», αρχικά στην κλινική του Καθηγητή Ευάγγελου Χατζηγιαννάκη, κατόπιν στην κλινική του Ίωνα Μπελλένη για την ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική και μετέπειτα των Χρήστου Λάλα και Χρήστου Χαρίτου για την ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική...»

«Η ανάληψη θέσης Επιμελητή Β΄ στο Νοσοκομείο «ΝΙΜΤΣ», το 2006, με ώθησε να εμπλακώ περισσότερο με τη Θωρακοχειρουργική... Τον επόμενο χρόνο, η ανάλογη θέση στην κλινική του Στρατιωτικού Νοσοκομείου, «πάγωσε» την επαφή μου με την Καρδιοχειρουργική –γεγονός που δεν με ικανοποίησε... Αποφάσισα πως ήταν η ώρα να φύγω για το εξωτερικό και να επικεντρωθώ στην μετεκπαίδευσή μου...»

«Μετέβηκα στην Αγγλία, πιο συγκεκριμένα στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «Manchester Heart Center», όπου παρέμεινα για δυο χρόνια... Η επιστροφή μου στην Ελλάδα, σήμανε και την έναρξη της συνεργασίας μου με το Νοσηλεύτριο «ΙΑΣΩ General», διατηρώντας παράλληλα τη θέση μου στο Στρατιωτικό Νοσοκομείο, με εξέλιξη σήμερα στο βαθμό του Ταγματάρχη...»

«Δεν υπήρξε ούτε μια στιγμή στην μέχρι τώρα πορεία μου, που να θυμώσω με τις επιλογές μου και τις αποφάσεις που πήρα σχετικά με συνεργασίες μου... Κάνω αυτό που θέλησα, αυτό που ονειρεύτηκα και τίποτα άλλο δεν έχει σημασία... Φυσικά και θα ήθελα ορισμένα πράγματα να είναι αλλιώς –να λειτουργούν αλλιώς... Θα ήθελα ορισμένα πράγματα να ακολουθούν συγκεκριμένα πρωτόκολλα που ανταποκρίνονται σε όμοια του εξωτερικού, θα προτιμούσα περισσότερο επαγγελματισμό και κανόνες στον τρόπο που εξασκείται η Καρδιοχειρουργική στην χώρα μας... Πάραυτα, είμαι δεκτικός στο να ακούω τις απόψεις των συναδέλφων μου και αναγνωρίζω τη μείζονα σημασία της καλής και αгаστικής συνεργασίας, με απώτερο σκοπό το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα για τον ασθενή... Η Ιατρική θα πρέπει να ασκείται για τον πάσχοντα, όχι για τους γιατρούς...»

«Στην οικογένειά μου δεν είμαι ο μοναδικός γιατρός, καθώς και η σύζυγός μου είναι Παιδίατρος... Ζούμε στους ρυθμούς της επιστήμης μας, την οποία σεβόμαστε έκαστοι και απολαμβάνουμε, με όποιο κόστος... Στόχος μας είναι να μεταδώσουμε στα παιδιά μας την ίδια αγάπη, ακόμη κι αν εκείνα επιλέξουν έναν τελείως διαφορετικό δρόμο στη ζωή τους... Ο ελάχιστος ελεύθερος χρόνος που απομένει είναι αφιερωμένος σε άλλη μια μεγάλη αγάπη... Τη Λογοτεχνία... Ταξιδεύω με τα βιβλία μου στον κόσμο και ονειρεύομαι να τον φτιάξω καλύτερο...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Αθήνα, 4 Αυγούστου 1971
- Στρατιωτική Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Αριστοτέλειο» Θεσσαλονίκης, 1989 - 1995
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο, Αθήνα, 1998 - 2000
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», Αθήνα, 2000 - 2002
- Ειδίκευση στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», Αθήνα, 2002 - 2006
- Επιμελητής Β΄, Νοσοκομείο «ΝΙΜΤΣ», Αθήνα, 2006 - 2007
- Επιμελητής Β΄ με εξέλιξη σε βαθμό Ταγματάρχη, Θωρακοχειρουργική Κλινική, 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο, Αθήνα, 2007 – σήμερα
- Μετεκπαίδευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Manchester Heart Center», Μάντσεστερ, Αγγλία, 2008 - 2010
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλεύτριο «ΙΑΣΩ General», Αθήνα, 2010 - σήμερα

Ιωάννης Παναγιώτου

Επιμελητής Β',
ΚΡΧ Κλινική, «401 Γ.Σ.Ν.Α.»

«Ο Νίκος Καζαντζάκης έγραφε πως για έναν άνδρα, ο σωστός δρόμος είναι πάντα ο ανήφορος, κι εγώ στη ζωή μου άλλον από αυτόν δεν γνώρισα... Ο πατέρας μου νόσησε από κακοήθεια, ενώ ήμουν ακόμη μαθήτης, και η χρόνια νοσηλεία του, αλλά και ο πόνος που υπέστη, με έφεραν από πολύ νωρίς αντιμέτωπο με τη σκληρή πλευρά της ζωής... Ταυτόχρονα όμως, με έφεραν αντιμέτωπο και με τη συνειδητοποίηση πως ο σωστός δρόμος είναι ο δρόμος της προσφοράς –έτσι, αποφάσισα την εμπλοκή μου με την Ιατρική επιστήμη...»

«Εισάχθηκα στην Στρατιωτική Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, το 1991... Από το πρώτο έτος σκεδόν, ήμουν πεπεισμένος πως θα μου ταιρίαζε μια χειρουργική ειδικότητα, γιατί ανέκαθεν ήθελα να χρησιμοποιώ τα χέρια μου για να δημιουργώ... Ολοκληρώνοντας λοιπόν και την Υψηρέα Υπαιθρου, ξεκίνησα την ειδίκευσή μου στη Γενική Χειρουργική, αρχικά στο 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο Αθηνών για μια διετία και κατόπιν στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός»... Στην Καρδιοχειρουργική, κατέληξα αυτόματα –ήταν η πρώτη μου σκέψη ως ειδικευόμενος, καθώς μου άρεσε η καρδιά σαν όργανο, αλλά περισσότερο με γοήτευε ο μύθος γύρω από αυτή, η μοναδικότητά της... Σε πρώτο στάδιο βρέθηκα στο Νοσοκομείο «Η Σωτηρία» για την ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική υπό τον Καθηγητή Γεώργιο Αντύπα και στο Νοσοκομείο «Ιπποκράτειο» για την Καρδιοχειρουργική υπό τον Γεώργιο Οικονομόπουλο...»

«Κατά τη διάρκεια του τελευταίου έτους ειδίκευσης, συνεργαζόμουν με τον Καρδιοχειρουργό Χριστόφορο Κωτούλα, ο οποίος δραστηριοποιούνταν στο Νοσηλευτήριο «ΙΑΣΩ General»... Το 2008, αποδέχτηκα τη μετάθεσή μου, σε θέση Διευθυντή της Θωρακοχειρουργικής Κλινικής στο 492 Στρατιωτικό Νοσοκομείο Αλεξανδρούπολης, αλλά μετά από μια διετία, επέστρεψα στην Αθήνα, στο 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο, ως Επιμελητής... Παράλληλα, συνεχίζω τη συνεργασία μου με τον Χ. Κωτούλα, αν και στα άμεσα σχέδιά μου είναι η μετεκπαίδευσή μου στο εξωτερικό...»

«Βρέθηκα στην αγορά εργασίας, μετά την κρίση, γι' αυτό και δυστυχώς δεν έβγαζα προσαρμόζοντας από την άσκηση της επιστήμης μας, προ κρίσης... Γνωρίζοντας να πορεύομαι στην ανηφόρα, δουλεύω σκληρά και πιστεύω πως κάποια στιγμή θα καταφέρω να συναντηθώ με την επιτυχία... Μέχρι εκείνη τη στιγμή, φροντίζω να προπονούμαι, επιλέγοντας ανηφορικές διαδρομές με το ποδηλάτι μου... Εκεί ψηλά, στους χλωμάτοδρους του γηπέδου, ονειρεύομαι να συμβάλω όσο μπορώ στη δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου για τις δυο μου κόρες και τα παιδιά όλου του κόσμου...»

Βιογραφικό

Τόπος γέννησης, Ηλιούπολη Αττικής, 31 Μαΐου 1972
Στρατιωτική Ιατρική Σχολή, «Α.Π. Θεσσαλονίκης», 1991 - 1997
Υψηρέα Υπαιθρου, 1999 - 2000
Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, 401 Γ.Σ.Ν. Αθηνών, 2000 - 2002
Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσ. «Ευαγγελισμός», 2002 - 2003
Ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσ. «Η Σωτηρία», 2004 - 2006
Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσ. «Ιπποκράτειο», 2006 - 2008
Διευθυντής ΘΡΧ Κλινικής, 492 Στρ. Νοσ. Αλεξανδρούπολης, 2008 - 2009
Επιμελητής Α', 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο Αθηνών, 2009 - σήμερα

Σταύρος Δαλιακόπουλος

917

Επιμελητής Β',
ΚΡΧ Κλινική, «401 Γ.Σ.Ν.Α.»

«Γεννήθηκα στη Θεσσαλονίκη, αλλά λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων του πατέρα μου, μεγάλωσα στην Αθήνα, όπου και ολοκλήρωσα την Πρωτοβάθμια εκπαίδευσή... Επέστρεψα στη γενέτειρά μου το 1994, ως πρωτοετής φοιτητής της Στρατιωτικής Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης... Με την αποφοίτησή μου, ξεκίνησα την ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, την οποία και διέκοψα για να εκπληρώσω τη στρατιωτική μου θητεία... Υπηρετήσα ως Διμοιρίτης Υγειονομικού της 2' Μοίρας Αμφιβίων Καταστροφών για τρία χρόνια, ενώ παράλληλα εκπαιδευόμουν στο Κέντρο Εκπαίδευσης Ειδικών Δυνάμεων, στο Τμήμα Αναρθρόδοξου Πολέμου στη Ρεντίνα, καθώς και στην Στρατιωτική Σχολή Αλεξιπτωτιστών στον Ασπρόπυργο... Το 2003, ήμουν Ιατρός Μονάδος της 6^{ης} Μοίρας Αμφιβίων Καταστροφών, ενώ παράλληλα εργαζόμουν ως Ιατρός Επείγοντων, όντας μέλος της Ιδιωτικής Εταιρίας Παροχής Υγειονομικής Περιθαλψής MED1 HELP στο Φαληράκι της Ρόδου...»

«Η ειδίκευσή μου στη Γενική Χειρουργική ολοκληρώθηκε το 2005, στην Α' Χειρουργική Κλινική του 424 Γενικού Στρατιωτικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης, και κατόπιν αναχώρησα για τη Γερμανία, όπου εντάχθηκα αρχικά στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική Κλινική του Πανεπιστημίου «Witten - Herdecke», στο Wuppertal για μια διετία και αργότερα, στην αντίστοιχη κλινική του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου «Nordrhein Westphalia - Ruhr University of Bochum» στο Bad Oeynhausen, έως και το 2009... Τον επόμενο χρόνο, εργάστηκα ως Καρδιοχειρουργός στο Νοσοκομείο «International Cardiovascular Center Rhein» στο Essen, και μετέπειτα στο Νοσοκομείο «Evangelisches & Johanniter Hospital» στο Duisburg...»

«Επέστρεψα στην Ελλάδα τον Μάρτιο του 2011, για να αναλάβω θέση Επιμελητή στο 424 Γενικό Στρατιωτικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης, εγκαθιστώντας παράλληλα τη συνεργασία μου με το Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Διαβαλκανικό Κέντρο»... Λίγο αργότερα, ανέλαβα επίσης Επιμελητής στη Διακλαδική Καρδιοχειρουργική Κλινική των Ενόπλων Δυνάμεων στο 401 Γενικό Στρατιωτικό Νοσοκομείο Αθηνών, συνεργαζόμενος ταυτόχρονα με το Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Κέντρο Ψυχικού» στην Αθήνα...»

Βιογραφικό

Τόπος γέννησης, Θεσσαλονίκη, 19 Φεβρουαρίου 1976
Στρατιωτική Ιατρική Σχολή, «Α.Π. Θεσσαλονίκης», 1994 - 2000
Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, 401 Γ.Σ.Ν. Αθηνών, 2000 - 2001
Στρατιωτική θητεία, Μοίρα Αμφιβίων Καταστροφών, 2001 - 2003
Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, 424 Στρ. Νοσ. Θεσσαλονίκης, 2003 - 2005
Ειδίκευση στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική, Παν. Νοσ. «Witten - Herdecke», Wuppertal, 2005 - 2007
Ειδίκευση στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική, Παν. Νοσ. «Nordrhein Westphalia - Ruhr University of Bochum», Bad Oeynhausen, 2007 - 2009
Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσ. «Cardiovascular Center Rhein», Essen, 2009 - 2010
Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσ. «Evangelisches & Johanniter», Duisburg, 2010 - 2011
Επιμελητής, 424 Γ.Σ.Ν. Θεσσαλονίκης & 401 Γ.Σ.Ν. Αθηνών, 2011 - σήμερα
Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσ. «Ιατρικό Κέντρο Ψυχικού», 2012 - σήμερα



Ιωάννης
Παναγιώτου



Σταύρος
Δαλιακόπουλος

2001 - 2013

ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ - ΟΜΙΛΟΣ ΙΑΣΩ

918 Το Νοσηλεύτήριο «ΙΑΣΩ Παιδών»

2013: ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ ΠΑΙΔΟΚΑΡΔΙΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΑΙΔΟΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Ιδιωτικό Νοσηλεύτήριο «ΙΑΣΩ Παιδών»

Ο όμιλος «ΙΑΣΩ Α.Ε.» συστάθηκε το 1996, με στόχο την ίδρυση Πνευμονολογικής & Μαιευτικής Κλινικής με την επωνυμία «ΙΑΣΩ», στην περιοχή της Καλογρέζας. Μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα και κατόπιν άντλησης των απαραίτητων κεφαλαίων, ο όμιλος επεκτάθηκε, με αποτέλεσμα το 2001, να ξεκινήσουν τα έργα ανέγερσης ενός αμιγώς Παιδιατρικού Νοσηλευτηρίου με την επωνυμία «ΙΑΣΩ Παιδών», το οποίο και εγκαινιάσε τη λειτουργία του το 2008. Το ίδρυμα στεγάζεται σήμερα σε υπερσύγχρονο κτήριο, παραπλευρώς του Νοσηλευτηρίου «ΙΑΣΩ», ενώ αποτελεί μια εκ των κορυφαίων ανάλογων νοσηλευτικών μονάδων στη χώρα, εξοπλισμένη με τεχνολογία αιχμής και προδιαγραφές λειτουργίας που ακολουθούν διεθνώς αναγνωρισμένα πρωτόκολλα, στην οποία παρέχονται υπηρεσίες Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας περίθαλψης.



Το Νοσηλεύτήριο «ΙΑΣΩ Παιδών»

Η απόφαση για την δημιουργία Παιδοκαρδιολογικής και Παιδοκαρδιοχειρουργικής Κλινικής στους κόλπους του Νοσηλευτηρίου «ΙΑΣΩ Παιδών», προέκυψε από την ανάγκη άμεσης αντιμετώπισης και περιθάλψης των Παιδιατρικών ασθενών που διαγιγνώσκονταν με συγγήνη καρδιοπάθεια, κατόπιν του τοκετού, ώστε να αποφευχθούν καθυστερήσεις ή επικίνδυνες διακομιδές σε άλλα ιδρύματα. Η οργάνωση και Διεύθυνση αυτής ανατέθηκε, το 2013, στον Γεώργιο Σαρρή, οι ικανότητες του οποίου είχαν ήδη αναδειχθεί τόσο στο Νοσηλεύτήριο «Ανάσσειο Κ.Κ.», όπου κατείχε τη Διεύθυνση της Παιδοκαρδιοχειρουργικής Κλινικής από το 1997 έως το 2007, όσο και στο Νοσηλεύτήριο «ΜΗΤΕΡΑ», όπου βρέθηκε μετέπειτα και οργάνωσε επίσης την αντίστοιχη κλινική. Επικεφαλής τέθηκε ο Γεώργιος Τσαούσης, με πρότερη θητεία στο Νοσοκομείο Παιδών «Αγία Σοφία» και έταιρα ιδιωτικά κέντρα, ενώ τη Διεύθυνση της Μονάδας Εντατικής Θεραπείας ανέλαβε ο Χρύσανθος Αλεξόπουλος, Παιδοκαρδιοαναθισιολόγος, και επί σειρά ετών συνεργάτης του Γ. Σαρρή. Την Καρδιοχειρουργική ομάδα συμπληρώνουν οι Καρδιοχειρουργοί Νικόλαος Χακίμ και Παναγιώτης Ζωγράφος, καθώς και ο Τεχνικός εξωσωματικής κυκλοφορίας Πρόδρομος Ζαβαρόπουλος. Η κλινική συνίσταται από επιμέρους τμήματα, καθώς διαθέτει Εξωτερικό Ιατρείο, Αιμοδυναμικό, Αγγειογραφικό και Ηλεκτροφυσιολογικό Εργαστήριο, Παιδοκαρδιοχειρουργική αίθουσα χειρουργείου, υβριδικό χειρουργείο, τμήμα νοσηλείας και Μονάδα Εντατικής Θεραπείας, εξοπλισμένα με τα πλέον σύγχρονα συστήματα αναπνευστικής και νεφρολογικής υποστήριξης, παρέχοντας τη δυνατότητα νοσηλείας περιπλοκών περιστατικών, καθώς και πράξεων μέσα σε ένα όλοκληρο περιβάλλον. Πιο συγκεκριμένα, το τμήμα νοσηλείας, υποστηρίζεται από συνεχή οξυμετρία σε 24ωρη βάση, ενώ διαθέτει ξεχωριστό θάλαμο για μικροεπεμβατικές. Στην Παιδοκαρδιολογική Μονάδα και το αντίστοιχο Εργαστήριο πραγματοποιούνται όλες οι απαραίτητες διαγνωστικές πράξεις, επεμβατικές και μη, αλλά και οι απαιτούμενες διαδερμικές παρεμβάσεις, ήτοι βαλβιδοπλαστικές, διανοίξεις στενώσεων, τοποθετήσεις Stents, συγχύσεις επικοινωνιών και άλλες, ενώ όταν απαιτείται η συμμετοχή και της Καρδιοχειρουργικής ομάδας, αυτές διενεργούνται στο υβριδικό χειρουργείο. Αξίζει να σημειωθεί επίσης ότι, ο συνολικός εξοπλισμός, η οργάνωση και λειτουργία της εν λόγω κλινικής ακολουθεί τα πρότυπα της Ευρωπαϊκής και Αμερικανικής Παιδοκαρδιοχειρουργικής Εταιρείας.



Ο Γεώργιος Σαρρής (μέσων),
ιδρυτής του Κέντρου,
με συναδέλφους του σε συνέδριο
στη Βουλγαρία (2012)



Γεώργιος Σαρρής

- Διευθυντής Παιδοκαρδιοχειρουργικής Κλινικής Νοσηλευτήριο «ΙΑΣΩ Παίδων», Αθήνα



«Η επαφή μου με την Ιατρική όρισε την ύπαρξή μου σχεδόν από τη γέννησή μου, καθώς ο πατέρας μου υπήρξε Παθολόγος... Δυστυχώς, σε νεαρή ηλικία τραυματίστηκε σοβαρά πολυετώντας με το Σύνταγμα Δωδεκανήσιων Εθελοντών στην Αλβανία... Η μητέρα μου, έχοντας επωμιστεί τις ευθύνες της οικογένειας, αποφάσισε να στείλει εμένα και τους τρεις αδερφούς μου στην Κάρπαθο, τόπο καταγωγής του πατέρα μου, ώστε να δεθούμε με τον τόπο και να αποκτήσουμε επαφή με τις ρίζες μας... Ήμουν δέκα ετών, το 1966, όταν εκείνος χάθηκε από έμφραγμα του μυοκαρδίου... Ο θάνατός του με στιγματίσει, αλλά ταυτόχρονα με ώθησε υποσυνείδητα στην Καρδιοχειρουργική...»

«Τελειώνοντας τη δεύτερη τάξη του Γυμνασίου Κηφισιάς, έγινα δεκτός –κατόπιν εξετάσεων– στο Κολλέγιο Αθηνών, όπου φοιτούσε και ο μεγαλύτερος αδερφός μου... Εκείνος, έχοντας διασφαλίσει υποτροφία, έφυγε για σπουδές Μοριακής Βιολογίας στο Πανεπιστήμιο «Yale» στο Connecticut των ΗΠΑ... Ήταν φυσικό και επόμενο να ακολουθήσω τα βήματά του... Στις τελευταίες τάξεις του Κολλεγίου, παρακολούθησα ειδικά τμήματα και πέτυχα μια θέση υποτροφίας στο Πανεπιστήμιο «Harvard» στο Massachusetts... Ξεκίνησα, ως όφειλα σύμφωνα με το Αμερικάνικο σύστημα, κάνοντας ένα Bachelor στην Βιοχημεία και κατόπιν εισήχθη στην Ιατρική Σχολή του ίδιου ιδρύματος... Ταυτόχρονα, επιλέχθηκα ανάμεσα σε 25 φοιτητές, να συμμετέχω σε ένα πρόγραμμα συνεργασίας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου «Harvard» με το περίφημο Πανεπιστήμιο «Massachusetts Institute of Technology», με έμφαση στην έρευνα... Λόγω αυτής της συμμετοχής, η λήψη πτυχίου Ιατρικής, συνοδεύτηκε με τη λήψη Διδακτορικού Διπλώματος...»

«Με την ολοκλήρωση των σπουδών μου, πήρα την απόφαση να προχωρήσω στη δημιουργία οικογένειας... Παντρεύτηκα με τη σύζυγό μου Άννα στην Ελλάδα και επιστρέψαμε στην Αμερική –εκείνη για μεταπτυχιακές σπουδές κι εγώ για να ξεκινήσω την ειδίκευσή μου... Θα έλεγα πως αμφιταλαντεύτηκα αρκετά σχετικά με την ειδικότητα που θα ακολουθούσα... Τελικά, λαμβάνοντας υπόψη τη βαρύνουσα σημασία προτροπής του Dr. Γεώργιου Κανέλλου, γνωστού Έλληνα Καθηγητή Ογκολογίας, επέλεξα την Καρδιολογία και εντάχθηκα στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «Brigham», με μεγάλη παράδοση στην εν λόγω ειδικότητα... Εξ αρχής, συνειδητοποίησα πως το μέλλον μου θα ήταν στη Χειρουργική... Μαθαίνοντας, παράλληλα, για το λαμπρό έργο που γίνονταν στο Πανεπιστήμιο «Stanford», από τον Καθηγητή Norman Shumway, σε επίπεδο μεταμοσχεύσεων, αποφάσισα πως αυτό ακριβώς θα έκανα...»

«Μετά από οκτώ χρόνια στη Βοστώνη, βρέθηκα στην Καλιφόρνια, ως ειδικεύομενος στη Γενική Χειρουργική, στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «Stanford»... Από την πρώτη στιγμή, ενεπλάκημ με την Καρδιοχειρουργική Κλινική, όπου τελικά έγινα αποδεκτός για εξειδίκευση –μετά την ολοκλήρωση της ειδίκευσης στη Γενική Χειρουργική... Επιτυχάνοντας ένα Stanford Research Fellowship, συμμετείχα σε ερευνητικά πρωτόκολλα, στα εργαστήρια της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής, που αφορούσαν σε φαρμακολογικές παρεμβάσεις για την βελτίωση της διάρκειας ζωής σε πειραματικά ByPass, καινούρια ανοσοκατασταλτικά σχήματα σε πειραματικές μεταμοσχεύσεις καρδιάς και πνευμόνων, αλλά και νέας τεχνολογίας συστήματα μηχανικής υποστήριξης...»

«Τα χρόνια δίπλα στο Ν. Shumway και τον Denton Cooley ήταν τα καλύτερα της ζωής μου... Δυο τόσο σπουδαίοι άνθρωποι και προικισμένοι Χειρουργοί, που έκαναν τις επεμβάσεις καρδιάς να μοιάζουν τόσο αβίαστα εύκολες, ώστε θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν από τον καθένα, με έκαναν να αισθάνομαι τυχερός και ευλογημένος που βρισκόμουν ανάμεσά τους... Εξίσου σπουδαία εμπειρία ήταν και η συμμετοχή μου, ως Fellow, στο πρόγραμμα Cardiopulmonary Transplantation, του Ν. Shumway, έχοντας την ευθύνη του επί 24ωρου βάσεως... Εκτός, βέβαια, από την Καρδιοχειρουργική ενηλικών και τα διάφορα πρωτόκολλα, απέκτησα γερές βάσεις και στην Παιδοκαρδιοχειρουργική, καθώς ο Ν. Shumway, θεωρούνταν ως ένας από τους καλύτερους στον κόσμο... Επειδή η δική του καριέρα όδευε προς το τέλος της, λόγω συνταξιοδότησης, αποφάσισα να εξειδικευτώ περαιτέρω στην Παιδοκαρδιοχειρουργική, αποδεχόμενος τις προκλήσεις της... Η απόφαση αυτή συνοδεύτηκε με τη μετακίνησή μου στο Πανεπιστήμιο «Emory» της Ατλάντα, με θέση Fellow της Παιδοκαρδιοχειρουργικής Κλινικής...»

«Έχοντας διενεργήσει εκατοντάδες εγχειρήσεις καρδιάς σε παιδιά και βρέφη, όντας στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «Emory» κι έχοντας αναλάβει θέση Καθηγητή, είχα πια κατασταλάξει πως η επαγγελματική μου καριέρα θα ήταν απόλυτα συνυφασμένη με την Παιδοκαρδιοχειρουργική... Τότε, το 1994, μου έγινε μια πρόταση από το Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», το οποίο μόλις είχε αρχίσει να λειτουργεί, να ενταχθώ στο δυναμικό του, με σκοπό να αναλάβω Παιδοκαρδιοχειρουργικά περιστατικά... Δυστυχώς, οι συνθήκες δεν ευόδωσαν, καθώς δεν υπήρχαν οι κατάλληλες προϋποθέσεις για ανάπτυξη μιας σύγχρονης Παιδοκαρδιοχειρουργικής Κλινικής... Σε λιγότερο από ένα χρόνο, επέστρεψα με την οικογένειά μου στην Αμερική...»

«Με την επιστροφή μου, ανέλαβα θέση Υποδιευθυντή της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής Παίδων και Συγγενών Καρδιοπαθειών στο Νοσοκομείο «Cleveland Clinic», όπου και συνεργάζομαι με τον σπουδαίο Παιδοκαρδιοχειρουργό Roger Mee... Θεωρώ πως δίπλα του εξελίχθηκα χειρουργικά, ενισχύοντας έναν συνετό και λογικό τρόπο σκέψης και στρατηγικής των Παιδοκαρδιοχειρουργικών επεμβάσεων... Το διάστημα εκείνο, πραγματοποίησα και την πρώτη –στο εν λόγω ίδρυμα- συνύδαση μεταμόσχευση καρδιάς και πνευμόνων, σε ένα κορίτσι ηλικίας λίγων μηνών, που σήμερα ζει μια φυσιολογική ζωή...»

«Το 1997, επιλέχθηκα από το ΔΣ του Νοσηλευτηρίου «Ωνάσειο Κ.Κ.» και τη σύμφωνη γνώμη του Ιδρύματος «Αλέξανδρος Ωνάσης», να αναλάβω τη Διεύθυνση της Παιδοκαρδιοχειρουργικής Κλινικής, με στόχο την αναδιοργάνωση και λειτουργία της... Είχε προηγηθεί, μάλιστα, συμφωνία με τη Διοίκηση για την κατασκευή νέας υλικοτεχνικής υποδομής –νέα χειρουργική αίθουσα και νέα Παιδοκαρδιοχειρουργική Μονάδα Εντατικής Θεραπείας-, καθώς και εκπαίδευσης ειδικού προσωπικού, το οποίο επισκέφτηκε το Νοσοκομείο «Cleveland Clinic» για το σκοπό αυτό... Ξεκίνησαμε σχεδόν από το μηδέν, αφού η εμπειρία στην αντιμετώπιση Παιδοκαρδιοχειρουργικών περιστατικών ήταν ελάχιστη... Ήταν Σεπτέμβριος του 1997, όταν εγκατασταθήκαμε πια με την οικογένειά μου, μόνιμα στην Ελλάδα...»

Απονομή τιμητικής πλακέτας για την προσφορά του Γεώργιου Σαρρή στην Ευρωπαϊκή Παιδοκαρδιοχειρουργική εκ μέρους του G. Nachef, Προέδρου της Βουλγαρικής Καρδιοχειρουργικής Εταιρείας στη διάρκεια του 9ου Συνεδρίου της ΕΑΒ στο Pravets της Βουλγαρίας το 2012





◀ Ο Γεώργιος Σαρρής στη διάρκεια της συνέντευξής του στη Νάνου Χρηστίδη

«Η Παιδοκαρδιοχειρουργική Κλινική του Νοσηλευτηρίου «Ωνάσειο Κ.Κ.» λειτουργήσε βάσει πρωτοκόλλων που υπήρχαν σε ισχύ σε αντίστοιχες κλινικές των Νοσοκομείων «Harvard», «Stanford», «Emory» και «Cleveland Clinic»... Με τους συνεργάτες μου, Γιώργο Κυρβασίλη και Γιάννη Παπαγιάννη, Αναισθησιολόγο και Παιδοκαρδιολόγο αντίστοιχα, πετύχαμε από την αρχή αποτελέσματα απόλυτα συγκρίσιμα και, για πολλές κατηγορίες επεμβάσεων, με χαμηλότερη θνητότητα ακόμη και από γνωστά κέντρα του εξωτερικού... Μάλιστα, για να μην υπάρχει αμφισβήτηση, ενταχθήκαμε εθελοντικά και, για πολλές κατηγορίες επεμβάσεων, με χαμηλότερη θνητότητα ακόμη και από γνωστά κέντρα του εξωτερικού... Μάλιστα, για να μην υπάρχει αμφισβήτηση, ενταχθήκαμε εθελοντικά και, για πολλές κατηγορίες επεμβάσεων, με χαμηλότερη θνητότητα ακόμη και από γνωστά κέντρα του εξωτερικού... Μάλιστα, για να μην υπάρχει αμφισβήτηση, ενταχθήκαμε εθελοντικά και, για πολλές κατηγορίες επεμβάσεων, με χαμηλότερη θνητότητα ακόμη και από γνωστά κέντρα του εξωτερικού...»

«Μετά από δέκα χρόνια αгаσστής συνεργασίας και πολλών επιτυχιών, που συνετέλεσαν στην ελαχιστοποίηση του κύματος μετακίνησης παιδιών στο εξωτερικό με σκοπό την χειρουργική αντιμετώπισή τους, θεωρώ πως η αποχώρησή μου από το Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.» ήταν σχεδόν επιβεβλημένη... Ο κύκλος αυτός είχε κλείσει κι ένας άλλος άνοιγε...»

«Μετακινήθηκα με τους στενούς μου συνεργάτες στο Νοσηλευτήριο «ΜΗΤΕΡΑ», όπου δεν προϋπήρχαν Καρδιοχειρουργική και Παιδοκαρδιοχειρουργική Κλινική... Το Νοσηλευτήριο «ΥΓΕΙΑ», φυσικά, που ανήκει στον ίδιο Όμιλο, έχει καινούργια και μακρά παράδοση στην Καρδιοχειρουργική ενηλίκων... Με το υπόβαθρο μιας προϋπάρχουσας Γενικής Παιδιατρικής Κλινικής και της Μονάδας Εντατικής Θεραπείας Νεογνών του Νοσηλευτηρίου «ΜΗΤΕΡΑ», αλλά και με την αρωγή της Διοίκησης, που αποδείχθηκε αποφασισμένη να δημιουργήσει μια σύγχρονη Παιδοκαρδιοχειρουργική Κλινική, σχεδιάσαμε τα πάντα εξ αρχής... Ήταν εντυπωσιακό πως αποκλείστηκε ολόκληρη πτέρυγα ενός λειτουργικού νοσηλευτικού ιδρύματος, με σκοπό να κατασκευαστεί μια υπερσύγχρονη Παιδοκαρδιοχειρουργική Κλινική, πλήρως εξοπλισμένη σύμφωνα με τις πλέον υπερσύγχρονες προδιαγραφές... Εκεί, η ομάδα συνέχισε να παράγει ένα εξαιρετικό χειρουργικό έργο και συνεχίζοντας την πάγια πρακτική μας για εθελοντική αναφορά όλων των αποτελεσμάτων μας στην Ευρωπαϊκή Παιδοκαρδιοχειρουργική Εταιρεία, καταφέραμε να λάβουμε την επαλήθευση και πιστοποίησή τους από ανεξάρτητους Ευρωπαίους Επιθεωρητές...»



◀ Ομιλητής στο Συνέδριο της Ε.Ε.Χ.Θ.Κ.Α. του 2012

«Η λήξη της συνεργασίας μου με το Νοσηλευτήριο «ΜΗΤΕΡΑ» ήταν αποτέλεσμα κοινής απόφασης με τη Διοίκηση... Η επόμενη ημέρα απαιτούσε από εμένα ιδιαίτερη προσοχή... Μετά από ένα διάστημα όπου πραγματοποίησα σειρά επαφών, συμφωνήσα στην ανάληψη οργάνωσης και Διεύθυνσης της Παιδοκαρδιοχειρουργικής Κλινικής του Νοσηλευτηρίου «ΙΑΣΩ»... Κι εκεί, ξεκίνησα από το μηδέν και δημιουργήσαμε μια υπερσύγχρονη κλινική, στα πρότυπα ανάλογων του εξωτερικού... Συνεχίζουμε, βέβαια, την αναφορά των αποτελεσμάτων μας στην Ευρωπαϊκή Παιδοκαρδιοχειρουργική Εταιρεία, με την οποία εμπλεκόμαι ως εκπρόσωπος της Ελλάδας... Παράλληλα, είμαι μέλος της Ευρωπαϊκής Εταιρείας Καρδιο-Θωρακικής Χειρουργικής και Προεδρεύω της Επιτροπής Κατευθυντήριων Οδηγιών αυτής...»

«Δεν είμαι από τους ανθρώπους που κάνουν δεύτερες σκέψεις σχετικά με τις αποφάσεις τους... Όταν έφυγα από το Νοσοκομείο «Cleveland Clinic», κάποιοι συνάδελφοι προσπάθησαν να με αποτρέψουν, λέγοντας πως εγκαταλείπω το κέντρο των εξελίξεων για να εγκατασταθώ και να εργαστώ σε μια σχεδόν τριτοκοσμική χώρα... Ο χαρακτηρισμός αυτός –όσο και αν αναγνωρίζουμε τα προβλήματα που βιώνουμε στην πατρίδα μας– με είχε ενοχλήσει αφάνταστα... Σήμερα, μπορούμε να ισχυριστούμε, επιστημονικά τεκμηριωμένα, ότι η Παιδοκαρδιοχειρουργική στην Ελλάδα είναι απόλυτα συγκρίσιμη με αυτή των πλέον προηγμένων χωρών... Έχοντας συντελέσει σε αυτή την εξέλιξη, θεωρώ πως ένας από τους βασικούς μου στόχους ως Παιδοκαρδιοχειρουργός έχει επιτευχθεί... Φυσικά, υπάρχει μεγάλος δρόμος μπροστά, με στόχους που περιμένουν να κατακτηθούν...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Αθήνα, 1956
- Bachelor in Biochemistry, Πανεπιστήμιο «Harvard», Massachusetts, 1974 - 1978
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Harvard», Massachusetts, 1978 - 1984
- Διδακτορική Διατριβή, Πανεπιστήμιο «Harvard», Massachusetts, 1984
- Ειδίκευση στην Καρδιολογία, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «Brigham», Massachusetts, 1984 - 1987
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «Stanford», California, ΗΠΑ, 1987 - 1990
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική και συμμετοχή σε πειραματικά πρωτόκολλα, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «Stanford», California, 1990 - 1992
- Εξειδίκευση στην Παιδοκαρδιοχειρουργική, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «Emory», Ατλάντα, ΗΠΑ, 1992 - 1994
- Συνεργάτης Παιδοκαρδιοχειρουργός, Νοσ. «Ωνάσειο Κ.Κ.», 1994 - 1995
- Υποδιευθυντής Καρδιοχειρουργικής Κλινικής Παίδων και Συγγενών Καρδιοπαθειών, Νοσ. «Cleveland Clinic», Cleveland, ΗΠΑ, 1995 - 1997
- Διευθυντής Παιδοκαρδιοχειρουργικής Κλινικής, Νοσ. «Ωνάσειο Κ.Κ.», 1997 - 2007
- Διευθυντής Παιδοκαρδιοχειρουργικής Κλινικής, Νοσ. «ΜΗΤΕΡΑ», 2007 - 2013
- Διευθυντής Παιδοκαρδιοχειρουργικής Κλινικής, Νοσ. «ΙΑΣΩ Παίδων», 2013 - σήμερα

Νικόλαος Χακίμ



Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός,
Νοσηλεύτριο «ΙΑΣΩ Παιδών»

Μεγάλωσε στην Βηρυτό όπου το 1983 αποφοίτησε από το γαλλόφωνο Λύκειο Saint Elie Betina . Το 1986 εισάχθηκε στην Ιατρική του Πανεπιστημίου Αθηνών. Αμέσως μετά την ολοκλήρωση των σπουδών του το 1995, ολοκλήρωσε την Υπηρεσία Υπαιθρου στην Πάρο για ένα έτος και εκπλήρωσε το 1998 τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις. Ειδικεύτηκε στην Γενική Χειρουργική στο Ασκληπιείο Βούλας υπό τον Καθ. Νικόλαο Παπαλεξανδρή για ένα έτος. Συνέχισε την ειδικεισή του έως το 2002, στην Γενική Χειρουργική του Νοσοκομείου «ΝΙΜΤΣ» υπό τον Ευστ. Τσαχανταρίδη. Ειδικεύτηκε κατά την περίοδο 2005-2007, στη Θωρακοχειρουργική στο Γενικό Νοσοκομείο «Μεταξά» υπό τον Αντώνιο Χατζημιχάλη, ενώ παράλληλα ειδικεύτηκε στην Καρδιοχειρουργική στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός» υπό τον Χρ. Χαρίτο. Συνεργάστηκε με τον Γ. Σαρρή στο Νοσηλεύτριο «Μπτέρα» και στη συνέχεια τον ακολούθησε στο «Ιασώ Παιδών».

Παναγιώτης Ζωγράφος



Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός,
Νοσηλεύτριο «ΙΑΣΩ Παιδών»

Ολοκληρώνοντας το Λύκειο το 1986 συνέχισε τις σπουδές του στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Σόφιας Βουλγαρίας, από όπου αποφοίτησε το 1995. Το 2000 ολοκλήρωσε την Υπηρεσία Υπαιθρου στο Π.Ι. Ερατεινής του Κέντρου Υγείας Ιτέας. Ειδικεύτηκε για τρία έτη στην Γενική Χειρουργική στην Α' Χειρουργική κλινική του Γ.Ν. Πειραιά «Τζάνειο» την περίοδο 2000 - 2003. Αμέσως μετά ξεκίνησε την ειδικεισή του στην Θωρακοχειρουργική, στην αντίστοιχη κλινική του Ε.Α.Ν.Πειραιά «Μεταξά» έως το 2005 και συνέχισε τα επόμενα 2 χρόνια την ειδικεισή του στην Καρδιοχειρουργική, στην Γ' Καρδιοχειρουργική κλινική του «Ωνασείου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου». Συνεργάστηκε με τον Γ. Σαρρή στο Νοσηλεύτριο «Μπτέρα» και στη συνέχεια τον ακολούθησε στο «Ιασώ Παιδών».

Γ. ΣΑΡΡΗΣ - PORTFOLIO



Εγκαίνια ΠΚΡΧ Κλινικής
του «Ω.Κ.Κ.»

Στιγμιότυπο από την επίσκεψη
του δασκάλου του, N. Shumway



Γ. Σαρρής, S. Jamieson, H. Najm, Σ. Πράπας, I. Μπελλένης, G. Papanchev



Έβδομη Περίοδος, της «απογείωσης» 2001-2013

Λοιπές Συνεντεύξεις

Κυριάκος Κολοकाσίδης

Καρδιοχειρουργός

«Ήμουν έφηβος ακόμη όταν έζησα την πλέον καθοριστική εμπειρία της ζωής μου, την εισβολή των τουρκικών στρατευμάτων στην Κύπρο... Οι σκηνές που εκτυλίχθηκαν μπροστά στα μάτια μου είναι ακόμη χαραγμένες στο μυαλό μου και δεν νομίζω ότι θα καταφέρω να τις αποβάλλω ποτέ... Αυτός ο ακατάληπτος για ένα παιδί πόνος και η συσσωρευμένη οργή, με εμπότισαν με την έννοια της προσφοράς προς τον πάσχοντα, προς όποιον βρίσκεται σε ανάγκη... Κάπως έτσι, γεννήθηκε η απόφαση περί ιατρικών σπουδών μέσα μου... Με το πέρας των στρατιωτικών μου υποχρεώσεων, φοίτησα στο Πανεπιστήμιο «King's College» του Λονδίνου, όπου και παρέμεινα για την ειδίκευσή μου...»

«Είχα εξαρχώς προσανατολιστεί σε χειρουργική ειδικότητα, αλλά ταλαντευόμουν ανάμεσα σε Οφθαλμιατρική, Ορθοπεδική και Καρδιοχειρουργική... Το βασικό κριτήριο επιλογής σχετίζονταν με το γεγονός ότι ήθελα μια «μηχανική» επιστήμη –το μυαλό μου σκέφτεται εντελώς μηχανικά και ήξερα πως θα ήμουν πιο επιτυχημένος σ' ένα τέτοιο τομέα... Για παράδειγμα, δεν θα μπορούσα ποτέ να γίνω Παθολόγος ή και Καρδιολόγος ακόμη... Ξεκίνησα δοκιμαστικά με την Καρδιοχειρουργική, με πολλές πιθανότητες να επιλέξω Ορθοπεδική, αλλά τελικά με κέρδισε... Ειδικοτήκα στα Νοσοκομεία «St. Mary's Hospital», «Royal London Hospital» και «Barts Hospitals» του Λονδίνου για μια επταετία...»

«Ολοκληρώνοντας τη Διδακτορική Διατριβή μου, για την οποία εργάστηκα μια διετία, έφυγα για την Αμερική, με σκοπό την περαιτέρω μετεκπαιδευση μου... Εργάστηκα ως Fellow στα Affiliated Νοσοκομεία του Πανεπιστημίου «Columbia» της Νέας Υόρκης για ένα χρόνο και κατόπιν βρέθηκα στο Νοσοκομείο «Hahnemann University Hospital» της Φιλαδέλφειας για κάποιο διάστημα... Η απόφασή μου να μετεκπαιδευτώ αφορά και πάλι την προσωπικότητά μου, καθώς θεωρώ πως όταν κανείς αποφασίζει να κάνει κάτι επαγγελματικά, οφείλει να είναι πλήρης εμπειριών και γνώσεων –ειδικά στην Ιατρική και στην Καρδιοχειρουργική ειδικότερα, αποτελεί χρέος μας απέναντι στον ασθενή και την επιστήμη... Όταν πια επέστρεψα στην Αγγλία, ήμουν έτοιμος να αναλάβω Διευθυντική θέση, όπερ και εγένετο στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «Sheffield Teaching Hospital» του Yorkshire...»

«Παρά το γεγονός ότι ήμουν απόλυτα ικανοποιημένος από τη θέση που κατείχα, ήθελα πάσει θυσία να επιστρέψω στη Μεσόγειο, στον ήλιο και τη θάλασσα που με γέννησαν, στον τόπο μου... Το 2002, δέχτηκα μια πρόταση συνεργασίας από το Νοσηλευτήριο «Γενική Κλινική» της Θεσσαλονίκης, στην οποία και απάντησα θετικά... Έμεινα εκεί, ως ανεξάρτητος Καρδιοχειρουργός, για δύο χρόνια, πριν βρεθώ στην Αθήνα, με αφορμή τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων... Όντας λάτρης του στίβου, παρακολούθησα όλα τα σχετικά αθλήματα –αυτές οι τριάντα μέρες άλλαξαν τη ζωή μου...»

«Λάτρεψα τόσο την πόλη που αποφάσισα να εγκατασταθώ μόνιμα, με αποτέλεσμα να διερευνησω πιθανές συνεργασίες... Ξεκίνησα τέλη του χρόνου στο Νοσηλευτήριο «ΙΑΣΩ General», όπου και έμεινα για τέσσερα χρόνια, και κατόπιν συνεργάστηκα με το Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Κέντρο Ψυχικού» έως το φθινόπωρο του 2010... Από τότε μέχρι και σήμερα, είμαι Διευθυντής της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του Νοσηλευτηρίου «Κεντρική Κλινική»...»

«Αν υπάρχει κάτι που με χαροποιεί ιδιαίτερα, σε αυτή τη φάση της ζωής μου, είναι το γεγονός ότι είμαι ο μοναδικός Έλληνας Καρδιοχειρουργός, που συμμετέχει στην επίσημη Δημοσίευση Καρδιοχειρουργικών αποτελεσμάτων που λαμβάνει χώρα από το Υπουργείο Υγείας της Αγγλίας, κάθε τρία χρόνια... Ταυτόχρονα, αυτό που με λυπει ιδιαίτερα είναι το ότι δεν είμαι δεκτός στην Ελληνική Καρδιοχειρουργική Εταιρεία –δεν αποτελώ μέλος της-, καθώς δεν διαθέτω την ελληνική υπηκοότητα... Αυτές οι αντιφάσεις, με ξεπερνούν τόσο που δεν θέλω καν να τις σχολιάσω...»

«Όπως σε μια άλλη διάσταση, σε μια άλλη επανεκκίνηση, να μην γινόμουν Καρδιοχειρουργός... Θα γινόμουν Μηχανολόγος ή κάτι παρόμοιο... Όλα αυτά τα χρόνια συλλέγω παλιά ραδιόφωνα και τα επισκευάζω –μπορεί να διαθέτω και τη μεγαλύτερη συλλογή τέτοιων στον κόσμο... Για μένα, είναι σαν να ασκώ Ιατρική, σαν να τα χειρουργώ και να τους χαρίζω ζωή... Είναι μοναχικό αυτό το σπορ, αλλά τελικά μοναχική υπήρξε η πορεία μου... Δημιούργησα οικογένεια στην Αμερική, αλλά δυστυχώς δεν προχώρησε... Η μοναχοκόρη μου μένει μόνιμα εκεί με τη μητέρα της και αυτός είναι πόνος για ένα πατέρα... Ως αντίδοτο, φροντίζω να κρατώ την αδrenalίνη μου σε υψηλά επίπεδα. –κάνω καταδύσεις, αθλητισμό... Αν δεν υπάρχει πρόκληση, δεν υπάρχει ζωή...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Λεμεσός, Κύπρος, 30 Απριλίου 1962
- Στρατιωτική θητεία, 1979 - 1980
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «King's College», Λονδίνο, 1980 - 1985
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσ. «St. Mary's Hospital», «Royal London Hospital» & «Barts Hospitals», Λονδίνο, 1985 - 1992
- Διδακτορική Διατριβή, 1992 - 1994
- Μετεκπαιδευση στην Καρδιοχειρουργική, Affiliated Hospitals, Πανεπιστήμιο «Columbia», Νέα Υόρκη, 1994 - 1995
- Μετεκπαιδευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσ. «Hahnemann University Hospital», Φιλαδέλφεια, 1996 - 1998
- Διευθυντής Καρδιοχειρουργικής Κλινικής, Νοσ. Παν. «Sheffield Teaching Hospital», Yorkshire, Αγγλία, 2000 - 2002
- Συνεργάτης, Νοσ. «Γενική Κλινική», Θεσσαλονίκη, 2002 - 2004
- Συνεργάτης, Νοσ. «ΙΑΣΩ General», Αθήνα, 2004 - 2008
- Συνεργάτης, Νοσ. «Ιατρικό Κέντρο Ψυχικού», Αθήνα, 2008 - 2010
- Διευθυντής ΚΡΧ Κλινικής, Νοσ. «Κεντρική Κλινική», 2010 - σήμερα

Κωνσταντίνος Παζιούρος

925

Καρδιοχειρουργός



«Η νεότητά, έλεγε ο Αριστοτέλης, επιθυμεί την υπεροχή και υπεροχή εστί νίκη... Αυτή ήταν η σημαντικότερη διδαχή που πήραμε από τους δασκάλους και τους καθηγητές μας στην Πρότυπο Σχολή Αναβρύτων, όπου φοίτησα κατά την Πρωτοβάθμια εκπαίδευσή μου, κατά συνέπεια, θα ήταν αδύνατο να μη μάθω στη ζωή μου να διεκδικώ τη νίκη και μόνο αυτή... Από νωρίς είχα εκδηλώσει την επιθυμία να εμπλακώ με την Ιατρική επιστήμη, όντας γιος Ιατρού Παθολόγου, και διατηρώντας αυτή την πρώτη διδαχή βαθιά ριζωμένη στο μυαλό μου, επέλεξα να φύγω στο εξωτερικό... Αφού παρακολούθησα ειδικά μαθήματα στο Αμερικάνικο Κολλέγιο της Αθήνας, εισάχθηκα ως πρωτοετής φοιτητής στην Ιατρική Σχολή του Αμερικανικού Πανεπιστημίου στο Pécs της Ουγγαρίας...»

«Μετά την αναγνώριση του πτυχίου μου, το 1994, βρέθηκα στο Γενικό Νοσοκομείο της Κέρκυρας, υπηρετώντας ως Αγροτικός Ιατρός, όπου ξεκίνησα ταυτόχρονα την ειδικέυσή μου στη Γενική Χειρουργική... Την 25^η Μαρτίου του 1997, ανήμερα της ονομαστικής εορτής του πατέρα μου και μια ημέρα πριν ο ίδιος υποστεί επέμβαση καρδιάς στο Νοσηλεύτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», απεβίωσε ξαφνικά, αφήνοντάς μας όλους σακαρισμένους -εμένα ειδικότερα... Εκείνη την ημέρα, αποφάσισα να γίνω Καρδιοχειρουργός και υποσχέθηκα στον εαυτό μου και στον πατέρα μου ότι θα κάνω το καλύτερο δυνατό για να τιμήσω τη μνήμη του...»

«Ολοκληρώνοντας τις στρατιωτικές μου υποχρεώσεις, εντάχθηκα στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός» για να συνεχίσω την ειδικέυσή μου στη Γενική Χειρουργική... Αμέσως μετά, βρέθηκα στο Νοσηλεύτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», υπό τον Γεώργιο Παλατιανό ως ειδικευόμενος Καρδιοχειρουργός και μετέπειτα επέστρεψα στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», όπου υπό τον Δημήτριο Κάκαβο, ειδικεύτηκα στη Θωρακοχειρουργική...»

«Λίγο πριν από τους Ολυμπιακούς Αγώνες, το 2004, και μετά από παρότρυνση του τελευταίου, επεδίωξα και επέτυχα την απόσπασή μου στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ιωαννίνων, υπηρετώντας υπό τον Καθηγητή Γεώργιο Δρόσο... Όλα έβαιναν καλώς, ωστόσο η αποχώρησή του, άλλαξε τα δεδομένα, δημιουργώντας ανισορροπία και ανασφάλεια... Αποφάσισα τότε να παραμείνω εκεί, για να στηρίξω και να προσφέρω όσο μπορώ για να διατηρηθεί η κλινική που ίδρυσε ο Καθηγητής Κωνσταντίνος Αναγνωστόπουλος –ο οποίος, χωρίς να το γνωρίζει, λειτούργησε ως εμπνευστής και μέντοράς μου... Ήθελα όχι απλά να συμβάλλω, αλλά να αποδείξω ότι οι περιφερειακές κλινικές έχουν δυνατότητα να παράγουν την επιστήμη, παράγοντας σημαντικό κλινικό έργο –όπερ και εγένετο, καθώς η θνητότητα των επεμβάσεων που διενεργούσαμε ήταν μικρότερη του 1%... Η έλευση του Καθηγητή Ευστράτιου Αποστολάκη ωστόσο, τον Ιανουάριο του 2011, σήμανε και την αποχώρησή μου, καθώς ένιωσα ότι ο δικός μου ρόλος είχε πια τελειώσει...»

«Μπορεί η Ελλάδα τότε να βρίσκονταν σε κρίση, το ίδιο και το επάγγελμά μας... Όμως, η τύχη ευνοεί τους ταλμηρούς, γι' αυτό κι εγώ αποφάσισα να τομήσω τη δημιουργία ανεξάρτητης ομάδας, εγκαινιάζοντας τη συνεργασία μου με το Νοσηλεύτήριο «Ιατρικό Κέντρο Ψυχικού»... Δεν είμαι από τους ανθρώπους που αρέσκονται να περιμένουν στην αλλαγή –ανήκω σε εκείνους που αναλαμβάνουν την ευθύνη για την επερχόμενη αλλαγή... Ένωσα και νιώθω δυνατός να προχωρήσω αυτόνομα, χωρίς πίεση να αποδείξω τις ικανότητές μου ή να ενδιαφέρομαι για το οικονομικό κέρδος –δεν ανήκα ποτέ σε αυτή την κατηγορία... Θέλω να βελτιώνω μια διαρκώς, όχι για τους τρίτους, αλλά για μένα και τους ασθενείς μου –είναι προσωπικό στοίχημα... Ίσως τα «έργα και ημέραι» του Καθηγητή Κ. Αναγνωστόπουλου να λειτούργησαν μέσα μου καταλυτικά, ωθώντας με να ελπίζω και να ονειρεύομαι στη δημιουργία λαμπρών καταστάσεων... Άλλωστε, ακόμη και αν σήμερα δεν θεωρούμαι νέος, επιθυμώ την υπεροχή –και υπεροχή εστί νίκη...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Αθήνα, 21 Ιουνίου 1968
- Ιατρική Σχολή, University of Pécs Medical School, Pécs, Ουγγαρία, 1985 - 1993
- Ειδικέυση στη Γενική Χειρουργική & Υψηλέρια Υπαίθρου, Γεν. Νοσ. Κέρκυρας, 1995 - 1997
- Στρατιωτική θητεία, 1997 - 1999
- Ειδικέυση στη Γενική Χειρουργική, Νοσ. «Ευαγγελισμός», Αθήνα, 1999 - 2001
- Ειδικέυση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσ. «Ωνάσειο Κ.Κ.», Αθήνα, 2001 - 2003
- Ειδικέυση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσ. «Ευαγγελισμός», Αθήνα, 2003 - 2004
- Ειδικέυση στη Θωρακοχειρουργική, Παν. Νοσ. Ιωαννίνων, 2004 - 2005
- Επικουρικός Καρδιοχειρουργός, Παν. Νοσ. Ιωαννίνων, 2006 - 2011
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσ. «Ιατρικό Κέντρο Ψυχικού», Αθήνα, 2011 - σήμερα



Σεραφεΐμ
 Χλαπουτάκης

«Όντας γιος ενός εκ των γνωστότερων –και κατά τη γνώμη μου, σπουδαιότερων- Ελλήνων Καρδιοχειρουργών, η επιλογή της Ιατρικής συνέβη ανώδυνα, σαν να επρόκειτο για ειλημμένη απόφαση που πάρθηκε πριν από καιρό... Εξίσου αβίαστα επέλεξα και την Καρδιοχειρουργική, στα δεκατέσσερα μου χρόνια, παρακολουθώντας ένα βίντεο που μου έδειξε ο πατέρας μου, από ένα χειρουργείο του... Δεν ασκαρίστηκα, δεν φοβήθηκα, αντιθέτως ένιωσα συνεπαρμένος και γοητευμένος, δηλώνοντας απερίφραστα και με βεβαιότητα πως, ναι, αυτό θέλω να κάνω στη ζωή μου... Αρχικά, λοιπόν, εισάχθηκα στην Ιατρική Σχολή του Μπάρι, στην Ιταλία, και δυόμισι χρόνια αργότερα, κατόπιν εξετάσεων, μεταγράφηκα στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών...»

«Ειδικοτήκα στη Γενική Χειρουργική στο Νοσοκομείο «Ελπίς», κατόπιν βρέθηκα στο Νοσοκομείο «Ιπποκράτειο» για την ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική και ολοκλήρωσα με τη Θωρακοχειρουργική στο Νοσοκομείο «Η Σωτηρία»... Μεσολάβησε, επίσης, ένα εξάμηνο Fellowship στο Νοσοκομείο της Ναβάρρα, στην Ιταλία, όπου θήτευσα δίπλα στον Τζοναννίο Theodore... Τον Αύγουστο του 2009, διορίστηκα σε θέση Επιμελητή στο Νοσοκομείο «Glenfield Hospital», του Leicester της Αγγλίας, ωστόσο τέσσερις μήνες αργότερα, επέστρεψα στην Ελλάδα, εγκαταλείποντας τη συνεργασία μου με το Νοσηλευτήριο «Υγεία», ως μέλος της ομάδας του Ιάκωβου Παντελιάδη... Από το Φεβρουάριο του 2011, εργάζομαι ως Επικουρικός Καρδιοχειρουργός στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο της Λάρισης...»

«Η Καρδιοχειρουργική απαιτεί ομαδικότητα και αυτό είναι ένα μάθημα που διδάχθηκα τόσο από τον πατέρα μου, όσο και από την εμπειρία μου στο εξωτερικό –το πρώτο πράγμα που με ρώτησαν στη διάρκεια της συνέντευξης που έδωσα στο Νοσοκομείο «Glenfield Hospital», ήταν αν μπορώ να ανταποκριθώ σε μια ομαδική δουλειά... Σημασία, πιστεύω, δεν έχει τόσο καλός Χειρουργός είναι κάποιος ή πόσο αξιόλογο είναι το ίδρυμα στο οποίο εργάζεται, αν δεν νιώθει μέλος μιας ομάδας στην οποία μπορεί να βασιστεί... Προσωπικά προτιμώ να βρίσκομαι σε ένα μικρότερο ίδρυμα, παρά κάπου που όλα είναι τέλεια, αλλά οι σχέσεις με τους συνεργάτες είναι άσχημες...»

«Θέλω να διατηρώ την ψυχική μου γαλήνη, να ξέρω ότι θα πάω χαρούμενος στη δουλειά, θα περάσω όμορφα, μέσα κι έξω από το χειρουργείο και θα γυρίσω πάλι χαρούμενος στο σπίτι... Δεν είμαστε ρομπότ, είμαστε άνθρωποι, και η Καρδιοχειρουργική είναι ίσως η πιο ανθρώπινη ειδικότητα όλων, καθώς στοχεύει στην καρδιά...»

«Το να βρίσκομαι στο χειρουργείο, είναι κάτι συναρπαστικό, δεν το αλλάζω με τίποτα, παρά τις υψηλές απαιτήσεις που ενέχει αυτή η δουλειά, και πόσο περισσότερο τις υψηλές απαιτήσεις που έχουν όλοι από μένα τον ίδιο, γνωρίζοντας ότι είμαι απόγονος ενός ανθρώπου που διέπρεψε στην Ελληνική Καρδιοχειρουργική... Δεν φοβάμαι, ούτε αισθάνομαι άσχημα για αυτό, αντιθέτως το αντιλαμβάνομαι σαν ευκαιρία, σαν πρόκληση να αποδείξω ότι μπορώ κι εγώ να κάνω περισσότερα από όσα έκανε ο πατέρας μου -διότι το να γίνεις ιασός, δυστυχώς, δεν είναι αρκετό... Μπορεί να είναι δύσκολο, μπορεί ίσως κι αδύνατο για κάποιους, αλλά το προσπαθώ σκληρά, παλεύω προς αυτή την κατεύθυνση... Αυτό που θέλω είναι να μην κάνω ποτέ κάτι που θα τον ντροπιάσει ή να κατηγορηθώ για αδράνεια... Αυτό θα του στοίχιζε περισσότερο απ' όλα... Είναι περήφανος άνθρωπος και αυτή του την περηφάνεια, την κληροδότησε και σε μένα... Έχω υπομονή και εργάζομαι σκληρά... Η Ιστορία θα δείξει...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Αθήνα, 14 Μαΐου 1973
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Αλδο Μογο», Μπάρι, Ιταλία, 1991 - 1993
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, 1993 - 1998
- Στρατιωτική θητεία, 1998 - 1999
- Υπηρεσία Υγείας, 1999 - 2000
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Ελπίς», 2000 - 2004
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Ιπποκράτειο», 2004 - 2006
- Ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσοκομείο «Η Σωτηρία», 2006 - 2008
- Επιμελητής Β', Νοσοκομείο «Glenfield Hospital», Leicester, 2009
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Υγεία», 2009 - 2011
- Επικουρικός Καρδιοχειρουργός, Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Λάρισης (2011 - 2012) και Ιωαννίνων (2013 - σήμερα)



Παναγιώτης
 Σχορετσιανίτης

«Εξήσα τα πρώτα χρόνια της ζωής μου νομαδικά, αφού από το χωριό της Καρδίτσας όπου γεννήθηκα, βρεθήκαμε αργότερα οικογενειακά στη Θεσσαλονίκη και μετέπειτα στην Αθήνα... Αν και οι γονείς μου προέρχονταν από διαφορετικό επαγγελματικό χώρο, η Ιατρική είχε σχεδόν προαποφασιστεί ως μελλοντικός επαγγελματικός μου προσανατολισμός, λόγω στενών συγγενών, οι οποίοι όντας γιατροί, τους έπεισαν πως θα μου διασφάλιζε ένα καλύτερο αύριο... Με αυτά τα δεδομένα, δεν μίληκα καν στη διαδικασία των Πανελληνίων εξετάσεων, παρά έφυγα για τη Βουλγαρία, όπου φοίτησα στην Ιατρική Σχολή της Σόφιας... Η επιστροφή μου στη Θεσσαλονίκη συνδύαστη με υποχρεώσεις που όφειλα να διεκπεραιώσω - αναγνώριση πτυχίου, στρατιωτική θητεία και Υψηλούς Υπαίθρου... Όταν ήρθε η ώρα της ειδικότητας, ήξερα ήδη τι θα έκανα και προχώρησα άμεσα, αφού από φοιτητής ακόμα, είχα εντυπωσιαστεί από τη Θωρακοχειρουργική, συμμετείχα σε επεμβάσεις, διάβαζα... Το 2000, ξεκίνησα την ειδικουσή μου στο Νοσοκομείο «Ιπποκράτειο», αλλά αποχώρησα ένα χρόνο αργότερα, δυσσαρεστημένος και απογοητευμένος από την κράτωση κατάστασή... Μετά από ένα διάστημα που υπηρέτησα και πάλι ως Αγροτικός Ιατρός, εντάχθηκα στη Χειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «Ευαγγελισμός» υπό τον Ευάγγελο Χατζηγιαννάκη, κατόπιν συνέχισα στη Θωρακοχειρουργική υπό τον Ίωνα Μπελλένη και ολοκλήρωσα στις Καρδιοχειρουργικές Κλινικές του ιδρύματός, υπό τον Κωνσταντίνο Μπόλο και Χρήστο Χαρίτο...»

«Εργάστηκα ως Επικουρικός Καρδιοχειρουργός στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός» για μισό έτος περίπου, μετά τη λήψη τίτλου ειδικότητας... Είχα ήδη αναπτύξει φιλικές σχέσεις με το Νικόλαο Μούρτζη, ο οποίος με έπεισε τελικά να συνεργαστούμε με το Νοσηλευτήριο «Κεντρική Κλινική», ως μια ομάδα στην οποία περιλαμβάνονταν και ο Δημήτριος Υφαντόπουλος... Πραγματοποιήσαμε περί τα 200 περιστατικά μέσα σε μια διετία, στην οποία για ένα διάστημα, λόγω οικογενειακών προβλημάτων, εργάστηκα ως Επικουρικός Θωρακοχειρουργός στο Νοσοκομείο «Σισμανόγλειο», υπό τον Αχιλλέα Λιούλια... Από το Σεπτέμβριο του 2010, βρίσκομαι στο Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», ως συνεργάτης του Ιωακείμ Παναγιώτου... Έγινα γιατρός για να μπορώ να προσφέρω ζωή στους ανανθρώπους μου... Δυστυχώς, δεν μπόρεσα να το κάνω για τον άνθρωπο που αγάπησα περισσότερο στη ζωή μου και που μου χάρισε δυο υπέροχα παιδιά... Έκασα τη σίζυγό μου, μετά από τετραστή μάχη με τον καρκίνο, νύχτα Ανάστασης... Έκτοτε, όλα έχουν αλλάξει μέσα μου... Δε θέλω να κάνω τίποτα από όσα έκανα πριν στον ελεύθερο χρόνο μου, δε με γοητίζει τίποτα... Ούτε για τη δουλειά σκέφτομαι τι θα γίνει... Τα χρονοδιαγράμματα έχουν τελειώσει, υπάρχει μόνο το σήμερα, γιατί το αύριο είναι άγνωστο...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Ραχούλα Καρδίτσας, 7 Οκτωβρίου 1969
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «St. Kliment Ohridski», Βουλγαρία, 1988 - 1995
- Στρατιωτική θητεία, 1997 - 1998
- Υψηλούς Υπαίθρου, Καρδιά Πίνδου, 1998 - 1999
- Ειδικευση στη Χειρουργική, Νοσοκομείο «Ιπποκράτειο», 1999 - 2000
- Ειδικευση στη Χειρουργική, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», 2001 - 2003
- Ειδικευση στη Θωρακοχειρουργική & Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», 2003 - 2005 & 2005 - 2007
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Κεντρική Κλινική», 2008 - 2010
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», 2010 - σήμερα

Χρήστος Ζώρας



«Η δική μου προσωπική ιστορία, που ακετιζεται με την επιλογή της Ιατρικής εν γένει και της Καρδιοχειρουργικής επιστήμης, πιο συγκεκριμένα ως επάγγελμα και τρόπο ζωής, θα μπορούσε κάλλιστα να αποτελέσει μυθιστόρημα ή σενάριο ταινίας, με την πρώτη σκηνή να εκτυλίσσεται σε ένα κρουαζιερόπλοιο στα νησιά της Καραϊβικής... Ο θεός μου, γνωστός φωτογράφος της εποχής, ταξίδευε συχνά για επαγγελματικούς λόγους και σ' ένα από αυτά τα ταξίδια βρέθηκα μαζί του... Γνώριζε τον Christiaan Barnard ήδη από παλαιότερη συνάντηση, κι έτσι, συνοδεύοντάς τον σε εκείνη την κρουαζιέρα, μου τον σύστησε... Εγώ ήμουν μόλις δέκα ετών και ο C. Barnard είχε μόλις πραγματοποιήσει την πρώτη μεταμόσχευση καρδιάς παγκοσμίως... Το όνειρο να γίνω σαν κι εκείνον άρχισε ήδη να σχηματίζεται στο παιδικό μου μυαλό...»

«Εισάχθηκα στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1978 και ολοκληρώνοντας τις σπουδές μου, υπηρέτησα τη στρατιωτική θητεία και στην Υψηλούς Υπαίθρου... Προσανατολισμένος στην Καρδιοχειρουργική, προχώρησα με την ειδικουσή μου στη Γενική Χειρουργική, αρχικά και για ένα χρόνο στο «401 Γενικό Στρατιωτικό Νοσοκομείο Αθηνών», και για την επόμενη διετία στο Νοσοκομείο «Ιπποκράτειο»... Παράλληλα, εργαζόμουν ως Γενικός Χειρουργός στο Νοσοκομείο «Ευγενίδειο Θεραπευτήριο», δραστηριότητα που συνέχισα για μια τριετία περίπου συνεργαζόμενος τόσο με το Νοσηλευτήριο «Υγείας Μέλαθρον», όσο και με το Νοσηλευτήριο «Απολλώνειο» ως μέλος της ομάδας του Γεώργιου Φιλιππάκη...»

«Πραγματοποίησα την ειδικουσή μου στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», υπό τη Διεύθυνση των Νικόλαου Έξαρχου και Χρήστου Λόλα, και λαμβάνοντας τίτλο ειδικότητας, επέστρεψα στο Νοσηλευτήριο «Απολλώνειο», στην ομάδα του Γεώργιου Τζίφα πια... Στο ίδιο ίδρυμα βρέθηκα εκ νέου, μετά από ένα τετραετές διάλειμμα, στη διάρκεια του οποίου υπήρξα συνεργάτης του Στέργιου Θεοδωρόπουλου στο Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών»... Ακολούθησε και πάλι συνεργασία με τον Γ. Τζίφα στο Νοσηλευτήριο «Ερρίκος Ντυνάν», ενώ το 2002, ανέλαβα θέση Διευθυντή της Θωρακοχειρουργικής Κλινικής του Νοσηλευτηρίου «IASIS» στον Πειραιά... Από το 2003 μέχρι και σήμερα, συνεργάζομαι με το Νοσηλευτήριο «ΙΑΩ Generals», ως ανεξάρτητος Χειρουργός...»

«Το να μιλήσω για μένα, είναι κάτι που αποφεύγω συνειδητά... Τόσα χρόνια ενεργός Καρδιοχειρουργός, προτίμησα –και επιμένω- να αποδεικνύω το ποιος είμαι μέσα από την καθημερινή άσκηση της επιστήμης, και όχι κάνοντας χρήση γνωριμιών ή άλλων μέσων αναγνώρισης... Η μεγαλύτερη επιβράβευση έρχεται, πιστεύω, μέσα από τη δουλειά, αλλά και ενέργειες παράπλευρες, όπως το φιλανθρωπικό έργο για παράδειγμα... Όταν, πριν κάποια χρόνια, βρέθηκα στο Μαυρίκιο, με την οργάνωση Hearts For All, εμπνευστής της οποίας είναι ο Αυξέντιος Καλάγκος, όπου διενεργήσαμε χειρουργεία σε άπορους ασθενείς, συναντήθηκα με το αληθινό νόημα της ζωής... Την άνευ όρων αγάπη προς το συνάνθρωπο...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Αθήνα, 9 Οκτωβρίου 1960
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, 1978 – 1984
- Στρατιωτική θητεία, 1984 - 1985
- Υπηρεσία Υγείας, 1985 - 1986
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, 401 Γ.Σ.Ν. Αθηνών, 1986 - 1987
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Πποκράτειο», Αθήνα, 1987 - 1989
- Συνεργάτης Χειρουργός, Νοσηλεύτρια «Ευγενίδειο Θεραπευτήριο», «Υγείας Μέλαθρον» & «Απολλώνειο Θεραπευτήριο», Αθήνα, 1989 - 1992
- Ειδίκευση στην Καρδιο- Θωρακοχειρουργική, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», 1992 - 1996
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλεύτρια «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», 1996 - 2000
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλεύτρια «Απολλώνειο Θεραπευτήριο» & «Ερρίκος Ντυνάν», 2000 - 2002
- Διευθυντής Θωρακοχειρουργικής Κλινικής, Νοσηλεύτρια «IASIS», Πειραιάς, 2002 - 2003
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλεύτρια «IASΩ General», 2003 - σήμερα

Χρήστος Σουλειμάνης

Γεννήθηκε στις 19/11/1955 στην Ιορδανία. Στην Ελλάδα ήρθε το 1976 για σπουδές στο Πανεπιστήμιο Αθηνών έχοντας αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια. Ως φοιτητής ακόμη, επισκέπτονταν το «Πποκράτειο» για την παρακολούθηση επεμβάσεων ανοιχτής καρδιάς στο πλευρό του Ε. Χλαπουτάκη. «Ήταν για μένα, όνειρο ζωής. Από μικρό παιδάκι, λάτρευα τη χειρουργική θώρακος. Ήταν έρωτας, πραγματικός...»

Εκπαιδευτεί στη Γενική Χειρουργική στην 3η Χειρουργική Κλινική του «ΑΧΕΠΑ». Στη συνέχεια παρακολουθεί για μικρό χρονικό διάστημα τις δραστηριότητες της Πανεπιστημιακής Καρδιοχειρουργικής Κλινικής της Λάρισας, υπό τον Ν. Τσιλιμπίκα και ξεκινά την ειδικότητα της Θωρακοχειρουργικής στο Νοσοκομείο «Παπαγεωργίου». Παράλληλα συγγράφει τη διδακτορική του διατριβή, έχοντας ως όνειρο να γίνει λέκτορας, στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Εμμανουήλ Γεωργιαννάκης

«Η σκέψη της Ιατρικής ως μελλοντικός επαγγελματικός προσανατολισμός προέκυψε εξαιτίας μιας ατυχού συγκυρίας... Ένα θανατηφόρο δυστύχημα, σε άνθρωπο του στενού οικογενειακού κύκλου, και οι δύσκολες ώρες που περάσαμε στο νοσοκομείο πριν επέλθει το τέλος, λειτούργησαν καταλυτικά, ενώ μάλιστα είχα προαποφασίσει να υπηρετήσω στη Σχολή Ικάρων...»

«Η μη ένταξή μου, ωστόσο, σε κάποια Ιατρική Σχολή, με ώθησε -και κατόπιν παραίνεσης των γονιών μου- να φύγω για τη Ρουμανία, όπου φοίτησα στην Ιατρική Σχολή του Βουκουρεστίου...»

«Εξι χρόνια αργότερα, επέστρεψα στην Ελλάδα, και άμεσα ολοκλήρωσα τις διαδικασίες αναγνώρισης πτυχίου... Κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής μου θητείας, απασχολήθηκα στη Μονάδα Υποβρυχίων Καταστροφών, όπου ειδικεύτηκα στην Καταδύση της Ιατρικής και Υπερβατικής Οξυγονοθεραπεία, με αποτέλεσμα να δεχτώ πρόταση από το ΕΛΚΕ να καταλάβω μόνιμη θέση Καταδυτικού Ιατρού... Το σύμψαν, όμως, είχε προφανώς άλλα σχέδια...»

«Το 1999, ο πατέρας μου υπέστη οξύ διαχωριστικό ανεύρυσμα της αορτής, τύπου Α... Εκείνη την εποχή, τα ποσοστά επιβίωσης σε τέτοιες περιπτώσεις ήταν τραγικά, αλλά εκείνος επέζησε, αφού χειρουργήθηκε από τον Γεώργιο Ανδριτσάκη στο Νοσηλευτήριο «Υγεία»... Δέθηκα με αυτό τον σπουδαίο άνθρωπο και Χειρουργό, ο οποίος μου σύστησε τον Καθηγητή Κωνσταντίνο Αναγνωστόπουλο, κι έτσι, εν όψει της απόφασης για επιλογή ειδικότητας, η Καρδιοχειρουργική ήρθε αβίαστα...»

«Το 2000, ξεκίνησα την ειδίκευσή μου στη Γενική Χειρουργική στο Νοσοκομείο «ΝΙΜΤΣ», ενώ αμέσως μετά, εν αναμονή θέσης για την Καρδιοχειρουργική, βρέθηκα στα Γιάννενα, ως άμισθος βοηθός του Καθηγητή Κ. Αναγνωστόπουλου... Το καλοκαίρι του 2004, εντάχθηκα στο Νοσοκομείο «Μεταξά» για την ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική και τον Ιούνιο του 2006, στο Νοσοκομείο «Αττικών», ως πρώτος ειδικευόμενος Καρδιοχειρουργός στη νεοσυσταθείσα αντίστοιχη κλινική του ιδρύματος...»

«Παρέμεινα στο Νοσοκομείο «Αττικών» για ένα χρόνο ακόμη, μετά τη λήψη τίτλου ειδικότητας, ως Επικουρικός Καρδιοχειρουργός... Στη συνέχεια, έγινα επιστημονικός συνεργάτης του Νοσηλευτηρίου «IASΩ General», ως μέλος της ομάδας του Παναγιώτη Μιχαήλ, από το οποίο αποχώρησα πρόσφατα, για να εργαστώ ως ανεξάρτητος Καρδιοχειρουργός στο Νοσηλευτήριο «Mediterranea»...»

«Με την πολύτιμη βοήθεια του Αγγειοχειρουργού Δημήτριου Γοργογιάννη, βρίσκομαι σε αναζήτηση καινούριων σταθερών στη ζωή μου, αλλάζοντας ριζικά τις συνεταιγμένες που όριζαν την επαγγελματική μου πορεία έως τώρα... Άγχος και αβεβαιότητα υπάρχουν, αλλά χωρίς ρίσκο, εξέλιξη δεν υπάρχει... Όταν τα πράγματα δυσκολεύουν, παίζω μελωδίες στην κρητική λύρα, κι εκεί, μέσα στις μουσικές της παράδοσης, εξισορροπώ την ψυχή και το μυαλό μου...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Αθήνα, 14 Δεκεμβρίου 1971
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Carol Davila», Βουκουρέστι, Ρουμανία, 1990 - 1996
- Στρατιωτική θητεία, 1997 - 1999
- Υπηρεσία Υπαιθρου, Άνδρος, 1999 - 2000
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «NIMT», 2000 - 2004
- Ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσοκομείο «Μεταξά», 2004 - 2006
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «Αττικόν», 2006 - 2008
- Επικουρικός Καρδιοχειρουργός, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «Αττικόν», 2009 - 2010
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «IASO General», 2010 - 2014
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Mediterraneo», 2014 - σήμερα



Ηρακλής Καρελλίδης

«Η ύπαρξη του Χειρουργού θείου μου στην οικογένεια και η αγάπη που έτρεφε προς την Ιατρική επιστήμη δεν άργησαν να μεταδοθούν και σε μένα, καθώς θαύμαζα τόσο την αφοσίωσή του όσο και τη δυνατότητα που του προσέφερε το λειτούργημα αυτό να χαρίζει ίση στους συνανθρώπους του... Φοίτησα, λοιπόν, στην Ιατρική Ακαδημία της Μόσχας και έξι χρόνια αργότερα, ακολούθησα διετή μεταπτυχιακή εκπαίδευση, όπως προβλέποταν από το σύστημα της χώρας... Με την ολοκλήρωσή της, το 1984, ξεκίνησα πια την ειδίκευσή μου στην Καρδιοχειρουργική στην Ακαδημία Ιατρικών Επιστημών της Μόσχας...»

«Έχοντας ήδη πραγματοποιήσει και τη Διδακτορική Διατριβή μου, επί της χειρουργικής αντιμετώπισης της στεφανιαίας νόσου, ήμουν πια έτοιμος να προχωρήσω ως αυτόνομος Καρδιοχειρουργός, όπρη και εγένετο, εγκαθιζόμενος πια δεκαετή συνεργασία με την Ιατρική Ακαδημία της Μόσχας... Όλα έβαιναν καλώς και η πορεία μου, μέχρι εκείνη τη στιγμή, κρίνονταν ομολογουμένως επιτυχώς -είχα όλα τα εφόδια να συνεχίσω μια λαμπρή καριέρα... Δυστυχώς, το πολιτικό κλίμα δεν με ευχαριστούσε... Η διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης προκάλεσε ανισορροπία, με αποτέλεσμα να αποφασίσω τελικά να εγκαταλείψω τη Μόσχα... Ήταν η σωστή στιγμή να κάνω το όνειρό μου πραγματικότητα...»

«Είχα επισκεφτεί την Ελλάδα παλαιότερα και όντας Έλληνας στην καταγωγή, ήρθα το 2000 στη Θεσσαλονίκη, για να δοκιμαστώ σε μια χώρα ελεύθερη και με καλή ποιότητα άσκησης της Καρδιοχειρουργικής... Άλλωστε, ήθελα ανέκαθεν να ζήσω και να εργαστώ στη χώρα των προγόνων μου... Ωστόσο, η προσαρμογή κάθε άλλο παρά εύκολη ήταν, αφού δεν γνώριζα τη γλώσσα και το πτυχίο μου δεν αναγνωρίζονταν... Τελικά, δυο χρόνια αργότερα, κατάφερα να ολοκληρώσω τις εξετάσεις αναγνώρισης, μαθαίνοντας Ελληνικά, χωρίς παράλληλα να χρειαστεί να επαναλάβω την ειδίκευσή μου, αφού όντας Διδάκτωρ και έχοντας στο ενεργητικό μου χιλιάδες επεμβάσεις καρδιάς, δεν κρίθηκε απαραίτητο... Τον Φεβρουάριο του 2002, με την έλευση του Καθηγητή Βασίλειου Γουλιέλμου από τη Γερμανία, ξεκίνησε και η συνεργασία μου με το Νοσηλευτήριο «Γενική Κλινική», όπου παραμένω μέχρι και σήμερα ως ανεξάρτητος Καρδιοχειρουργός...»

«Είχα διαβάσει κάποτε πως η ευτυχία είναι ένα πράγμα της ψυχής και όχι του σώματος, αφού η πηγή της βρίσκεται στην αφοσίωση και όχι στην απόλαυση, στην αγάπη και όχι στην τέρψη... Βιώνοντας την αγάπη καθημερινά, τόσο στη δουλειά μου όσο και στην προσωπική μου ζωή, από τη σύζυγο και τα δυο παιδιά μου, όντας αφοσιωμένος και στα δυο, και βρισκόμενος στη χώρα που αγάπησα γονιδιακά, δηλώνω απόλυτα ευτυχισμένος και ευλογημένος... Όχι, δεν υπάρχει τίποτα που να θέλω να αλλάξω -θέλω απλά να συνεχίσω να απολαμβάνω την ευτυχία μου, ακριβώς όπως τη βιώνω σήμερα...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Γεωργία, 5 Ιουνίου 1958
- Ιατρική Σχολή, Ιατρική Ακαδημία Μόσχας, Ρωσία, 1977 - 1982
- Μεταπτυχιακή εκπαίδευση, 1982 - 1984
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Russian Academy of Sciences, Μόσχα, Ρωσία, 1984 - 1990
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Russian Academy of Sciences, Μόσχα, Ρωσία, 1990 - 2000
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Euromedica - Γενική Κλινική», 2002 - σήμερα

Κωνσταντίνος Κανακάκης

Γεννήθηκε στην Αθήνα, τον Μάρτιο του 1973. Από μικρή ηλικία, η ιατρική ήταν το επάγγελμα που ήθελε να ακολουθήσει. Δεκαοκτώ χρόνια μετά, εισήχθη στη Στρατιωτική Σχολή του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ορκίστηκε Αξιωματικός στο Ναυτικό (1996) και συνέχισε με την ειδικότητα της γενικής χειρουργικής, στο Ναυτικό Νοσοκομείο Αθηνών (2000-3), χωρίς να έχει εξ' αρχής ως στόχο την καρδιοχειρουργική. Από το 2004 μέχρι το 2006, ειδικεύτηκε στην χειρουργική θώρακα και μετά, ως το 2008, στην Καρδιοχειρουργική. Παρέμεινε ως το τέλος του 2009, ως επιμελητής στο Ναυτικό Νοσοκομείο, αλλά και ως βοηθός στην ομάδα του Χρ. Κωτούλα στο «ΙΑΣΩ». Έπειτα έφυγε για το Η. Βασίλειο όπου μετεκπαιδεύτηκε στην Καρδιοχειρουργική στο Bristol Royal Infirmary, όπου μετεκπαιδεύεται στην Καρδιοχειρουργική και τη χειρουργική Θωρακός.

Επέστρεψε στο Ναυτικό Νοσοκομείο το 2012 και συμμετείχε στην οργάνωση της Καρδιοχειρουργικής κλινικής, καθώς και στις επεμβάσεις που πραγματοποιήθηκαν υπό τον Σ. Μωραϊτή. Παράλληλα είναι αυτόνομος χειρουργός στο «Ιασώ General». Είναι παντρεμένος, πατέρας δύο μικρών αγοριών. Θεωρεί μεγάλο το πρόβλημα της έλλειψης χρόνου για την οικογένεια, συμπληρώνει ωστόσο ότι ο ρόλος της συζύγου, είναι το κλειδί της ευτυχισμένης οικογένειας ενός καρδιοχειρουργού. Εύχεται να είναι διαρκώς απασχολημένος στη άσκηση του επαγγέλματός του.

Παύλος Παπουλίδης

Γεννήθηκε στις 22 Μαρτίου 1974. Η γνωριμία του με τον Καθ. Π. Σπύρου στα φοιτητικά χρόνια, αποτέλεσε έναυσμα για να ασχοληθεί με την Καρδιοχειρουργική. Η εκπαίδευσή του εκτός από τα ανέμελα σχολικά χρόνια της Πτολεμαΐδας περιλάμβανε τη φοίτησή του επί τριετία, στην Ιατρική σχολή του Πανεπιστημίου του «Καρόλου» στην Πράγα και στη συνέχεια, στην αντίστοιχη του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας κατόπιν εξετάσεων μεταεγγραφής. Πραγματοποίησε την υποχρεωτική υπηρεσία υπαίθρου στο Νομό Λάρισας στα Κ.Ι Κοιλιάδας και Κ.Υ Τύρναβου.

Ολοκλήρωσε τα τρία χρόνια της Γενικής Χειρουργικής στο «Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας» και τέσσερα χρόνια χειρουργικής θώρακος στο «Γ. Παπανικολάου» Θεσσαλονίκης υπό τον Γ. Δρόσο. Κατά την διάρκεια της ειδικότητας του μετέβη στις Η.Π.Α (Birmingham, Alabama), όπου είχε την τιμή όπως αναφέρει να εργαστεί μαζί με τα μέλη της κλινικής του Kirklin. Στην Ελλάδα, συνεργάστηκε με τον Εμμ. Διαρμισάκη, Γ. Τσάνη, Η. Αγγελή και Β. Γουλιέλμο. Από την στιγμή που έφυγε εκ νέου από την Ελλάδα συνεργάστηκε με τους J. Pepper, R. Trimlett ,J. Rosendhal, S. Simon στο Royal Brompton Hospital του Λονδίνου όπου εργάστηκε για ένα χρόνο. Παράλληλα εκπόνησε υπό την επίβλεψη του κ. Αναστασιάδη την διδακτορική του διατριβή.

Η ελληνική πραγματικότητα, τόσο στην εκπαίδευση όσο και στην πράξη δεν απέχει πολύ από τα παγκόσμια δεδομένα, αλλά πάντα υπάρχει χώρος για βελτίωση με την καλύτερη εκπαίδευση των ειδικευμένων με προσομοιώσεις χειρουργείων, την εκπόνηση περισσότερων ερευνητικών προγραμμάτων, την δημιουργία μιας ολοκληρωμένης βάσης δεδομένων (registry) στην Ελλάδα που θα βοηθήσει στην αξιολόγηση- αξιοποίηση της ίδιας της δουλειάς. Φιλοδοξεί να παρέχει την καλύτερη δυνατή υπηρεσία στον συνάνθρωπο., να ολοκληρώσει την προσωπική του έρευνα και να πρωτοστατήσει σε άλλες. Και αν ευνοήσουν οι συνθήκες γιατί όχι να μην είναι ανάμεσα σε αυτούς που θα μπορέσουν να βελτιώσουν την εκπαίδευση των επερχόμενων γενιών χειρουργών με την όποια εμπειρία του.

Υπομονетικός, απαιτητικός, εργατικός, μεθοδικός, αξιόπιστος, λίγο αλαζόνος (όπως βέβαια οι περισσότεροι χειρουργοί). Άγαμος, δεν έχει παιδιά αλλά εάν είχε απλώς θα τα άφηνε να από φασίουν με βάση το τι θα ζούσαν καθημερινά. Αν αγαπούσαν την Ιατρική με όλη του την καρδιά θα τα υποστήριζε, εάν όχι θα του έκανε μεγαλύτερη χαρά να ακολουθήσουν το όνειρό τους με τη δική του υποστήριξη εάν την ήθελαν.

Του αρέσει να διαβάξει Ιστορία και Φιλοσοφία, να ταξιδεύει και η ενασχόλησή του με τη νέα τεχνολογία, ενώ στα νεώτερα του χρόνια είχε ασχοληθεί με τη καλαθοσφαίριση και το ποδόσφαιρο. Μια ρύση που του έρχεται συχνά στο μυαλό είναι αυτή του κ.Ναούμ που είχε την τιμή να είναι ειδικεύμενος του στην Λάρισα «έναν καλός χειρουργός ξέρει να χειρουργεί και ένας πολύ καλός χειρουργός ξέρει πότε να μην χειρουργεί».

Αυτήν την στιγμή εκτός από τον τίτλο της ειδικότητας είναι και υποψήφιος Διδάκτορας του Α.Π.Θ. Η οικογένεια του δεν είχε ιατρικό υπόβαθρο αλλά υποστήριξαν την κ'αθε του επιλογή. Μπορεί να πικράθηκαν με αυτή του την επιλογή το να βρίσκεται εκτός Ελλάδας αλλά πιστεύει ότι πάντα θα τον υποστηρίζουν όσο αναγνωρίζουν ότι είναι ευτυχισμένος με την καθημερινή εξάσκηση αυτής της τόσο απαιτητικής ειδικότητας για την οποία πολλοί παλαιότεροι συνάδελφοί του έχουν χαρακτηριστικά πει ότι αυτή παντρεύτηκαν πρώτα και μετά τη γυναίκα τους.



Τιμόθεος
Σακελλαριδης



Ηλίας
Σανταϊτιδης



Αθανάσιος
Αντωνίου

Μενέλαος Βλάχβης



Γεννήθηκε 7 Απριλίου 1964 στις Σέρρες. Πτυχιούχος του Ιατρικού Τμήματος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με εκπαίδευση αρχικά στη Γενική Χειρουργική και εν συνεχεία στην Καρδιοχειρουργική και Χειρουργική Θώρακος. Είναι Διδάκτορας της Ιατρικής Σχολής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου. Στη συνέχεια των σπουδών του εργάστηκε ως επιμελητής στο Καρδιοθωρακοχειρουργικό κέντρο Βορείου Ελλάδος του Νοσοκομείου «Γεώργιος Παπανικολάου» έως το 2003.

Διετέλεσε Μέλος της Νοσοκομειακής Επιτροπής Γιατρών του Νοσοκομείου «Γεώργιος Παπανικολάου» την περίοδο 1989-1992. Σήμερα κατέχει την θέση του Επιστημονικού υπεύθυνου Καρδιοθωρακοχειρουργικών Τμημάτων στο «Ιατρικό Διαβαλκανικό Κέντρο Θεσσαλονίκης».

Είναι παντρεμένος με την Ελένη Μαρία Μουστάκα, Δερματολόγο – Αφροδισιολόγο. Έχουν δυο παιδιά, τη Χριστίνα και τον Κωνσταντίνο. Διετέλεσε βουλευτής Σερρών.

Νικόλαος Αναστασίου



«Γεννήθηκα στον Βαρνάβα Αττικής το 1960. Αποφοίτησα από την Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1986. Έλαβα την ειδικότητα της Χειρουργικής Καρδιάς-Θώρακος στη Μεγάλη Βρετανία, όπου παρέμεινα για 11 χρόνια και εργάστηκα ως Επιμελητής και Διευθυντής στο Βρετανικό Εθνικό Σύστημα Υγείας. Παράλληλα απέκτησα τον τίτλο του καθηγητού στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου του Leicester UK. Αξίζει να αναφέρω ιδιαίτερα τη συνεργασία μου με τον καθηγητή Γιακούμπ στο "Herefield" για δύο χρόνια».

«Κατέχω τις θέσεις του Διευθυντού στο 1ο Νοσοκομείο ΙΚΑ, Νοσοκομείο «Metropolitan», «Ιατρικό Κέντρο». Επίσης είμαι επιστημονικός σύμβουλος στο Νοσοκομείο «Αγλαΐα Κυριακού» όπου πραγματοποιώ επεμβάσεις στα παιδιά. Είμαι διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών και μέλος σημαντικών ιατρικών επιστημονικών εταιρειών. Έχω βραβευτεί από την Αμερικανική Θωρακοχειρουργική εταιρεία το 2004».

932 PORTFOLIO - Επί του Πιστηρίου

Λειτουργία ΚΡΧ Κλινικής,
«Ναυτικό Νοσοκομείο Αθηνών»



Τον Ιούνιο του 2012 και για ένα περίπου εξάμηνο, Λειτουργήσε Καρδιοχειρουργική Κλινική στο «Ν.Ν.Α.» υπό την Διεύθυνση του Πλοιάρχου Σωτηρίου Μωραϊτή. Καταργήθηκε με την λειτουργία της Διακλαδικής ΚΡΧ Κλινικής των Ενόπλων Δυνάμεων στο «401 Γ.Σ.Ν.Α.», όπου ο Σ. Μωραϊτής τοποθετήθηκε Διευθυντής Κλινικής το 2014. Στο στιγμιότυπο με την ομάδα του στο πρώτο χειρουργείο καρδιάς στις Ενοπλες Δυνάμεις (27/06/2012, CABGx3).
Χειρουργοί: Σ. Μωραϊτής, Κ. Κανακάκης
Αναισθησιολόγος: Α. Θεοκάρης
Εξωσωματιές: Γ. Καγιαλάρης, Σ. Αναγνώστου



1ο Διεθνές Συνέδριο ΜιΕΚΤ,
Θεσσαλονίκη, Ιούνιος 2014



10ο Πανελλήνιο Συνέδριο «Ε.Ε.Χ.Θ.Κ.Α.»,
Αθήνα, Νοέμβριος 2014



Συνέδριο Ομάδων Εργασίας
Ιωάννινα, Μάιος 2015



Αφισηρέτηση Καθηγητή Γεωργίου Μπουγιούκα, Τιμητική Εκδήλωση, Αλεξανδρούπολη, Ιούνιος 2015

